DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2017

Liahona

Hoe u het meest kans op geluk maakt, p. 14

Vier dingen die nieuwe leden u graag willen laten weten? p. 22

Waarom stilte sneuvelt in een oorlog van woorden, p. 28

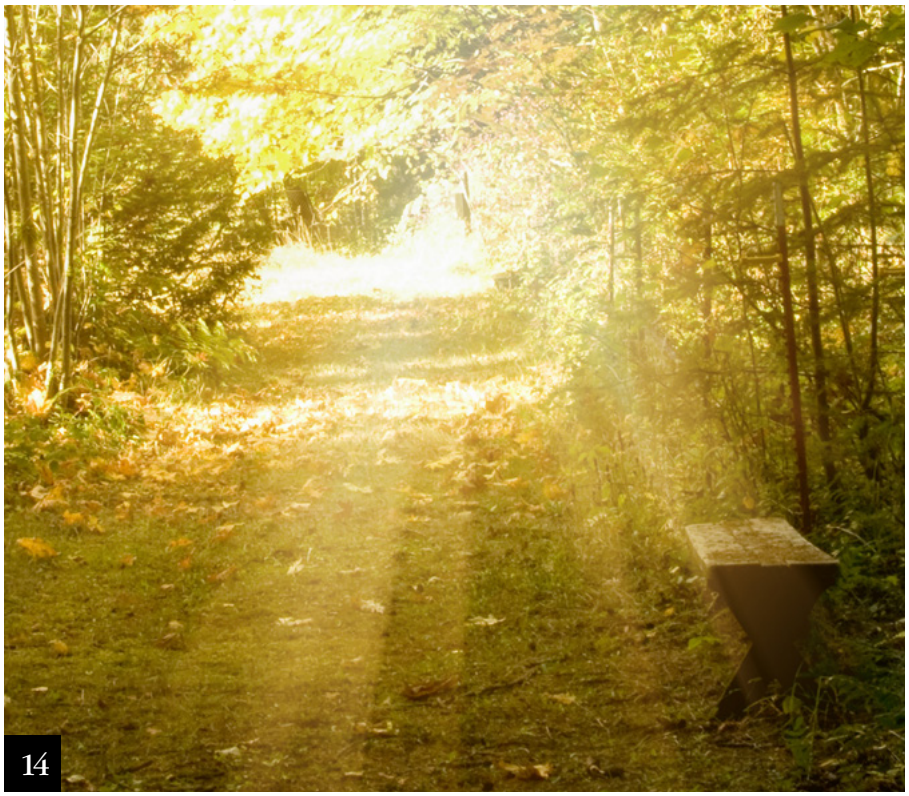
Hoe mijn wijk mij na de zelfmoord van mijn dochter redde, p. 34

Op dit vredig tafereel ziet u de heuvel Cumorah op de achtergrond. In deze heuvel heeft de vroeg-Amerikaanse Nephitische profeet Moroni de kronieken van zijn volk verborgen. Ongeveer 1.400 jaar later keerde Moroni als engel hier terug en openbaarde aan Joseph Smith waar de kronieken lagen. Joseph heeft de kronieken opgegraven en vertaald tot wat het Boek van Mormon geworden is.

Foto, George Edward Anderson, met dank aan de Bibliotheek voor kerkgeschiedenis

Liahona, september 2017

RUBRIEKEN

8 **Notities aprilconferentie 2017**

10 **Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland: Liefde en chocoladetaart: wat heeft u ervoor over om ze terug te brengen?**
Devin G. Durrant

38 **Geloofsportret: Cayo en Anthony**

40 **Onder heiligen der laatste dagen**

80 **Tot we elkaar weerzien: Het Boek van Mormon: werkelijk een wonder**
Ouderling Mark E. Petersen

BOODSCHAPPEN

4 **Boodschap van het Eerste Presidium: De raad van profeten**
President Thomas S. Monson

7 **Huisbezoekboodschap: Eén van hart zijn**

HOOFDARTIKELEN

14 **Het evangeliepad naar geluk**
Ouderling Jeffrey R. Holland
Hoe kunnen we de hand op geluk leggen, vooral als het leven voor ons ligt als een steile berg die beklommen moet worden?

22 **Het kan beter: anderen zich welkom laten voelen in de kudde**
Betsy VanDenBerghe
Vier manieren waarop we kunnen zorgen dat nieuwe en terugkerende leden zich thuis voelen.

28 **Het geloof verdedigen**
Ouderling Jörg Klebingat
Hoe bereid zijn we om ons geloof in Jezus Christus te verdedigen?

34 **Gered na de zelfmoord van mijn dochter**
Le Etta Thorpe
Na de zelfmoord van mijn dochter had ik diepe emotionele wonden. Gelukkig stonden mijn wijkleden klaar om me te verzorgen tot ik genezen was.

OP DE OMSLAG
foto Leslie Nilsson.

IN DE LIAHONA VAN VOLGENDE MAAND

Lees welke veranderingen in 2018 zullen plaatsvinden aan de priesterschaps- en ZHV-vergaderingen.

JONGVOLWASSENEN

44 **Het gevaar van twijfel overwinnen**
Ouderling Hugo Montoya
Hoe kunnen we te midden van twijfel en verleiding trouw blijven?

48 **De muziek beproeven**
Marcel Hall
Ik heb gemerkt dat zoiets eenvoudigs alles kan veranderen.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: welke belangrijke keuzes heb je gemaakt?

JONGEREN

50 **Waarom vliegtuigen vliegen**
Richard M. Romney
Wat hebben vliegtuigen met het evangelie te maken?

52 **Je getuigenis en het Boek van Mormon**
Lees drie verhalen van jongeren die vertellen hoe het Boek van Mormon hun leven veranderde.

56 **25 waarheden in het Boek van Mormon**
Het Boek van Mormon is de sluitsteen van onze godsdienst. Ontdek waarom!

58 **Schriften: tien minuten per dag**
Hadley Griggs
Teleurgesteld dat je nooit je Schriftstudiedoel bereikt? Probeer dit maar eens.

62 **Poster: Overstelpt?**

63 **Aangestipt**
Hoe kan ik verleiding weerstaan? Wat moet ik doen als mijn naasten afvallig worden?

64 **Antwoorden van kerkleiders: Hoe kun je de Heilige Geest uitnodigen?**
President Henry B. Eyring

65 **Onze plek**

KINDEREN

66 **Conferentietellen**
Hier is een leuke manier om tijdens de algemene conferentie bij te houden hoe vaak je bepaalde woorden hoort!

67 **Een schilderij van Christus**
Tesla S.
Tesla's vriendin was zich op iets bijzonders aan het voorbereiden — en Tesla ook.

68 **Jane's keuze**
Jessica Larsen
Jane was op zoek naar de waarheid. Vindt ze waarnaar ze op zoek is?

70 **Ons prikbord**

71 **Figuren uit de kerkgeschiedenis: De ZHV-zusters en de Nauvootempel**

72 **Antwoord van een apostel: Hoe kan ik mijn getuigenis versterken?**
Ouderling Ronald A. Rasband

73 **Speel niet met vuur!**
Jean B. Bingham
Als je met iets gevaarlijks speelt, kun je gewond raken!

74 **Allemaal kinderen van God**
Julie Cornelius-Huang
Iren bezocht voor het eerst de kerk van zijn opa. Maar die was heel anders dan de kerken die hij gewend was.

76 **Verhalen van Jezus: Jezus is vriendelijk**
Kim Webb Reid

79 **Kleurplaat: Ik kan vriendelijk zijn**

SEPTEMBER 2017 JAARGANG 117 NUMMER 9
LIAHONA 14449 120
Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati
Assistent-redacteurs: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Adviseurs: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Sharon Eubank, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence

Hoofddirecteur: Richard I. Heaton
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Publicatieassistent: Cremilda Amaral
Redactieteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen
Artdirector: Tadd R. Peterson
Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productieteam: Ira Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris
Directeur drukwerk: Steven T. Lewis
Directeur distributie: Troy K. Vellinga

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjmg@gmail.com
Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona,* Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

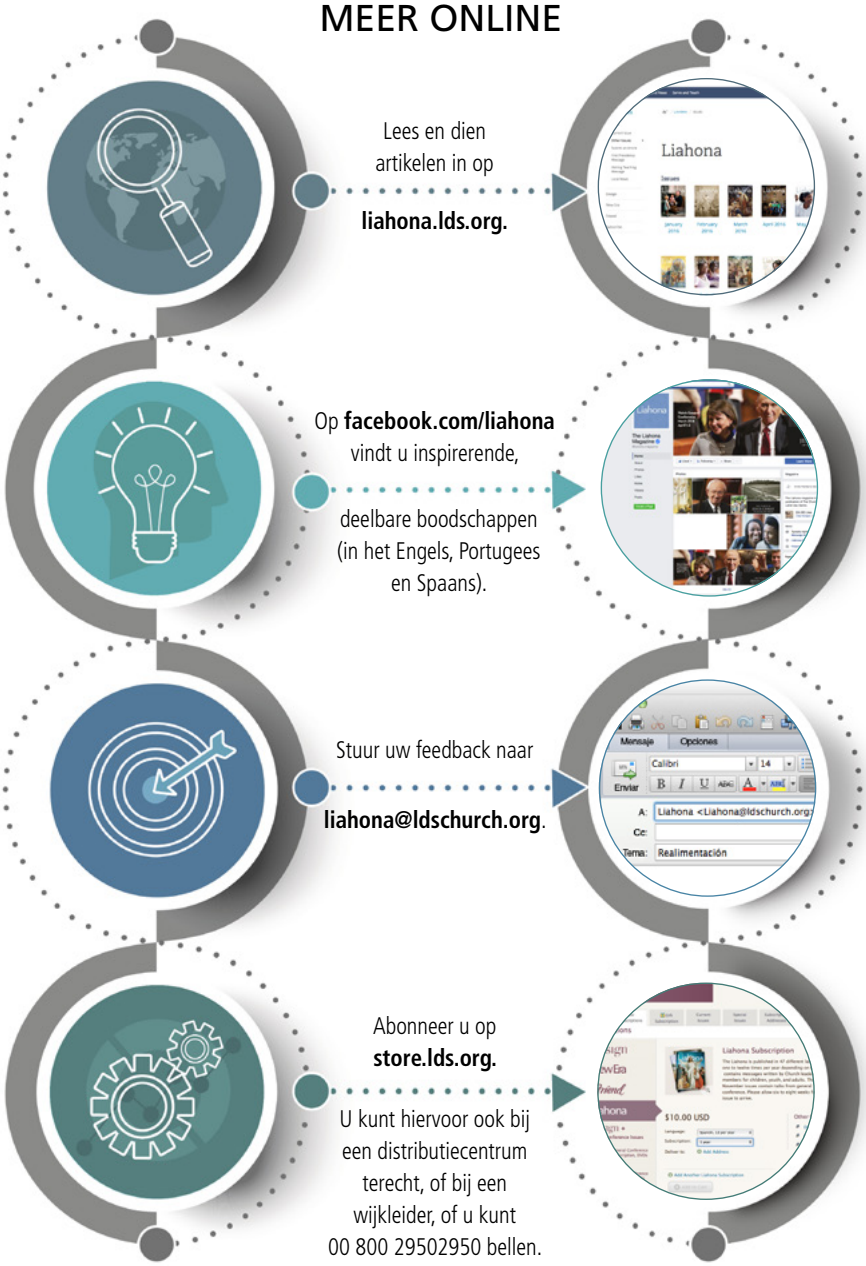
De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2017 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
September 2017 Vol. 117 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MEER ONLINE

PICTOGRAMMEN VAN GETTY IMAGES

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Activering, *10, 22, 34*
Algemene conferentie, *4, 66*
Andere godsdiensten, *67, 74*
Bekering, *22, 38, 52,63, 68,73*
Boek van Mormon, *42, 43, 52, 56, 58, 80*
Dienen, *7, 10, 34, 65, 67, 72*
Eenheid, *7, 22*
Gebed, *52, 64, 72*
Gehoorzaamheid, *73*
Geloof, *28, 41, 44, 63, 64*
Geluk, *14, 34*
Getuigenis, *72*
Heilige Geest, *7, 64, 73*
Hemelse Vader, *28, 48, 50, 63, 64*
Jezus Christus, *7, 14, 44, 56*
Keuzevrijheid, *14, 28, 68*
Liefhebben, *7, 10, 14, 34*
Moed, *28, 44, 63, 68*
Onderwijzen, *10*
Overlijden, *34, 40*
Profeten, *4*
Schriften, *52, 56, 58, 72*
Seminarie, *65*
Twijfel, *44*
Verslaving, *42*
Vluchtelingen, *65*
Voorsterfelijk leven, *28*
Vriendelijkheid, *14, 22, 34, 76, 79*
Werk, *14*
Zendingswerk, *10*

President Thomas S. Monson

DE RAAD VAN PROFETEN

Enkele jaren geleden zat ik in de Salt Laketempel in de kamer waar het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen wekelijks bijeenkomen. Ik keek naar de muur tegenover het Eerste Presidium en aanschouwde de portretten van de presidenten van de kerk.

Terwijl ik naar mijn voorgangers keek — van de profeet Joseph Smith (1805–1844) tot president Gordon B. Hinckley (1910–2008) — dacht ik: wat ben ik dankbaar voor hun raad.

Dit zijn mannen die nooit wankelden, aarzelden of faalden. Dit zijn mannen van God. Als ik denk aan de hedendaagse profeten die ik gekend heb en bewonder, sta ik stil bij hun leven, hun eigenschappen en hun geïnspireerde leringen.

President Heber J. Grant (1856–1945) was president van de kerk toen ik geboren werd. President Grant was een toonbeeld van doorzettingsvermogen. Hij volhardde in goede en edele dingen.

President George Albert Smith (1870–1951) was president van de kerk toen ik in Salt Lake City (Utah, VS) als bisschop werkzaam was. Hij zei dat er een grote krachtmeting tussen de Heer en de tegenstander plaatsvond. 'Als u aan Gods kant van de lijn blijft,' zei hij, 'bent u onder zijn invloed en voelt u niet de drang om verkeerd te doen.'[1]

Ik werd in 1963 door president David O. McKay (1873–1970) als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen. Hij leerde ons door zijn voorbeeld dat we met anderen begaan moesten zijn. 'Ware christelijkheid is liefde in actie', zei hij.[2]

Voor president Joseph Fielding Smith (1876–1972), een van de productiefste schrijvers van de kerk, was evangeliekennis een belangrijk beginsel. Hij las voortdurend in de Schriften en kende de leer erin als geen ander.

President Harold B. Lee (1899–1973) was mijn ringpresident toen ik jong was. Een van zijn lievelingscitaten was: 'Staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht.'[3] Hij spoorde de heiligen aan om zich af te stemmen op de influisteringen van de Heilige Geest en er gehoor aan te geven.

Ik denk dat toewijding voor president Spencer W. Kimball (1895–1985) een van de belangrijkste beginselen was. Hij wijdde zich volledig, onmiskenbaar aan de Heer toe. Hij leefde het evangelie ook nauwgezet na.

Toen president Ezra Taft Benson (1899–1994) president van de kerk werd, riep hij mij als tweede raadgever in het Eerste Presidium. Liefde was een erg belangrijk beginsel voor hem. Dat blijkt uit zijn lievelingscitaat van de Heiland: 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.'[4]

President Howard W. Hunter (1907–1995) keek altijd naar het goede in de mensen. Hij was steeds hoffelijk en nederig. Ik had het voorrecht om zijn tweede raadgever te zijn.

President Gordon B. Hinckley leerde ons om ons best te doen. Hij getuigde krachtig van de Heiland en zijn zending.

FOTO-ILLUSTRATIE SCOTT LAW

Hij onderwees met liefde. Het was een eer en zegen om zijn eerste raadgever te zijn.

De Heiland geeft ons profeten omdat Hij ons liefheeft. In de algemene oktoberconferentie hebben de algemene autoriteiten van de kerk opnieuw het voorrecht om zijn woord te verkondigen. We gaan plechtig en nederig met die taak om.

Wat zijn we gezegend dat de herstelde Kerk van Jezus Christus op aarde is en op de rots van openbaring is gebouwd. Voortdurende openbaring is het levensbloed van het evangelie van Jezus Christus.

Laten we ons voorbereiden om tijdens de algemene conferentie de stroom van persoonlijke openbaring te ontvangen. Ik bid dat we met vastberadenheid onze hand zullen opsteken om de hedendaagse profeten en apostelen te steunen. Mogen we door hun boodschappen onderricht, opgebouwd, getroost en gesterkt worden. En laten we bereid zijn om ons opnieuw aan de Heer Jezus Christus, zijn evangelie en zijn werk toe te wijden, en ons voornemen om zijn geboden te onderhouden en zijn wil te doen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith* (2011), 191.
2. *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* (2003), 196.
3. Leer en Verbonden 87:8.
4. 3 Nephi 27:27.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Monson vertelt welke krachtige lessen hij van zijn voorgangers geleerd heeft. Hij zegt ook dat de Heiland ons profeten geeft omdat Hij ons liefheeft. U kunt samen bespreken in welke opzichten profeten en apostelen een teken van Gods liefde voor ons zijn. Overweeg om over een toespraak van president Monson uit de afgelopen algemene conferentie les te geven. Vraag de mensen die u bezoekt om zich op de algemene conferentie voor te bereiden. Dat kunnen ze doen door toespraken door te nemen die hen inspireren en waardoor ze de liefde van de Heiland voelen.

JONGEREN

Wij danken U, Heer, voor profeten

Je kunt de muziek van 'Wij danken U, Heer, voor profeten' downloaden op lds.org/go/9176.

Welke invloed heeft onze profeet, president Thomas S. Monson, op jou gehad? Wat blijft je het meeste over hem bij? President Monson schrijft in zijn boodschap wat *hij* zich vooral van bepaalde profeten herinnert. Schrijf in je dagboek iets dergelijks over president Monson en zijn leven.

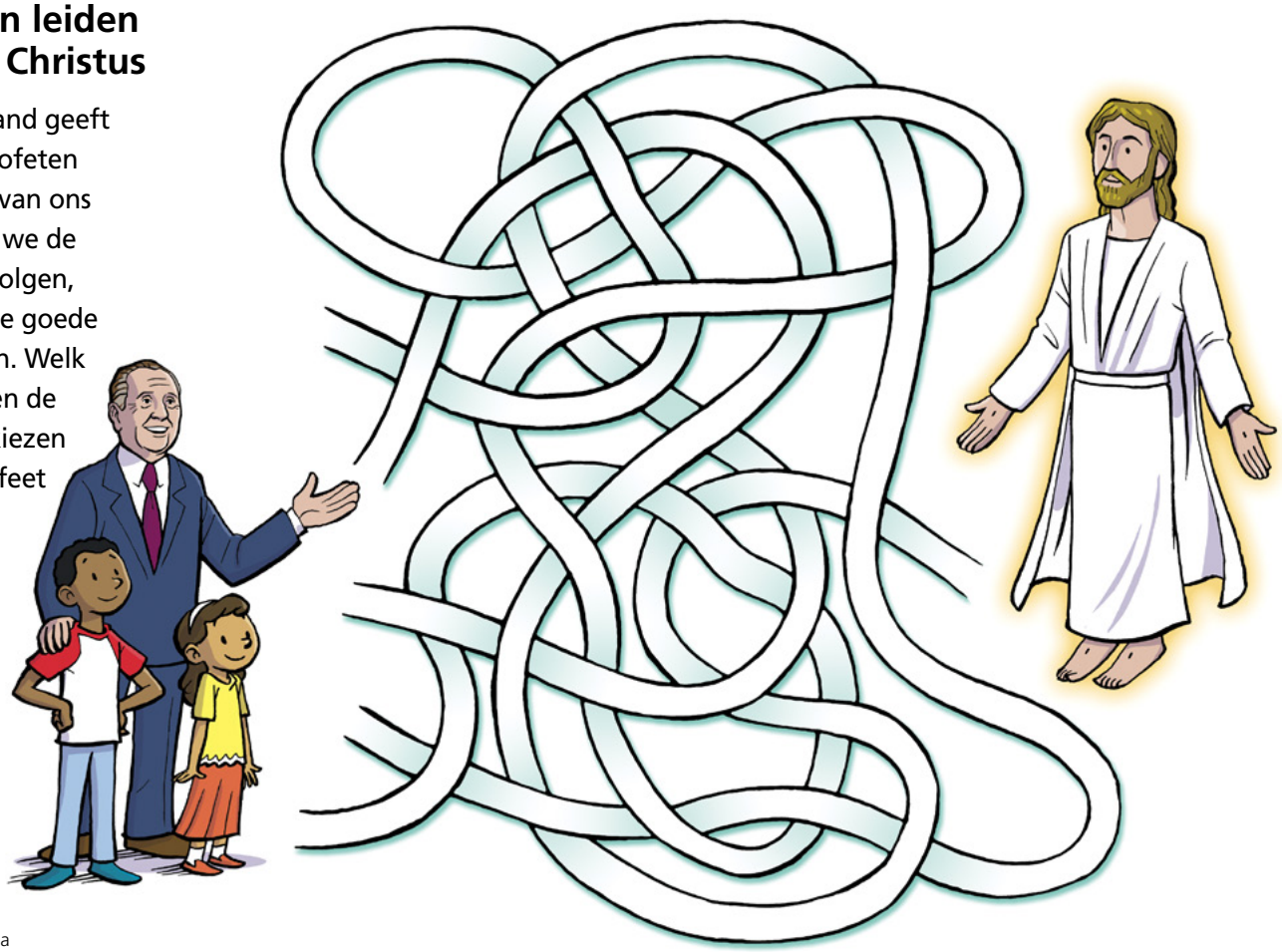
Je wilt misschien ook wel een citaat van hem kiezen dat jou erg aanspreekt. Je kunt het plaatsen waar je het vaak ziet, zoals op een schoolmap of ergens in je kamer. Je kunt er zelfs een fotocitaat van maken en dat als achtergrondplaatje op je telefoon gebruiken! Telkens wanneer je het citaat ziet, kun je eraan denken hoe belangrijk een levende profeet is. Je weet dan steeds dat hij er is om ons in deze tijd lief te hebben en te leiden.

FOTO PEGGY MARIE FLORES

KINDEREN

Profeten leiden ons tot Christus

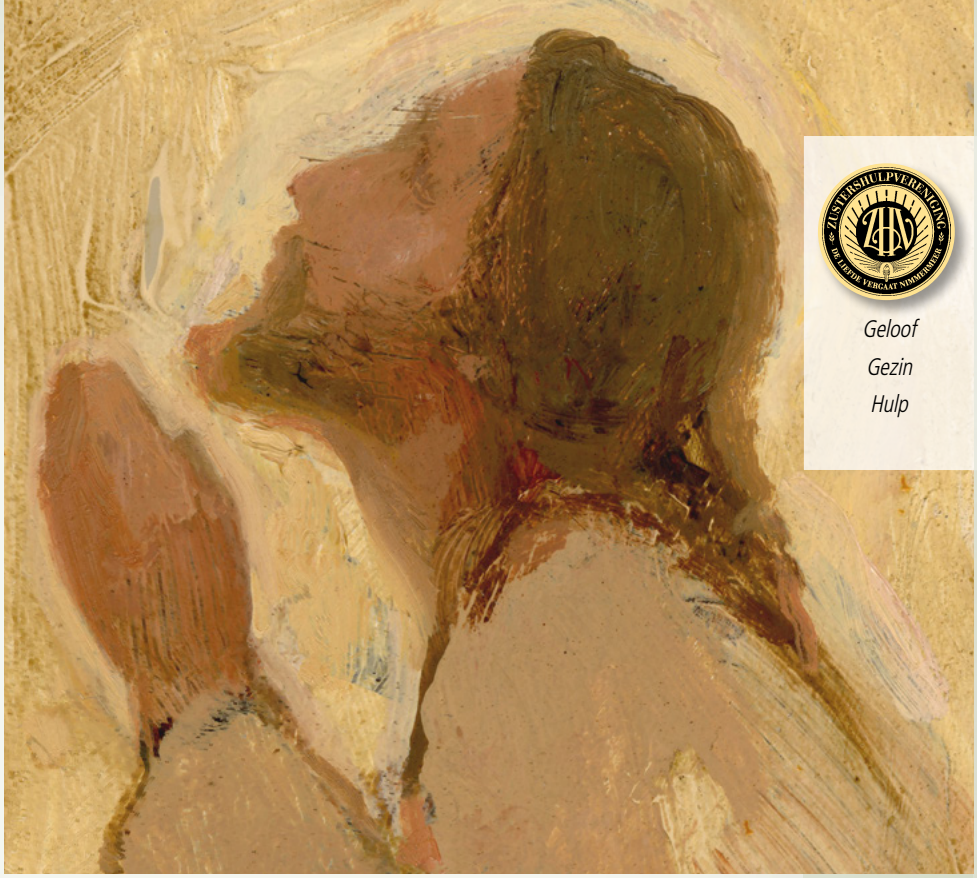
De Heiland geeft ons profeten omdat Hij van ons houdt. Als we de profeten volgen, leren we de goede weg kiezen. Welk pad moeten de kinderen kiezen om de profeet te volgen?

ILLUSTRATIE ADAM KOFORD

Eén van hart zijn

Bestudeer dit materiaal onder gebed. Laat u inspireren zodat u weet wat u het beste kunt bespreken. Hoe bereidt een beter begrip van het doel van de zustershulpvereniging dochters van God voor op de zegeningen van het eeuwige leven?

Geloof
Gezin
Hulp

'De Heer noemde zijn volk Zion, omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen' (Mozes 7:18). Hoe kunnen we één worden?

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Midden in het Engelse woord *atonement* [verzoening] staat het woord *one* [één]. Als alle mensen dat begrepen, zou er niemand meer zijn om wie we ons niet bekommerden, ongeacht leeftijd, ras, geslacht, godsdienst of sociaal-economische status. Dan zouden we ernaar streven om het voorbeeld van de Heiland te volgen en nooit meer onvriendelijk, onverschillig, onbeleefd of hardvochtig ten opzichte van anderen zijn.'[1]

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium onderwees: 'Als mensen de Geest bij zich hebben, mogen ze harmonie verwachten. […] De Geest van God brengt nooit onenigheid voort (zie 3 Nephi 11:29). […] Hij geeft gemoedsrust en een gevoel van eenheid met anderen.[2]

Carole M. Stephens, voormalig eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, zei over persoonlijke moeilijkheden: 'Ik heb geen echtscheiding meegemaakt, noch de pijn en onzekerheid die het gevolg zijn van verlating, of de verantwoordelijkheid van een alleenstaande moeder. Ik heb geen ervaring met het overlijden van een kind, onvruchtbaarheid of gevoelens voor hetzelfde geslacht. Ik heb niet hoeven lijden onder misbruik, chronische ziekte of verslaving. Die zaken zouden mij kennelijk geen groei hebben gebracht.

'[…] Maar door *mijn* persoonlijke toetsen en beproevingen […] heb ik Hem die het wel begrijpt leren kennen. […] En daarenboven heb ik alle eerder genoemde sterfelijke toetsen ervaren door de lens van een dochter, moeder, grootmoeder, zus, tante en vriendin.

Wij zijn als verbondsdochters van God niet alleen in de gelegenheid om van onze eigen moeilijkheden te leren, maar we kunnen ons ook in empathie en medeleven verenigen, wanneer we leden van het gezin van God ondersteunen in hun worsteling.'[3]

Aanvullende Schriftteksten en informatie

Johannes 17:20–23; Efeze 4:15; Mosiah 18:21–22; 4 Nephi 1:15.
reliefsociety.lds.org

NOTEN

1. Zie M. Russell Ballard, 'De verzoening en de waarde van een ziel', *Liahona*, mei 2004, 86.
2. Henry B. Eyring, 'That We May Be One', *Ensign,* mei 1998, 67.
3. Zie Carole M. Stephens, 'God geeft ons een gezin', *Liahona*, mei 2015, 11–12.

Ter overweging

Hoe kunnen we door eenheid onder elkaar meer één met God worden?

J. KIRK RICHARDS, *OPDAT WIJ ÉÉN ZIJN*

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2017

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, […] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Met deze conferentienotities kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen en andere kerkleiders in de algemene aprilconferentie van 2017 nader bestuderen en toepassen.

LEERSTELLIG ACCENT

De Godheid

'De waarheid over de Godheid en onze relatie tot Hen, het doel van het leven, en de aard van onze eeuwige bestemming, geeft ons de ultieme routekaart en zekerheid voor onze reis door het sterfelijk leven. We weten wie wij aanbidden en waarom we aanbidden. We weten wie we zijn en wat we kunnen worden (zie LV 93:19). We weten wie dit allemaal mogelijk maakt, en we weten wat we moeten doen om de hoogste zegeningen te krijgen die door Gods heilsplan beschikbaar zijn. Hoe weten we dat allemaal? Dat weten we door de openbaringen van God aan zijn profeten en aan ieder van ons individueel.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De Godheid en het heilsplan', *Liahona*, mei 2017, 103.

PROFETISCHE BELOFTE

DE HEMELSE MACHTEN AFROEPEN

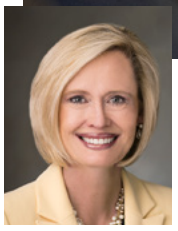
'In de Schriften staat dat we de beginselen van vriendelijkheid en naastenliefde moeten naleven, willen we het priesterschap goed uitoefenen. […]

'Laten we ons leven onder de loep nemen en ons voornemen om het voorbeeld van de Heiland te volgen door vriendelijk en liefdevol te zijn. En als we dat doen, zijn we beter in staat om de hemelse machten af te roepen over onszelf, onze familieleden en onze medereizigers op deze soms moeilijke terugweg naar ons hemels thuis.'

President Thomas S. Monson, 'Vriendelijkheid en naastenliefde', *Liahona*, mei 2017, 66, 67.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie op **conference.lds.org** lezen, bekijken of beluisteren.

CHRISTUS TOT HET MIDDELPUNT VAN ONS LEVEN MAKEN

'"Vertrouw op de Heer met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet" [Spreuken 3:5–6]. […]

'Het woord *steunen* heeft een associatie van lichamelijk overhellen of naar één kant bewegen. Als we *lichamelijk* naar de ene of de andere kant steun zoeken, bewegen we ons van het centrum vandaan, raken we uit balans en vallen om. Als we *geestelijk* op ons eigen inzicht steunen, bewegen we ons van onze Heiland vandaan. […]

'Wij kunnen allemaal op de Heer vertrouwen en *niet* steunen op ons eigen inzicht. We kunnen de Heiland tot het middelpunt van ons leven maken door Hem te leren kennen, en dan zal Hij onze paden rechtmaken.'

Bonnie H. Cordon, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, 'Vertrouw op de Here en steun niet op uw eigen inzicht', *Liahona*, mei 2017, 6, 9.

WIE ZEI DIT?

1. 'Een zondaar die zich bekeert, komt dichter bij God dan de zelfingenomen persoon die de zondaar veroordeelt.'
   _____
2. 'De motivatie om een stem tot waarschuwing te verheffen, is liefde — liefde voor God en liefde voor onze medemens. We waarschuwen uit zorg voor een ander.' _____
3. 'Als liefde voor God de melodie van ons gemeenschappelijke lied is, vinden we de onmisbare harmonie in ons gezamenlijke streven om Hem te gehoorzamen.'
   _____
4. 'Voorheen was het een zeldzame maar welkome uitzondering dat jongeren namen van hun eigen voorouders meenamen naar de tempel. Nu is dat de regel.'
   _____

Antwoorden: (1) Dale G. Renlund, (2) D. Todd Christofferson, (3) Jeffrey R. Holland, (4) Henry B. Eyring

PARALLELLEN TREKKEN

Waar discipelschap

Soms behandelen meerdere sprekers hetzelfde evangelieonderwerp. Drie sprekers zeiden het volgende over een waar discipel van Christus zijn. Gebruik de Liahona van mei 2017 of ga naar conference.lds.org om te lezen wat ze hebben gezegd.

- 'Ware discipelen van Jezus Christus zijn bereid om zich te laten zien en horen, en anders te zijn dan de mensen van de wereld. Ze zijn onverschrokken, toegewijd en moedig.' — Russell M. Nelson, 'De macht van Jezus Christus in ons leven brengen', 39.
- 'Waar discipelschap is iets wat je bént. […] Discipelen leven zo, dat de eigenschappen van Christus met het weefsel van hun wezen worden verweven, als in een geestelijk wandkleed.' — Robert D. Hales, 'Een discipel van onze Heer Jezus Christus worden', 46.
- 'Onze liefde voor de sabbatdag eindigt niet wanneer we de deur van de kerk achter ons sluiten. We maken van die dag gebruik om van onze dagelijkse taken te rusten, de Schriften te bestuderen en tijd met onze familie en anderen door te brengen.' — Neil L. Andersen, 'De wereld overwinnen', 58.

LIEFDE EN CHOCOLADETAART: WAT HEEFT U ERVOOR OVER OM ZE TERUG TE BRENGEN?

Devin G. Durrant
Eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Zuster Babata Sonnenberg was ontmoedigd. Zij was een jonge moeder van vijf meisjes onder de acht. Het verbaasde haar dat ze werd geroepen om de 16- en 17-jarigen in haar wijk tijdens de zondagsschoolklas te onderwijzen. Na enkele maanden in haar roeping wist ze dat de opkomst in de klas sporadisch heel slecht was. Op zekere zondag kwam er maar één jongeman naar de les. In plaats van gewoon één leerling te onderwijzen, gingen ze samen naar een andere klas. Ze wilde het al opgeven. Maar toen ze nadacht en bad over haar sombere situatie, kreeg ze inspiratie en veranderde ze van mening.

Teamwerk

Ken, haar echtgenoot, was de wijkzendingsleider. Zij voelden zich geïnspireerd om samen te werken om de jongeren van de wijk te bereiken. Zij zou chocoladetaart bakken en hij zou de jongeren van de wijk uitnodigen om elke zondagavond bij hen thuis taart te komen eten en voorbereiding op een zending te bespreken. Terwijl de tieners haar taart opaten, zou zuster Sonnenberg ze vragen om naar haar zondagsschoolklas te komen.

Door dit 'zoet' verzoek steeg de opkomst in de zondagsschoolklas. Maar één jongeman, Nate, gaf niet toe aan de aanhoudende verzoeken. Zuster Sonnenberg vreesde dat ze een van haar schapen begon te verliezen. Als reactie op dat gevoel ging ze 'achter het verlorene aan, totdat [zij] het [gevonden had]' (Lukas 15:4). Dus in plaats van Nate maar te vergeten, bedacht zuster Sonnenberg een plan.

Huisbezoeken

Op een zondagavond ging ze Nate thuis bezoeken. Ze trof hem daar aan met een andere leerling die haar les die dag ook niet had bijgewoond. Ze zei dat ze hen beide in de les had gemist en onderwees hun de les meteen ter plaatse. De vader van Nate, die tot voor kort bisschop van de wijk was geweest, was ontroerd door het doorzettingsvermogen van deze leerkracht. Hij zond haar man een sms-berichtje: 'Ken, bedank je vrouw alsjeblieft namens mij. Hier naartoe komen en Nate en McKay onderwijzen was een geïnspireerd idee.'

Desondanks besloot Nate de volgende zondag weer niet naar de zondagsschool te komen. Dus ging zuster Sonnenberg opnieuw hem thuis bezoeken om met hem over het evangelie te praten. Nate had dit al verwacht en was zich bij een vriend thuis gaan verbergen. Zuster Sonnenberg vond hem enkele huizen verderop en gaf de les daar.

Toen besloot Nate zijn zondagsschoolklas opnieuw bij te wonen.

Wat werkte?

Waarom keerde Nate terug? Kwam het door de chocoladetaart

ACHTERGROND GETTY IMAGES

die zuster Sonnenberg bij haar thuis opdiende?

Kwam het door de bezoeken die zij bij Nate thuis (en het huis van de buren) aflegde?

Kwam het door de aanmoediging van vrienden en familieleden om naar de kerk te gaan?

Of was het de liefde van zuster Sonnenberg, zijn leerkracht van de zondagsschool, die hij voelde?

Waarschijnlijk luidt het antwoord: alles bij elkaar. Om die en andere redenen begon Nate de zondagsschool, samen met zijn vrienden, consequent bij te wonen.

Het vervolg van het verhaal

Sta me toe de rest van het verhaal te vertellen. Nate kreeg zoveel waardering voor zijn zondagsschoolleerkracht dat, toen hij haar in het winkelcentrum zag, hij spontaan enkele pralines voor haar kocht. Zuster Sonnenberg, die hem zo veel liefde geschonken had, kreeg nu zijn liefde terug.

Kort daarna, in september 2015, vulde Nate zijn zendingsaanvraag in en momenteel is hij werkzaam in het zendingsgebied Jackson (Mississippi, VS).

Andere jongeren die aanvankelijk moeite hadden om de zondagsschoolklas bij te wonen, besloten ook om op zending te gaan. Vijf jongemannen en drie jongevrouwen die in de zondagsschoolklas voor 16- en 17-jarigen van zuster Sonnenberg zaten toen zij als de leerkracht diende, hebben een zending vervuld of zijn nu op

KAARTJE EN FOTOLIJST GETTY IMAGES

zending. Verscheidene anderen gaan nog op zending.

Neem contact op met wie de lessen niet bijwonen

'Heb de leerlingen lief', deel 1 van *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland,* bevat een gespreksonderwerp met als titel 'Leg contact met wie de lessen niet bijwonen.' In de tekst staat: 'Contact opnemen met minderactieve leden is niet alleen de plicht van een huisonderwijzer, een huisbezoekster of een leidinggevende in de priesterschap of hulporganisaties — leerkrachten kunnen ook bij die taak assisteren. Lesgeven op zondag is meer dan een les presenteren. Het houdt dienen met liefde in en anderen de zegeningen van het evangelie helpen ontvangen. En het is juist deze hulp die een minderactieve cursist nodig heeft. Wij dienen allemaal samen te werken om hen die het moeilijk hebben te helpen. Als leerkracht bent u daartoe in een unieke positie.'[1]

Zuster Sonnenberg herkende de unieke positie waarin ze zich bevond om haar leerlingen te helpen. Als leerkracht had zij wekelijks de gelegenheid om iets voor haar leerlingen te betekenen. En ze was vastbesloten om dat ook te doen, ongeacht of dat in haar klas of bij hen thuis was. Natuurlijk hebben niet alle leerkrachten de kans om wie hun klas niet bijwoont, elke week thuis te bezoeken. Maar we kunnen wel allemaal iets doen, desnoods iets kleins, om onze liefde voor de mensen die onder ons rentmeesterschap vallen, te tonen. Denk aan de woorden van de profeet Alma 'dat door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht' (Alma 37:6).

Uitnodiging vol liefde

Het gedeelte 'Uitnodiging vol liefde' van dit gespreksonderwerp bevat het volgende perspectief: 'Oprechte uitingen van christelijke liefde hebben grote macht om het hart van uw cursisten die het moeilijk hebben met het evangelie te verzachten. Vaak moeten zij gewoon weten dat zij nodig en geliefd zijn.'[2]

Door de inspanningen van zuster Sonnenberg om voor Nate te zorgen, voelde hij zich nodig en geliefd. Als voltijdzendelingen hebben Nate en zijn klasgenoten nu de kans anderen diezelfde christelijke liefde te laten voelen. Wat een zegen dat zij zich het goede voorbeeld van hun zondagsschoolleerkracht kunnen herinneren en dat navolgen.

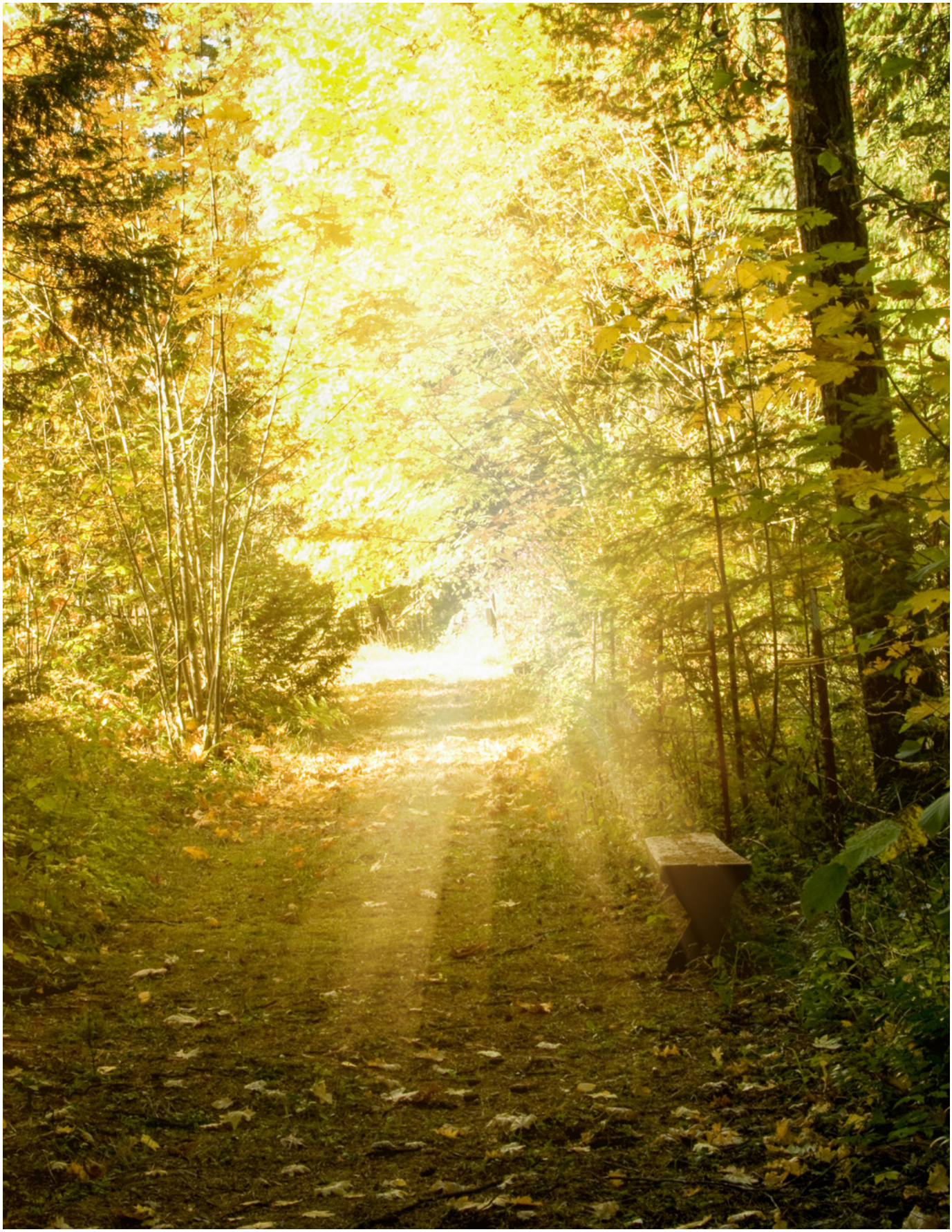
Totdat u het verlorene vindt

Als algemeen zondagsschoolpresidium van de kerk zijn we dankbaar voor de zondagsschoolleerkrachten overal ter wereld die hun leerlingen op allerlei manieren vragen tot Christus te komen. We bidden dat de Heer u mag zegenen in uw verlangen om uw leerlingen lief te hebben en, vanwege die liefde, 'achter het verlorene aan [te gaan], totdat [u] het vindt', zoals Hij dat ook deed tijdens zijn aardse bediening. ■

NOTEN

1. *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* (2016), 8, teaching.lds.org.
2. *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, 9.

Om meer te leren over onderwijzen zoals de Heiland, kunt u de video 'Heb de leerlingen lief' op teaching.lds.org bekijken. Daar staan ook andere video's over *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

HET EVANGELIEPAD NAAR geluk

Jezus Christus is 'de weg, de waarheid en het leven'. Niemand vindt het ware geluk dan door Hem.

Wellicht hebt u al vaak de volgende uitspraak van de profeet Joseph Smith (1805–1844) gehoord: 'Geluk is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel zijn als wij het pad volgen dat erheen leidt'.[1]

Over deze waardevolle zoektocht naar geluk wil ik het hebben. Merk op dat ik 'zoektocht naar geluk' zeg, en niet alleen 'geluk'. Denk aan de woordkeuze van de profeet Joseph. Hij zei dat het pad dat naar geluk leidt de sleutel is om dat doel te bereiken.

Deze zoektocht is niets nieuws. Ze is al sinds mensenheugenis een fundamenteel streven van de mensheid. Een van de grootste filosofen van de westerse wereld heeft ooit gezegd dat geluk de zin en het doel van het leven is, het hoogste goed en streven van het menselijk bestaan.'[2]

FOTO GETTY IMAGES

Henry David Thoreau heeft gezegd: 'Geluk is als een vlinder. Hoe krampachtiger je hem achternazit, hoe verder hij van je wegvliegt. Maar als je je aandacht op andere dingen richt, zal hij dichterbij komen en zachtjes op je schouder gaan zitten.'

Dat was Aristoteles, maar merk op dat zijn uitspraak bijna woordelijk met die van de profeet Joseph overeenkomt. In de eerste regels van de onafhankelijkheidsverklaring van de Verenigde Staten heeft Thomas Jefferson onze persoonlijke en politieke zoektocht vereeuwigd door de drie onvervreemdbare rechten van 'leven, vrijheid en het streven naar geluk' (althans in Amerika) met elkaar te verbinden. Maar merk op dat in dit grote trio geluk niet als een recht wordt bestempeld (zoals leven en vrijheid), maar het *streven* naar geluk.

Hoe kunnen we dan geluk 'nastreven', vooral als we jong en onervaren en misschien zelfs wat bang zijn, en als het leven voor ons ligt als een steile berg die beklommen moet worden? Eén ding is zeker: geluk vindt u niet door er recht op af te gaan. Het is meestal te vergankelijk, te vluchtig, te subtiel. Wie van u het nog niet weet, zal in de komende jaren merken dat geluk ons meestal ten deel valt als we het niet verwachten, als we met iets anders bezig zijn. Geluk is haast altijd een bijverschijnsel van een andere inspanning.

Henry David Thoreau, een van mijn favoriete auteurs toen ik op de universiteit zat, heeft gezegd: 'Geluk is als een vlinder. Hoe krampachtiger je hem achternazit, hoe verder hij van je wegvliegt. Maar als je je aandacht op andere dingen richt, zal hij dichterbij komen en zachtjes op je schouder gaan zitten.'[3] Dat is zo'n evangelische tegenstrijdigheid die niet vanzelfsprekend is, net als 'de laatsten zullen de eersten zijn' (zie Mattheüs 19:30; LV 29:30) en 'wie zijn leven zal verliezen, die zal het vinden' (zie Mattheüs 16:25). Het evangelie staat bol van dergelijke tegenstrijdigheden en paradoxen, en ik meen dat de zoektocht naar geluk daar ook toe behoort. Hoe kunnen we dan onze kans op

geluk verbeteren zonder er zo rechtstreeks naar te streven dat we eraan voorbijgaan? Voor antwoorden verwijs ik naar een uiterst opmerkelijk boek.

‘Een leven van geluk’ leiden

De gebeurtenissen in de eerste dertig jaar van het Boek van Mormon waren niet bepaald rooskleurig. De vijandigheid in het gezin van Lehi en Sariah was zo fel dat het gezin in twee kampen werd gescheurd. De ene groep vluchtte verder de wildernis in, uit vrees om ten prooi te vallen aan de bloeddorstige andere groep. De eerste groep zocht onbekende oorden op waar ze veilig waren en een leven konden opbouwen. De profeet-leider van deze Nephitische helft van de familie zei hierover dat ze ‘een leven van geluk leidden’ (2 Nephi 5:27).

Omdat we weten wat ze de dertig voorgaande jaren hadden doorstaan en welke beproevingen de toekomst hun nog zou brengen, komt deze uitspraak haast pijnlijk over. Hoe kan iemand een dergelijk bestaan nu vergelijken met ‘geluk’? Nephi zegt echter niet dat ze gelukkig waren, hoewel dat duidelijk wel het geval was. Hij zegt dat ze een ‘*leven van geluk* leidden’. Ik wil u duidelijk maken dat deze zinsnede een prachtige sleutel bevat die kostbare zegeningen voor de rest van uw leven ontgrendelt.

Ik geloof niet dat God in zijn heerlijkheid of de engelen in de hemel of de profeten op aarde tot doel hebben ons de hele tijd, elke dag en overal gelukkig te maken, aangezien dit aardse bestaan een proeftijd is. President James E. Faust (1920–2007), tweede raadgever in het Eerste Presidium, zei het zo: ‘We krijgen geluk niet in een pakje dat we gewoon kunnen openmaken en consumeren. Niemand is 24 uur per dag, zeven dagen per week gelukkig.’[4]

Ik verzeker u echter dat wij binnen Gods plan veel kunnen doen om het betrachte geluk te vinden. We kunnen bepaalde stappen zetten, we kunnen gewoonten ontwikkelen, we kunnen bepaalde dingen doen waarvan we door God en de geschiedenis weten dat ze tot geluk leiden, in de zekerheid dat de vlinder eerder op onze schouder gaat zitten *als we zo leven*.

Kortom, u maakt het meest kans op geluk als u doet wat gelukkige mensen doen, leeft zoals gelukkige mensen leven, en het pad volgt dat gelukkige mensen volgen. Als u dat doet, zullen uw kansen om vreugde te vinden op onverwachte momenten, vrede op onverwachte plaatsen en de hulp van engelen van wie u niet wist dat ze van uw bestaan afwisten, exponentieel toenemen. Hieronder staan vijf manieren waarop wij ‘een leven van geluk’ kunnen leiden.

Leef het evangelie na

Bovenal zijn het ultieme geluk, ware gemoedsrust en alles wat maar enigszins op schriftuurlijke vreugde lijkt, in de eerste plaats en altijd te vinden in een leven volgens het evangelie van Jezus Christus. Talrijke andere filosofieën en geloofsovertuigingen zijn hierop onderzocht. Ik meen zelfs dat vrijwel *elke* andere filosofie en geloofsovertuiging in de loop der eeuwen hierop is onderzocht. Maar toen de apostel Thomas de Heer de vraag stelde die jonge mensen nu vaak bezighoudt: ‘Hoe kunnen wij de weg weten?’ — een vraag die vaak wordt geïnterpreteerd als: hoe kunnen wij de weg naar het geluk vinden?, gaf Jezus een antwoord dat van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid weerklinkt:

‘Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. […]

‘En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen. […]

GENEZEN VROUW, KATHLEEN PETERSON

'Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen' (Johannes 14:5–6, 13–14).

Wat een belofte! Volg mijn weg, leef volgens mijn waarheid en mijn leven. Leef op de manier die ik u toon en u leer, en alles wat u vraagt, zal u gegeven worden. Alles wat u zoekt, zult u vinden, ook het geluk. Delen van de zegening kunnen meteen komen, andere later, en nog andere komen misschien pas in de hemel, maar ze komen, allemaal. Wat een aanmoediging na een miezerige maandag, een droevige dinsdag of een weemoedige woensdag! En het is een belofte die *alleen kan worden vervuld* door toewijding aan de eeuwige waarheid!

Bijna een eeuw geleden zei ouderling David O. McKay (1873–1970) dat in tegenstelling tot bevrediging of plezier of opwinding, het ware 'geluk alleen te vinden [is] op dat platgetreden [evangelie]pad, *dat nauw maar recht is,* dat naar het eeuwige leven leidt'.[5] Heb dus God en elkaar lief en wees trouw aan het evangelie van Jezus Christus.

Kies voor geluk

Ten tweede: leer zo gauw mogelijk dat uw geluk grotendeels in uw handen ligt, en niet in gebeurtenissen of omstandigheden of het lot of het noodlot. De strijd om de keuzevrijheid in de voorsterfelijke raadsvergaderingen in de hemel ging gedeeltelijk hierover. Wij kunnen kiezen, we hebben een vrije wil, we hebben keuzevrijheid, en wellicht kunnen we niet kiezen voor geluk op zich, maar wel om een leven van geluk te leiden. Abraham Lincoln, president van de Verenigde Staten, had veel redenen om ongelukkig te zijn toen hij zijn land leidde in zeer moeilijke omstandigheden. Toch deed hij de volgende uitspraak: 'De mens is ongeveer zo gelukkig als hij zelf beslist.'[6]

JEZUS EN MARIA MAGDALENA, KATHLEEN PETERSON

Geluk wordt veel eerder bepaald door uw gedachten dan door uw daden. Joseph Smith leidde 'een leven van geluk' in zeer ongelukkige omstandigheden toen hij vanuit de gevangenis in Liberty het volgende schreef naar hen die eveneens het slachtoffer van groot onrecht en vervolging waren:

'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden. […]

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid' (LV 121:45–46).

'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren.' Dat is niet alleen goed advies voor wie tegen de moderne plaag van pornografie strijdt, maar het is goed advies dat tot tal van evangelische gedachten, goede gedachten, opbouwende gedachten en hoopvolle gedachten leidt. Deze gelovige gedachten zullen uw kijk op uw problemen en de manier waarop u ze oplost, veranderen. 'De Heer verlangt het hart en een gewillige geest' (LV 64:34) is ons geopenbaard.

Al te vaak denken we dat het hart hier het enige kernwoord is, maar dat is niet zo. God verlangt eveneens een gewillige geest in onze zoektocht naar geluk en gemoedsrust. Gebruik uw verstand. Dit alles vraagt inzet. Het is een strijd om geluk die de moeite waard is.

Enkele jaren geleden verscheen in een ondertussen populair boek de volgende uitspraak: 'Geluk is een uitvloeisel van persoonlijke inspanning. Je vecht ervoor, spant je ervoor in, staat erop, en soms reis je zelfs de wereld rond om het te vinden. Je moet onophoudelijk blijven meewerken aan de manifestaties van je eigen zegeningen. En als je eenmaal een staat van geluk hebt bereikt, moet je nooit laks worden over het in stand houden daarvan; je moet je

uiterste best doen om te blijven zwemmen, naar dat geluk, om er bovenop te blijven drijven.'[7]

Ik houd van de zinsnede 'onophoudelijk blijven meewerken aan de manifestaties van je eigen zegeningen'. Wees niet passief. Blijf zwemmen. Denk, spreek en handel op een positieve manier. Gelukkige mensen doen dat zo. Het is een onderdeel van een leven van geluk leiden.

Wees vriendelijk en aangenaam

Hier is er nog één. Toen ik deze boodschap voorbereidde, zat ik mij in mijn werkkamer lange tijd af te vragen of ik ooit een gelukkig mens had gekend die onvriendelijk of onaangenaam in de omgang was. En weet u wat? Ik vond er geen. Geen enkele. Leer dus zo gauw mogelijk deze les: u kunt uw geluk nooit op de ellende van een ander bouwen.

Soms, wellicht als we jong en onzeker zijn en onze plaats in de wereld proberen te vinden, denken we dat we onszelf op wonderbaarlijke wijze kunnen verhogen door iemand anders wat te vernederen. Dat is pestgedrag. Dat zijn bijtende opmerkingen. Dat is arrogantie en oppervlakkigheid en anderen buitensluiten. Misschien denken we dat mensen minder van ons zullen verwachten als we maar negatief genoeg of cynisch genoeg of ronduit gemeen genoeg zijn. We richten onze schijnwerpers op de tekortkomingen van anderen, en zo vallen onze tekortkomingen minder op.

Gelukkige mensen zijn niet negatief of cynisch of gemeen. Reken er dus niet op dat u zo 'een leven van geluk' kunt leiden. Als ik al iets heb geleerd, is het dat vriendelijkheid en een aangename houding en gelovig optimisme eigenschappen van gelukkige mensen zijn. Moeder Teresa zei het zo: 'Moge

Als ik al iets heb geleerd, is het dat vriendelijkheid en een aangename houding en gelovig optimisme eigenschappen van gelukkige mensen zijn.

Wees ijverig en werk. Werk ook voor anderen en dien ze. Dat is een belangrijke sleutel tot het ware geluk.

iedereen die je ontmoet weer verder gaan als een beter en gelukkiger mens. Wees de belichaming van Gods vriendelijkheid: vriendelijkheid in je gezicht, vriendelijkheid in je ogen, vriendelijkheid in je glimlach, vriendelijkheid in je hartelijke begroeting.'[8]

Een stap op het pad naar geluk die hiermee verband houdt, is het vermijden van vijandigheid, onenigheid en boosheid. Onthoud dat Lucifer, Satan, ons aller tegenstander, van boosheid houdt. Hij '[is] de vader van twisten, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander' (3 Nephi 11:29).

Enkele jaren geleden citeerde ouderling Lynn G. Robbins dat vers in een algemene conferentie, waarna hij zei: 'Het woord *ophitsen* klinkt als een recept voor een ramp: stook de gevoelens tot een matige temperatuur op, roer er een paar slim gekozen woorden door en breng ze aan de kook, blijf roeren tot ze gebonden zijn, laat enkele dagen afkoelen, koud serveren. U houdt veel restjes over.'[9] U houdt inderdaad veel restjes over.

Boosheid beschadigt of vernietigt vrijwel alles waarmee het in aanraking komt. Iemand heeft eens gezegd dat boosheid koesteren is als vergif drinken en wachten tot de ander sterft. Het is een bijtend zuur dat zijn omhulsel vernietigt voordat het zijn schadelijk doel heeft bereikt. Net zomin als zijn zondige verwanten — geweld, razernij, wrok en haat — past het bij het naleven van het evangelie of de zoektocht naar geluk. Ik denk niet dat boosheid kan bestaan, of tenminste kan worden aangemoedigd, ontwikkeld en toegelaten, bij mensen die 'een leven van geluk' leiden.

Werk eraan

Tot slot vermeld ik nog een van vele mogelijke suggesties. Nephi heeft uitgelegd hoe ze na dertig jaar ellende naar geluk in

hun nieuwe land streefden: 'En het geschiedde dat ik, Nephi, mijn volk ertoe aanzette nijver te zijn en met hun handen te arbeiden' (2 Nephi 5:17). Degenen die ze waren ontvlucht, werden daarentegen 'een lui volk, vol list en streken' (2 Nephi 5:24).

Als u op school of op zending of op uw werk of in uw huwelijk gelukkig wilt zijn — werk eraan. Leer te werken. Dien ijverig. Wees niet lui of listig. Een eenvoudige definitie van een christelijk karakter is wellicht de integriteit om op het goede moment op een goede manier het goede te doen. Wees niet lui. Wees niet spilziek. 'Zoek kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118). Wees ijverig en werk. Werk ook voor anderen en dien ze. Dat is een belangrijke sleutel tot het ware geluk.

Tot slot wil ik het niet mis te verstane advies van Alma aan Corianton aanhalen. Met de aanmoediging van een liefhebbende vader zei hij dat de getrouwen in de opstanding tot een staat van 'eindeloos geluk' zullen worden opgewekt om 'het koninkrijk Gods te beërven' (Alma 41:4). Hij voegde eraan toe dat wij dan zullen worden 'opgewekt tot geluk volgens [onze] verlangens naar geluk' (Alma 41:5). En hij waarschuwde nadrukkelijk: 'Denk niet […] dat gij [zonder u te bekeren] zult worden hersteld van zonde tot geluk. Zie, ik zeg u, *goddeloosheid heeft nooit geluk betekend*' (Alma 41:10; cursivering toegevoegd).

Zonde is het tegenovergestelde van 'een leven van geluk leiden'. Alma zegt dat zij die hier niet in geloven, 'zonder God in de wereld [zijn] en zich tegen de aard van God [hebben] gekeerd; daarom bevinden zij zich in een staat die in strijd is met de aard van het geluk' (Alma 41:11).

Bega geen overtredingen

Ik vraag u om geen overtredingen te begaan, zodat u kunt leven in overeenstemming met de aard van God, die de aard van het ware geluk is. Ik moedig u daartoe aan en prijs u voor uw inspanningen om 'het pad [te] volgen dat erheen leidt'. U kunt het nergens anders vinden.

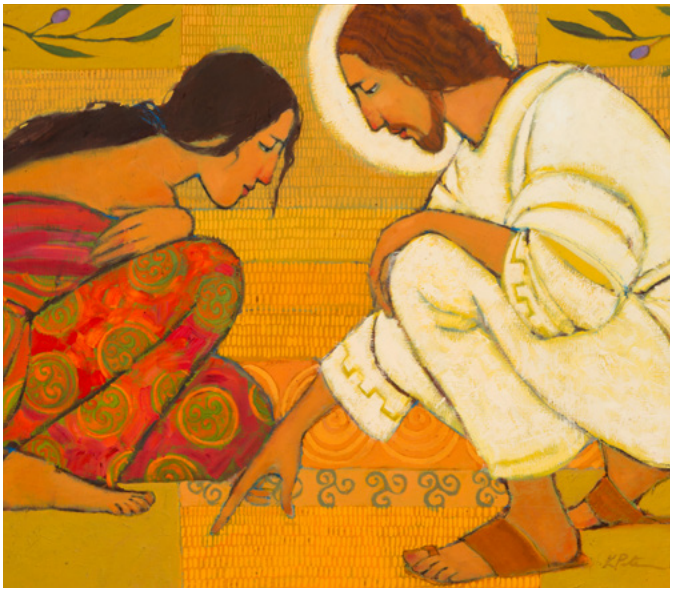
Ik getuig dat God, de eeuwige Vader in de hemel, u voortdurend met meer liefde aanmoedigt en uw zoektocht prijst dan ik. Ik getuig dat Hij wil dat u gelukkig bent en ware vreugde ervaart. Ik getuig van het zoenoffer van zijn eniggeboren Zoon, waardoor het rechte pad is geopend en wij zo nodig opnieuw kunnen beginnen, een tweede kans krijgen, onze aard kunnen veranderen.

Ik bid dat u zult weten dat Jezus Christus 'de weg, de waarheid en het leven' is en dat niemand het ware geluk vindt dan door Hem. Ik bid dat u ooit ergens elk rechtschapen verlangen van uw hart vervuld zult krijgen, en wel als u het evangelie van Jezus Christus naleeft en het soort leven leidt dat u naar die zegeningen brengt. ■

Naar de toespraak 'Living after the Manner of Happiness', gehouden op 23 september 2014 tijdens een devotional aan de Brigham Young University–Idaho. Zie voor de volledige toespraak (in het Engels) web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

NOTEN

1. Joseph Smith, *History of the Church*, deel 5, 134.
2. Zie Aristoteles, *Ethica Nicomachea*, vert. H. Rackham (1982).
3. Henry David Thoreau, *Thoreau on Nature: Sage Words on Finding Harmony with the Natural World* (2015), 72; dit citaat wordt ook wel aan Nathaniel Hawthorne toegeschreven of anoniem geciteerd.
4. James E. Faust, 'Onze zoektocht naar geluk', *Liahona*, oktober 2000, 2.
5. David O. McKay, Conference Report, oktober 1919, 180; cursivering toegevoegd.
6. Dit citaat werd toegeschreven aan Abraham Lincoln door dr. Frank Crane in de *Syracuse Herald*, 1 januari 1914 (quoteinvestigator.com/category/frank-crane).
7. Elizabeth Gilbert, *Eten, bidden, beminnen: Een zoektocht van een vrouw in Italië, Indië en Indonesië* (2007), 328–329.
8. Moeder Teresa, in Susan Conroy, *Mother Teresa's Lessons of Love and Secrets of Sanctity* (2003), 64.
9. Zie Lynn G. Robbins, 'Keuzevrijheid en boosheid', *De Ster* juli 1998, 89.

DETAIL, *JEZUS EN DE OVERSPELIGE VROUW*, KATHLEEN PETERSON

We kunnen het beter:

ANDEREN ZICH WELKOM LATEN VOELEN in de kudde

Vier manieren waarop we kunnen zorgen dat nieuwe en terugkerende leden zich thuis voelen.

Noot van de redactie: ongeacht de kracht van iemands geloof in het evangelie van Jezus Christus kan het voor nieuwe en terugkerende leden moeilijk worden, als ze het gevoel hebben dat ze er niet bij horen. In dit artikel bespreken we wat actieve leden kunnen doen om anderen het gevoel te geven dat ze welkom zijn. In de uitgave van december zullen we kijken wat zij die zich een buitenstaander voelen, kunnen doen om zich thuis te voelen.

Betsy VanDenBerghe

Een maand na Melissa's doop (alle namen zijn veranderd) in het middenwesten van de Verenigde Staten sprak zij het openingsgebed in de avondmaalsdienst uit. En publique bidden maakte haar zenuwachtig, maar ze had, naar haar zeggen, het volste vertrouwen in haar vermogen om met haar hemelse Vader te spreken. 'Tenslotte bad ik al jaren, vooral toen ik de kerk onderzocht, en ik voelde dat de Heilige Geest me hielp.'

Ze was dus verbaasd toen ze een e-mail van een lid van de wijk ontving met een gedetailleerde beschrijving van alle fouten in haar gebed. Schaamte, gêne en grote twijfel overvielen Melissa. Uiteindelijk kreeg ze de ingeving om de teruggekeerde zendeling die haar had onderwezen, te bellen. 'Hij verzekerde me er snel van dat het volkomen ongepast was dat dit lid me zo bekritiseerde', zegt ze. 'Hij zei ook dat de bisschap een ander lid geen opdracht zou geven om mij zo van feedback te voorzien, zoals ik had verondersteld.'

Gerustgesteld bleef Melissa actief in de wijk, nam roepingen aan en haar geloof bloeide. Maar het kostte haar een paar maanden om over de pijn en het beschadigde zelfvertrouwen door die ontmoedigende e-mail heen te komen.

Jammer genoeg is Meliassa's verhaal niet uniek. Veel nieuwe en terugkerende leden hebben grote moeite om zich thuis te voelen, terwijl dat vaak te voorkomen is. Soms hebben zelfs degenen met een sterk getuigenis moeite om getrouw te blijven, als ze zich buitengesloten voelen. In een nieuwe serie video's, genaamd *Unity in Diversity,* [Eenheid in diversiteit], spreken kerkleiders over deze kwestie en moedigen de leden aan om meer tact, acceptatie en liefde aan de dag te leggen.

Uit de volgende verhalen blijkt hoe wij als leden die beginselen kunnen toepassen en gemeende vriendschap

en emotionele steun kunnen bieden aan hen die naar oprechte acceptatie in de kerk van de Heer verlangen.

Wees een vriend in het geloof

'Als mensen die in het duister verkeren een kerkgebouw betreden, dan moeten zij zich onmiddellijk omarmd, geliefd en opgebouwd voelen, en geïnspireerd […] om zich te verbeteren, omdat ze weten dat de Heer van ze houdt en omdat ze vrienden in het geloof hebben.'

Carol F. McConkie, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Melissa had, vooral in haar eigen wijk, echte vrienden nodig die ze kon benaderen als ze advies of hulp nodig had. Haar man en dochter hadden zich niet laten dopen. 'De aanblik van al die gezinnen in de kerk gaf me een gevoel van diepe eenzaamheid', zegt ze. Iedereen was vriendelijk, maar zelfs hun vreugde gaf haar het gevoel dat zij 'nooit die mormoonse uitstraling zou hebben, omdat [ze] de enige met problemen was.'

Naast de teruggekeerde zendeling die haar had onderwezen, had Melissa gelukkig ook Cindy, een online vriendin die haar met de kerk in aanraking had gebracht. 'Ik vond het moeilijk om hulpeloos toe te zien, hoe Melissa het moeilijk had op de plek waar zij woonde', legt Cindy uit. 'Daarom maakte ik een besloten Facebook groep voor enkele geweldig stabiele, liefdevolle, heterogene leden die vriendschap met haar sloten en haar steunden. Dat had ik alleen niet zo gekund.'

De groep gaf haar niet alleen het gevoel dat ze erbij hoorde terwijl ze in haar wijk thuis raakte, maar gaven ook antwoord op vragen over gewoonten en culturele aangelegenheden. 'Ik was opgegroeid met tanktops en korte broeken', zegt Melissa. Ze waardeerde het dat haar online vrienden haar foto's stuurden van outfits die ze dan in de winkel kon gaan proberen. Daardoor vond ze ook de moed om zusters in haar wijk om tips voor films te vragen, toen ze kritischer naar haar eigen videoverzameling keek.

Melissa merkt op dat een belangrijk aspect van de vriendenkring waartoe zij ging behoren, was dat zíj om advies vroeg. Ongevraagd advies wordt meer als een inbreuk dan als acceptatie ervaren. Je stapt iemands privéwereld binnen en dat kan pijnlijk zijn voor wie daar niet op voorbereid is.

Na verloop van tijd werd Melissa als ZHV-leerkracht geroepen. Haar roeping bood haar de gelegenheid om met anderen in de wijk om te gaan. Melissa vertelde de zusters dat ze moeite had om zich als nieuw lid aan te passen. Ook beschreef ze haar leven met een autistisch kind en haar eigen gezondheidsproblemen, en zei ze: 'O, en mijn hond ligt op sterven.' Dat andere zusters naar haar luisterden en over hun eigen problemen vertelden, zowel in de les als in persoonlijke gesprekken, bleek haar te genezen. Die contacten gaven Melissa het gevoel dat ze eindelijk echte vriendinnen in het geloof had.

Sluit niemand uit

'De Heiland zei: "Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb" (Johannes 13:34; cursivering toegevoegd). Dus kijken wij hoe Hij ons liefhad. […]Als Hij echt ons rolmodel is, moeten we altijd proberen niemand uit te sluiten.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen

Robert, een onderzoeker in Canada, heeft allerlei kerkelijke bijeenkomsten en activiteiten bijgewoond. Hij heeft meerdere godsdiensten bestudeerd, maar hij blijft naar de kerk komen, omdat hij door haar leer en door het Boek van Mormon geïnspireerd wordt. Hij gaat naar het instituut om meer te leren en vindt de sociale omgang 'verfrissend, vriendelijk en prettig qua gevoel.' 'Mormonen zijn de vriendelijkste mensen ter wereld.'

Robert zelf zegt dat hij introvert is. Hij wil graag met anderen praten, maar zegt: 'Ik heb de neiging om me onzichtbaar te maken. Ik weet niet hoe ik me in een groep moet gedragen. Sommige van die vriendengroepjes in de kerk lijken niemand meer nodig te hebben.' Maar het is niet zo moeilijk om dat gevoel van isolatie te doorbreken. 'Tijdens een activiteit', weet hij nog, 'kwam er iemand na het eten naar me toe die erop aandrong dat ik voor de film bleef. Ik zou anders zijn weggegaan, maar nu had ik veel plezier. Ik moest ontdekken dat er iemand was die het fijn vond dat ik er was.'

Net zoals Melissa vindt hij het prettig als zijn mormoonse vrienden de leer aan hem uitleggen, maar hem niet in detail vertellen hoe hij daarnaar moet leven. Als vrienden vooral luisteren zonder je een bepaalde richting op te sturen, is het alsof 'er iemand naast je wandelt en niet alsof

SUGGESTIES VOOR EEN GOEDE OMGANG MET NIEUWE LEDEN EN ONDERZOEKERS

- Doe uw uiterste best om ze hartelijk te begroeten, met ze te praten en ze aan andere leden voor te stellen.
- Nodig ze bij u thuis en voor activiteiten uit, zodat ze door de week én op zondag vriendschap ervaren.
- Luister en stel vragen waardoor ze zich begrepen voelen.
- Vertel hoe u zelf ook de nodige aanpassingen hebt moeten maken, zodat ze weten dat we allemaal ongeveer hetzelfde doormaken.
- Wacht met advies tot ze er om vragen. Als u advies geeft, wees dan niet normatief of aanmatigend.
- Laat geestelijke aanwijzingen over aan de priesterschapsleiders en ZHV-leidsters. Medeleden moeten vooral goede vrienden zijn.
- Vergelijk hun vooruitgang niet met die van uzelf of iemand anders.
- Onderwijs de basisleer van de kerk. Onderwijs geen kerkcultuur.
- U kunt online contact leggen met nieuwe leden, onderzoekers en minderactieve leden, maar bedenk dat persoonlijke vriendschappen nog belangrijker kunnen zijn.

iemand je van achteren duwt om je op te jutten. In dat laatste geval struikel je meestal.'

Robert had moeite om met roken te stoppen. Zijn gêne illustreert hoe nieuwelingen zich er pijnlijk van bewust zijn dat ze anders zijn. 'Niemand heeft ooit gezegd dat ze konden ruiken dat ik rookte', zegt hij. 'Maar als ik mijn kleren niet net gewassen heb, ga ik niet naar het instituut of de kerk.'

Als we hen die nieuw zijn in de kerk geruststellen en erbij betrekken, hebben ze eerder het gevoel dat ze erbij horen. Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen zegt: 'Ik vind het hartverscheurend als iemand komt, zich kwetsbaar opstelt en zegt […]: "Ik wil hier zijn", en dan wordt genegeerd of geen belangstelling krijgt. Dat is tragisch. […]Wij moeten ons beter gedragen.' ('Is There a Place for Me?' [video], lds.org/media-library.)

Doe er wat aan

'Als u er wat aan doet, bent u iemand tot zegen. […] Kunt u aandacht schenken aan de buitenstaander, aan iemand die aan de zijlijn staat? […]Als u uw hart voor anderen openstelt, ziet u dat we allemaal bij elkaar horen.'
Jean B. Bingham, algemeen presidente van de zustershulpvereniging van de kerk

Toen Elsa in Nederland lid van de kerk werd, voelde ze een oprechte band met een liefhebbende hemelse Vader. Maar ze voelde zich als jongvolwassene ook eenzaam, omdat familieleden en vrienden haar nieuwe geloof en gewoonten raar vonden. 'Voor mij was het belangrijkste', zegt ze, 'dat de leden ook buiten de kerkdiensten om contact met me hielden. Sommigen gaan met me naar de tempel voor een doopdienst, al zijn ze zelf al begiftigd. Ik heb het contact met de leden door de week nodig om sterk te zijn en tot het einde te volharden.'

Elsa benoemt 'de verwachting dat ik plotseling alles begrijp' als haar grootste probleem. 'Alle nieuwe termen, gebeurtenissen, roepingen. Het is soms een beetje overweldigend en ik maak me dan zorgen dat mensen vinden dat ik niet snel genoeg leer.' Zoals zoveel anderen voelt ze zich sociaal ook onzeker. Ze zegt: 'Dat leidt ertoe dat ik veilig achterin de kapel ga zitten en zelden met iemand praat.' Grote groepen zijn intimiderend en ze vraagt zich of anderen haar tekort aan betrokkenheid afkeuren. 'Ik wil wel aan de les meedoen of hardop met de lofzangen meezingen of een gebed uitspreken', zegt ze. 'Ik ben gewoon bang dat ik in tranen uit zal barsten waar al die mensen die ik nog niet goed ken, bij zijn.'

Zuster McConkie zegt: 'Ik ken mensen die elke zondag naar de kerk gaan, zodat ze geïnspireerd en opgebouwd kunnen worden. Maar ze vertrekken weer met het gevoel dat hen de maat is genomen en dat ze niet geliefd worden; dat er geen plek voor hen in de kerk is. We moeten hier anders mee omgaan.'

Mensen die niet zo kritisch zijn, zegt Elsa, bouwen me het meest op. 'Ze luisteren naar mijn dilemma's en maken geen inbreuk op mijn persoonlijke ruimte. Ze handelen oprecht en geduldig, terwijl ik zelf ontdek wat het betekent om lid van de kerk te zijn.' Ondanks haar onzekerheid gaat ze met de zendelingen mee en besteedt aandacht aan nieuwe leden en onderzoekers. 'Ik weet hoe het is om een nieuweling te zijn', legt ze uit. 'Ik wil zorgen dat niemand de gaven van het evangelie die mij voor wanhoop behoedden, afwijst.'

Leef naar het evangelie; word een discipel

'Mensen hebben een verscheidenheid aan talenten en visies. Door het enorme scala aan ervaring, achtergrond en moeilijkheden van de mensen zal duidelijk worden, wat werkelijk essentieel in het evangelie van Christus is. En veel van wat we ons misschien door de jaren heen eigen gemaakt hebben en wat meer cultureel dan leerstellig is, kan dan verdwijnen. Dan kunnen we echt discipelen worden.'
Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoewel Jim aanvankelijk nogal kritisch op de kerk was, werd hij lid omdat hij 'een onweerlegbaar geestelijk getuigenis [had ontvangen] van de Heilige Geest, die getuigde van de waarheid van het evangelie en van de leer.' Hij had echter grote moeite om zich aan de mormoonse cultuur aan te passen.

Na zijn doop merkte hij dat veel typerend gedrag van de leden meer op de kerkcultuur dan op de leer gegrond was. 'Hoewel dat in iedere georganiseerde godsdienst het geval is', zegt hij, 'had ik toch het gevoel dat men zou vinden

dat ik het evangelie niet volledig omarmde, als ik me op bepaalde vlakken niet zou conformeren. Ik worstelde niet met het evangelie of de leer, maar met een mate van aanpassing die me louter cultureel toescheen.'

Zoals ouderling Christofferson uitlegt, hebben wij onze nieuwe leden, onderzoekers en anderen nodig om niet-leerstellige gebruiken die we door de jaren heen hebben ontwikkeld, los te laten en ware discipelen te worden.

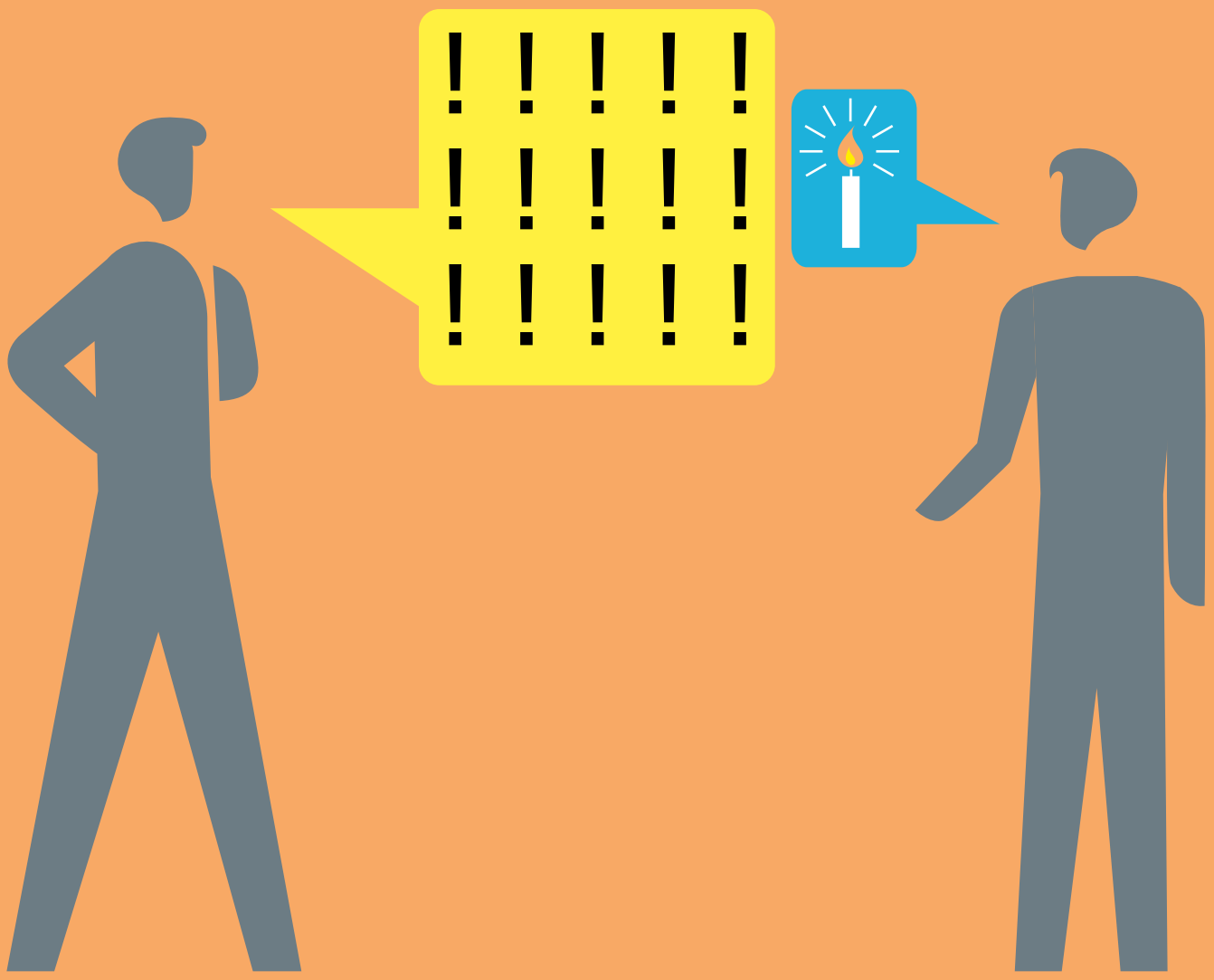
Ouderling Oaks roemt de voordelen van omgang met mensen van een verschillende achtergrond en moedigt heiligen der laatste dagen aan om niet op verschillen te letten, maar liever te vragen: 'Wat is uw achtergrond? Welke basiswaarden hebt u? Wat wilt u bereiken?' Dergelijke openheid en acceptatie maken dan weer dat zij die pas tot onze cirkel zijn toegetreden, zich welkom, opgebouwd en geliefd voelen. Dan zijn ze bereid om het heil binnen het lichaam van Christus te omarmen.

Net zoals onze huidige kerkleiders maakte de apostel Paulus zich zorgen over verdeeldheid in de nieuwtestamentische kerk van Christus. Hij raadde leden met een sterke mening aan om op te passen dat ze medeheiligen niet zouden kwetsen met betrekking tot kwesties die er uiteindelijk niet toe deden. Hij zei: 'De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde bouwt op' (1 Korinthe 8:1). Hij pleitte dat er onder hen 'geen scheuringen' zouden zijn en dat zij zich zouden richten op 'Jezus Christus, en Die gekruisigd' in plaats van op onderlinge verschillen (1 Korinthe 1:10;2:2).

Nu sporen hedendaagse apostelen en profeten ons aan om eenheid in diversiteit te vinden. Ze moedigen ons aan om ieder lid van de Kerk van Christus ruimte te geven als onderdeel van ons doel om 'tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God […] tot de maat van de grootte van de volheid van Christus [te komen]' (Efeze 4:13). ■

KIJK NAAR *UNITY IN DIVERSITY [EENHEID IN DIVERSITEIT]*

Kijk naar een serie korte video's van kerkleiders over de betekenis van het lidmaatschap in de kerk op **lds.org/go/unity917.**

Ouderling Jörg Klebingat
van de Zeventig

HET GELOOF verdedigen

De Heer wil een volk dat Christus en het koninkrijk van God nederig maar vastbesloten wil en kan verdedigen.

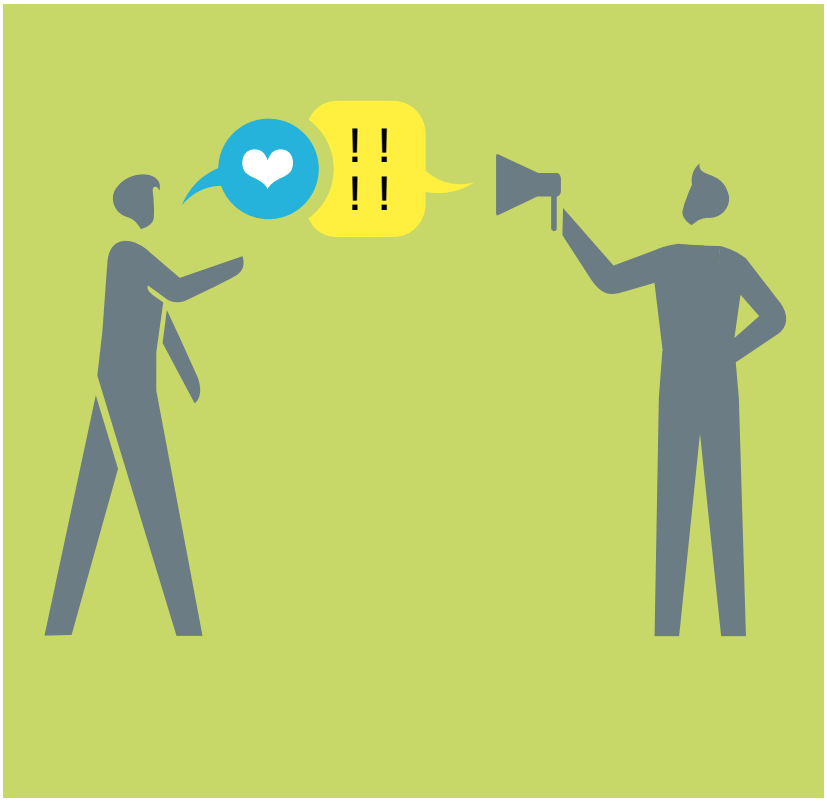
In het voorsterfelijk bestaan hadden we keuzevrijheid, verstand en intelligentie. Daar werden we 'geroepen en voorbereid […] volgens de voorkennis Gods' en hadden we dezelfde mogelijkheden als onze broeders en zusters (zie Alma 13:3, 5). Er was alle ruimte om te leren en vooruitgang te maken.

Maar het feit dat iedereen gelijke toegang tot de leringen van een liefdevol hemels thuis had, wekte niet bij iedereen — de geestkinderen van onze hemelse Vader — hetzelfde verlangen op om te luisteren, leren en gehoorzamen. Net zoals we nu onze keuzevrijheid gebruiken, luisterden we daar met wisselende interesse en betrokkenheid. Sommigen van ons wilden graag leren en gehoorzamen. Met een dreigende oorlog in de hemel, maakten we ons klaar om ons voorsterfelijke thuis te verlaten. De waarheid werd onderwezen en aangevochten; getuigenissen werden gegeven en bespot. Elke voorsterfelijke geest koos ervoor om het plan van de Vader te verdedigen of af te vallen.

Niemand neutraal

In dit conflict was het uiteindelijk geen optie om je besluiteloos op neutrale grond terug te trekken. Dat is nu nog steeds zo. Zij die zich bewapenden met het geloof in de komende verzoening van Jezus Christus, die zich lieten bezielen door getuigenissen van zijn goddelijke rol, die geestelijke kennis hadden *en de moed om daarmee zijn heilige naam te verdedigen*, vochten aan de frontlinies van deze oorlog van woorden. Johannes leert ons dat die moedige geesten, en anderen, Lucifer hebben overwonnen 'door het bloed van het Lam en door *het woord van hun getuigenis*' (Openbaring 12:11; cursivering toegevoegd).

ILLUSTRATIES: GETTY IMAGES

De Heer wil een legermacht van ware heiligen der laatste dagen die bereid zijn om in zachtmoedigheid en liefde van de waarheid te getuigen als een aspect van het herstelde evangelie wordt aangevallen!

Ja, het vooruitzicht van een Heiland en een met bloed bevlekt Gethsémané en Golgotha bracht in de voorsterfelijke oorlog de overwinning. Maar onze *moed en ons getuigenis,* onze bereidheid om uit te leggen en te redeneren en andere geesten te overreden, voorkwamen dat de vloedgolf van leugen zich ongebreideld kon verspreiden!

Toen we Hem in het voorsterfelijk bestaan met succes hadden verdedigd, werden wij getuige van zijn heilige naam. Ja, de Heer die ons had gelouterd in de strijd en overtuigd was van ons verlangen en onze moed, zei later over ons — leden van het huis van Israël — 'U bent Mijn getuigen' (Jesaja 43:10). Laten we onszelf afvragen: geldt die uitspraak voor ons vandaag de dag nog steeds?

Onze huidige strijd

In afwachting van de wederkomst van Jezus Christus woedt er nog altijd een verbeten strijd om het verstand, het hart en de ziel van de kinderen van onze Vader. Hoewel velen in de wereld oprecht nieuwsgierig zijn naar de leringen van de kerk, scheidt een steeds breder wordende kloof de goddelozen van de rechtvaardigen in deze wereld, die zich in een morele vrije val weg van de herstelde evangeliewaarheden bevindt. Als onvolmaakte maar goedwillende en naar licht zoekende heiligen ervan beschuldigd worden dat ze de duisternis volgen, als de zoetheid van hun bedoelingen en werken als bitter wordt afgeschilderd (zie Jesaja 5:20), is het dan een wonder dat er met spottende vingers wordt gewezen naar de herstelde kerk van de Heer en zijn trouwe dienstknechten? (Zie 1 Nephi 8:27.)

President Thomas S. Monson leert ons: 'We leven in een tijd waarin we omgeven zijn door veel zaken die ons naar paden proberen te leiden die onze ondergang kunnen betekenen. Er is vastberadenheid en moed nodig om dergelijke paden niet te betreden.'

Met een passief, vrijblijvend lidmaatschap redt u het niet in deze strijd van de laatste dagen! President Monson gaat verder: 'In ons dagelijkse leven is het onvermijdelijk dat ons geloof op de proef zal worden gesteld. […] Hebben wij de morele moed om pal te staan voor onze overtuiging, zelfs als dat betekent dat we alleen moeten staan?'[1]

Zijn we, ondanks het permanente achtergrondlawaai uit het grote en ruime gebouw (zie 1 Nephi 8:26–27), vastbesloten om het pad te bewandelen dat minder vaak wordt gekozen?[2] Zijn we zowel bereid als in staat om beleefd in gesprek te gaan met hen die eerlijke vragen stellen? Kunnen en willen we zonder ruzie te maken de leringen van de herstelde kerk van Jezus Christus uitleggen en verdedigen?

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen leert ons: 'Zelfs in ons streven om zachtmoedig te zijn […] mogen we niet schipperen met de waarheden die we begrijpen of onze toewijding eraan laten verflauwen.'[3]

Word moedig

Laten we goed nadenken over deze uitnodiging van president Monson: 'Hebben we eenmaal een getuigenis, dan is het aan ons om dat getuigenis aan andere mensen te geven. […] 'Mogen wij altijd moedig zijn en bereid om pal te staan voor wat wij geloven, en als we daarin alleen moeten staan, mogen wij dat dan moedig doen, gesterkt door de kennis dat we in werkelijkheid nooit alleen staan met onze Vader in de hemel aan onze zij.'[4]

Het feit dat u lid van de kerk bent, wil nog niet zeggen dat u een moedige getuige van Christus en zijn herstelde kerk bent. De Heer heeft ons geleerd dat we ons licht moeten laten schijnen door het evangelie na te leven, maar sommige leden houden hun lidmaatschap geheim door hun lamp onder de korenmaat te houden. Sommigen geven antwoord op een incidentele vraag over het evangelie, maar zijn terughoudend om te getuigen en uit te nodigen. Aan de andere kant zoeken anderen juist actief naar kansen om het evangelie te verbreiden en grijpen elke kans graag aan. Hoevelen van ons zijn proactieve, moedige *verdedigers* van het geloof?

Om in de tegenwoordige oorlog van woorden terrein te behouden en winnen, wil de Heer een volk dat bereid en in staat is om Christus, zijn levende woordvoerders, de profeet Joseph Smith, het Boek van Mormon, en de normen van de kerk nederig maar vastbesloten te verdedigen. Hij wil een volk dat 'altijd bereid [is] tot verantwoording aan al wie [hun] rekenschap vraagt van de hoop, die in [hen] is' (1 Petrus 3:15). Hij wil een legermacht van ware heiligen der laatste dagen die bereid zijn om in zachtmoedigheid en liefde van de waarheid te getuigen, als een aspect van het herstelde evangelie wordt aangevallen!

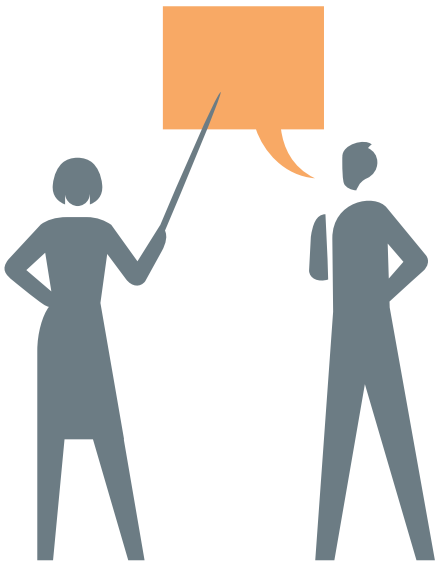
Het voorbeeld van kapitein Moroni

Als u het gevoel hebt dat u in deze tijd niet de meest moedige verdediger van de waarheid bent, bent u niet de enige. In zekere mate hebben we allemaal dat gevoel. Maar er zijn eenvoudige dingen die we kunnen doen om ons vermogen en vertrouwen op te krikken.

In het Boek van Mormon lezen we dat kapitein Moroni 'de gedachten van het volk erop had voorbereid de Heer, hun God, getrouw te zijn' (Alma 48:7). Hij besefte dat de eerste verdedigingslinie een leven is dat gebouwd is op het fundament van gehoorzaamheid. Daarnaast had hij 'wallen van aarde opgeworpen […] en ook muren van steen gebouwd om hen te omringen' (vers 8). Niet alleen nam hij enkele voor de hand liggende defensieve voorzorgen, maar zorgde ook voor strategische verbeteringen aan 'hun zwakste versterkingen' (vers 9). Zijn voorzorgsmaatregelen waren zo succesvol dat zijn vijanden 'buitengewoon verbaasd' waren (Alma 49:5) en hun kwade plannen niet konden uitvoeren.

U kunt u afvragen: kan iemand die zo zwak is als ik een moedige verdediger van Christus en zijn herstelde evangelie zijn? Uw veronderstelde zwakte kan sterk worden gemaakt als u gelooft dat het enige dat de Heer in eerste instantie van u vraagt, uw 'hart en een gewillige geest' is (LV 64:34). Zijn favoriete rekruten zijn de 'kleine en eenvoudige' mensen van deze wereld die een moedige geest bezitten. Bedenk dat Hij door 'zeer kleine middelen' graag 'de wijzen [beschaamt]' (zie Alma 37:6, 7). Als u bereid bent om het herstelde evangelie en zijn leiders en leer te bespreken en verdedigen, kunnen de volgende suggesties waardevol zijn.

1. Weet wie en wat u verdedigt. Een solide defensieve strategie is de basis van een solide offensief. Hoewel u iets waar u weinig of niets van afweet niet *kunt* verdedigen, *wilt* u het ook alleen maar verdedigen als u er veel om geeft. Net zoals een huurling, die betaald wordt om de schapen te verzorgen, zich verstopt of vlucht zodra het hem een beetje heet onder de voeten wordt, zullen uw verdedigingslinies niet lang standhouden als u geen geestelijke overtuiging hebt dat uw zaak rechtvaardig en waar is. Om Christus en

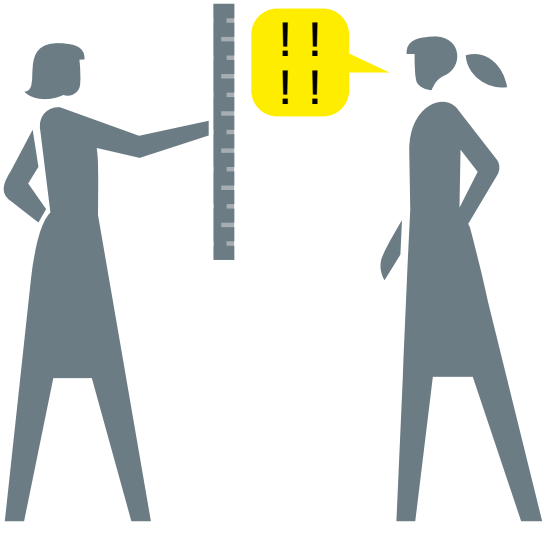

zijn kerk te kunnen verdedigen en verkondigen, moet u weten dat Hij leeft en dat dit zijn herstelde kerk is!

Zij die het evangelie kennen *en* naleven, worden gedreven door zowel begrip als een vurige overtuiging, die voortkomen uit gehoorzaamheid en eigen ervaring. Zij zijn beter in staat om van de waarheid te getuigen dan zij die alleen maar willen weten welke antwoorden ze moeten geven.

2. Beoordeel uw versterkingen. Volg het voorbeeld van kapitein Moroni. Houd de sterke en zwakke punten van uw beeld van het evangelie eerlijk tegen het licht. Geeft u een goed voorbeeld door een christelijk leven te leiden? Kunt u antwoord op vragen vinden door in de Schriften te zoeken? Geeft u gemakkelijk uw getuigenis? Kunt u aan de hand van de Schriften vragen over de leerstellingen van de kerk beantwoorden, ook die welke wat lastiger uit te leggen zijn? Bent u bereid om te zeggen: 'Ik weet het niet, maar ik zal het uitzoeken', of om mensen uit te leggen waar ze het antwoord kunnen vinden? Kan het zijn dat u, als u gedreven studeert, het vertrouwen en de moed zult vinden waar u naar verlangt?[5]

3. Verbeter uw versterkingen. Als u uw leerstellige 'versterkingen' geanalyseerd hebt, begin dan aan een gerichte, langdurige studie om uw zwakke dingen sterk te maken (zie Ether 12:27). Geef gehoor aan deze oproep van Mozes: 'Och, waren allen van het volk van de Heere maar profeten, dat de Heere Zijn Geest over hen gaf!' (Numeri 11:29.) Vermoei de Heer met uw smeekbede dat Hij voor elk lepeltje dagelijkse inspanning een kuub aarde aan uw verdedigingsmuur toevoegt.

Lees de Schriften met een gebed in uw hart en houd daar niet mee op. Doe meer dan de bekende verhalen met een rietje opzuigen. Vergast u eraan. Overweeg om notities van uw studie te maken en ze steeds bij te werken. Overweeg om voor elk onderwerp een paar teksten in logische volgorde te kiezen en die uit het hoofd te leren om uw gedachten en uitleg te ondersteunen. Zoals ouderling Richard G. Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen ons heeft geleerd: 'Als Schriftteksten gebruikt worden zoals de Heer ze heeft laten optekenen, dan hebben ze een kracht in zich die niet overkomt als u ze in uw eigen woorden weergeeft.'[6]

Overweeg om een paar citaten van profeten en apostelen uit het hoofd te leren. De Heilige Geest kan u alleen maar 'te binnen brengen' wat u er zelf eerst in hebt gestopt (zie Johannes 14:26). De ware, in Christus verankerde kennis van de leer in combinatie met 'het zwaard van [zijn] Geest' (LV 27:18) is de beste versterking en het effectiefste aanvalswapen dat u hebt.

4. Oefen! De voltijdzendelingen van de kerk worden aangespoord om zich met rollenspellen voor te bereiden op situaties waarin ze terecht kunnen komen. Omdat u op de meest onverwachte momenten of plaatsen gevraagd kan worden om de kerk te verdedigen of de leer uit te leggen, kunt u overwegen om u net als de zendelingen *geestelijk* voor te bereiden, voordat u *in het echt* zo'n gesprek hebt (zie Mozes 3:5, 7). Oefen in een rollenspel dat u de normen van het evangelie uitlegt of verdedigt, voordat u zich daadwerkelijk in zo'n situatie bevindt. U kunt dit alleen doen, of met familie of vrienden. Stel mogelijke vragen en beantwoord ze dan! Als u zich continu voorbereidt, zult u 'steeds sterker' in uw vertrouwen als getuige van Christus worden (zie Helaman 3:35). Begin met korte, eenvoudige antwoorden. In de meeste situaties zijn die voldoende. Maar u kunt uw verdediging nog verder versterken door aanvullende teksten te bestuderen en verschillende leerstellingen aan elkaar te koppelen.

5. Zoek naar kansen. Als u uzelf zo hebt voorbereid, bid dan om kansen om nederig maar met vertrouwen over het evangelie te praten en het waar nodig te verdedigen. Bedenk dat '*ont*moediging niet een gemis aan capaciteit is maar een gemis aan moed.'[7] Bid dat u genoeg van de kinderen van

onze hemelse Vader binnen en buiten de kerk zult houden om de normen van het evangelie te verkondigen en verdedigen. Bid dat u nooit onverschillig of laks zult worden over uw leerstellige blinde vlekken, maar er met geloof in Christus aan zult werken om ze te overwinnen.

Bedenk dat zelfs een kind op de speelplaats een verdediger van Christus kan zijn door een eenvoudig getuigenis te geven; dat u geen Schriftgeleerde hoeft te zijn om de waarheid te verkondigen; dat u niet alle antwoorden hoeft te hebben; dat het prima is om soms te zeggen: 'Ik weet het niet' of 'deze verborgenheden [zijn] mij nog niet volledig bekendgemaakt; daarom zal ik daarover verder zwijgen' (Alma 37:11). Als we ons niet schamen voor het evangelie van Christus (zie Romeinen 1:16), doen we meer dan halve waarheden en onwaarheden negeren of over ons heen laten komen; dan kennen en verdedigen we de leer! En als we onze mond houden, laat dat dan niet uit angst zijn, maar omdat we gehoor geven aan een ingeving (zie bijvoorbeeld Alma 30:29).

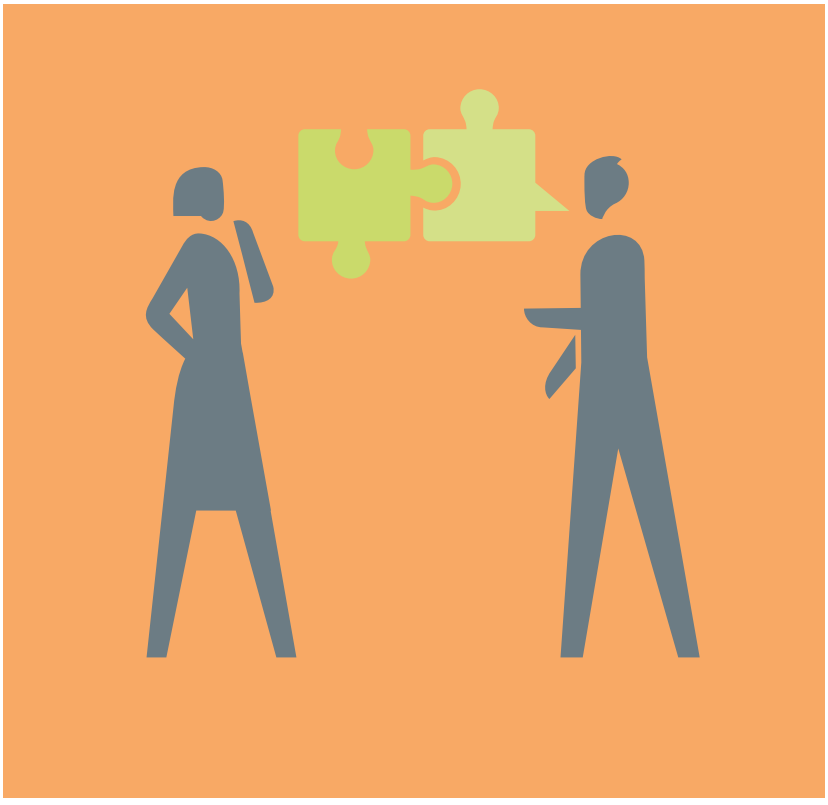
Als proactieve getuige optreden

Als u het evangelie van Jezus Christus blijft verdedigen, zullen 'geloof, hoop, mensenmin en liefde, met het oog alleen gericht op de eer van God, [u] geschikt voor het werk [maken]' (LV 4:5). Laten we hier bedenken dat Christus zachtmoedig maar nooit zwak was, dat Hij uitnodigde maar ook bestrafte, en dat Hij ook heeft gezegd: 'Hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij' (3 Nephi 11:29).

Waar in een goddeloze wereld de morele en leerstellige normen van God steeds verder worden aangetast, vertrouwt Christus op zelfs de minste onder de heiligen om levende getuigen van zijn naam te zijn.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) herinnert ons eraan dat 'het niet genoeg is om gewoon goed te zijn. U moet ergens goed voor zijn. U moet het goede in de wereld inbrengen. De wereld moet door uw aanwezigheid een betere plek zijn. […]In deze wereld met veel problemen, die zo continu door donkere en kwade invloeden wordt bedreigd, moeten u en ik boven de middelmatigheid uitstijgen, boven *onverschilligheid*. U kunt u erin mengen en u met krachtige stem uitspreken voor het goede.'[8]

Als u een getuige van het herstelde evangelie wilt zijn, voeg u dan bij het leger van getuigen in deze laatste dagen door uw licht zo te laten schijnen! Dat u door het evangelie na te leven *en* te verdedigen mag laten zien hoezeer u tot Jezus Christus bent bekeerd. ■

Begin met korte, eenvoudige antwoorden. In de meeste situaties zijn die voldoende. Maar u kunt uw verdediging nog verder versterken door aanvullende teksten te bestuderen en verschillende leerstellingen aan elkaar te koppelen.

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', *Liahona*, november 2011, 60.
2. Zie 'The Road Not Taken', *The Poetry of Robert Frost*, red. Edward Connery Lathem (1969), 105.
3. Dallin H. Oaks, 'Anderen liefhebben en omgaan met verschillen', *Liahona*, november 2014, 26.
4. Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', 67.
5. De Gospel Topics essays op topics.lds.org zijn een bijzonder goed hulpmiddel bij het beantwoorden van vragen over de geschiedenis en leer van de kerk.
6. Richard G. Scott, 'Hij leeft', *Liahona*, januari 2000, 88.
7. Neal A. Maxwell, 'Notwithstanding My Weakness', *Ensign*, november 1976, 14.
8. Gordon B. Hinckley, 'Stand Up for Truth' (devotional aan de Brigham Young University, 17 september 1996), 2; cursivering toegevoegd.

FOTO-ILLUSTRATIES DAVID STOKER, GEËNSCENEERD

Gered

NA DE ZELFMOORD VAN MIJN DOCHTER

Toen mijn dochter zich van het leven had beroofd, had ik geen familieleden om mij door deze beproeving heen te helpen — alleen mijn wijkfamilie.

Le Etta Thorpe

Een vriendin stelde me onlangs een onverwachte vraag. Van alle vragen die je kunt stellen als een dierbare zich van het leven heeft beroofd, had zij er slechts één. Ze vroeg: 'Hoe heeft de kerk jou geholpen na de zelfmoord van je vijftienjarige dochter?'

Aanvankelijk dacht ik: ik heb geen hulp gekregen. Ik heb iedereen weggeduwd, me thuis opgesloten en helemaal in mijn eentje mijn leed gedragen.

Maar toen ik er een paar dagen over na had gedacht, besefte ik dat ik het helemaal mis had. Mijn visie was ongetwijfeld beïnvloed door de gruwelijke nachtmerrie die ik doormaakte.

In het ziekenhuis waar ze mijn dochter Natalie naartoe hadden gebracht (toen ze al overleden was), bevond ik mij in een shocktoestand. Ik was lichamelijk en geestelijk volledig verdoofd. Ik kon zien wat er om mij heen gebeurde, maar ik voelde het niet: de politie die vragen stelde, vrienden die huilden, ziekenhuispersoneel dat informatie opvroeg. Het gebeurde in een waas, maar de herinnering is helder.

Ik herinner me dat mijn vorige bisschop en zijn vrouw er waren. Een van mijn collega's had hen gebeld. Ik was enkele maanden daarvoor met mijn dochter, Natalie, uit hun wijk verhuisd. We waren goed bevriend met mijn bisschop en zijn vrouw.

De vrouw van de bisschop, zij heet ook Natalie, zei dat ik bij hen zou logeren. Voordat ik het wist, reed ik in hun auto mee terug naar mijn oude buurt. Ik had geen begrip van tijd, maar ik besefte dat het bijna de volgende dag was toen ik van de bisschop en een vriend een priesterschapszegen kreeg.

Ik weet dat ik van alle begrafenisdetails op de hoogte moet zijn gehouden, maar toch was ik mij niet bewust van wat er gebeurde. Ik kleedde me aan als mij werd gezegd dat ik me moest aankleden. Ik ging in de auto zitten als mij werd gezegd dat we ergens heen moesten. Ik voelde mij als een robot die eenvoudige opdrachten uitvoerde. Meer kon ik niet. Verbazend genoeg had ik nog geen traan gelaten.

Mijn dochters begrafenis was prachtig. Er was een lach en een traan, en de geest was duidelijk aanwezig. Mijn oudste dochter, Victoria, kwam van een andere staat naar Utah. Ze had een lied geschreven dat ze tijdens de uitvaart bracht.

Het enige wat ik ooit over de uitvaartkosten gehoord heb, was dat alles geregeld was. Op een paar weken tijd was de hele uitvaart betaald met giften van kerkleden.

Ik logeerde nog steeds bij mijn vorige bisschop en zijn gezin. Leden van mijn vorige wijk waren voor mij op zoek naar een nieuwe woonplek. Er kwam een leuk appartement in een souterrain beschikbaar en voor ik het wist, was ik een huurovereenkomst aan het ondertekenen. Ik had daar niets voor hoeven doen. Natalie, de vrouw van de bisschop, en enkele andere kerkleden regelden alles.

Leden van de wijk verhuisden mijn spullen en maakten het mij en mijn andere dochter gemakkelijk. De eerste

twee maanden huur waren al betaald — ook uit bijdragen van kerkleden. Ik had nog steeds geen begrip van tijd en mijn gevoelens waren nog gedeeltelijk verdoofd, maar mijn gevoel begon gedeeltelijk wel terug te komen.

Ongeveer een maand na het overlijden van mijn dochter begonnen het besef en de omvang van het gebeurde door te dringen. Eerst was het alsof er een klein beetje donkere rook verscheen, gevolgd door allesomvattende donkere wolken, totdat ik mij volledig door duisternis omhuld voelde. Onverwerkte rouw kan verblinden.

Natalie was op Thanksgiving overleden. Het was inmiddels Kerstmis. De feestdagen maakten mijn verlies alleen maar erger. De tranenstroom hield dagenlang aan en het leek alsof er maar geen einde aan de kwelling kwam. Minuten verstreken alsof het uren waren. Uren verstreken alsof het dagen waren. Dagen verstreken alsof het jaren waren.

Als gescheiden vrouw had ik geen man die de kost kon verdienen. Als het had gekund, had ik me ineengekrompen in een kast verstopt en was ik daar gebleven. Maar dat kon ik me niet veroorloven. Ik moest op de een of andere manier de kracht opdoen om te functioneren. Ik moest een baan vinden. Toen het op Thanksgiving gebeurde, was ik op mijn werk. Maar door de chaos had ik helemaal niet meer aan mijn baan gedacht. Ik had terug kunnen gaan, maar Natalie kwam daar graag, en ik kon de gedachte aan teruggaan niet verdragen.

LINKS: FOTO-ILLUSTRATIES DAVID STOKER, GEËNSCENEERD

Begin januari had ik een baantje met een bescheiden salaris gevonden. Ik probeerde me normaal te gedragen. Mijn lichaam ging door, maar het voelde alsof mijn ziel was doodgegaan. Niemand wist dat ik slechts een schaduw van mijn oude zelf was die alleen de schijn ophield. Alleen tijdens de rit van en naar het werk kon ik mijn gevoelens de vrije loop laten.

Ik begon af en toe naar mijn nieuwe wijk te gaan. Ik wist gewoon dat ik, als iemand me vroeg hoe het ging, in zou storten. Ik wilde dolgraag naar de kerk gaan, maar ik wilde met niemand praten en al helemaal geen oogcontact maken. Ik wenste met heel mijn hart dat ik onzichtbaar kon zijn. Maar bovenal wilde ik dat allesverterende verdriet uit mijn borstkas rukken!

Ik had geen idee wat de zusters in de ZHV van me vonden en op dat moment kon het me ook niet veel schelen. Ik had het te druk met gewoon proberen adem te halen! Ik moet de indruk hebben gewekt dat ik met rust wilde worden gelaten, want niemand viel me lastig. Maar af en toe putte ik wat troost uit een hartelijke glimlach — precies genoeg om me ervan te weerhouden weg te rennen, iets waar ik voortdurend aan dacht.

De tijd geneest alle wonden. Het maakt geen gebeurtenissen ongedaan, maar stelt gapende wonden in staat om langzaam te genezen.

Die tragische Thanksgiving was in 2011 en het duurde enkele jaren voordat ik besefte, hoeveel mijn broeders en zusters in de kerk me geholpen hadden. Het voelde alsof ik dodelijk gewond van het slagveld af was gedragen. Ik was verpleegd en er was voor me gezorgd tot ik weer op eigen benen kon staan.

Ik heb op allerlei manieren talloze zegeningen gekregen. Mijn getuigenis is enorm gegroeid. Ik weet nu hoe het voelt wanneer de Heiland je liefdevol in zijn armen houdt.

Dus op de vraag van mijn vriendin: 'Hoe heeft de kerk je hier doorheen geholpen?' zeg ik: 'Ze hebben me niet geholpen. Ze hebben me gered.' ■

De auteur woont in Utah (VS).

Natalie was voor mij een bron van blijdschap en geluk. Ik ben dankbaar voor de steun die ik van vrienden en wijkleden gekregen heb tijdens het rouwproces na haar verlies.

Hoe nabestaanden kunnen genezen

LDS Family Services

Wanneer iemand voor zelfmoord kiest om een eind aan zijn of haar lijden te maken, begint er een gecompliceerd en uniek pijnlijk rouwproces voor dierbare nabestaanden. Gevoelens van verwarring, schuld, verlating, afwijzing en boosheid bundelen zich samen. De onbeantwoorde vragen waarom?, wat heb ik over het hoofd gezien?, waarom heb ik geen ingeving gekregen?, hoe staat het nu met eeuwige zegeningen? en dergelijke kunnen ontzettende onrust veroorzaken. Dat geldt ook voor de gedachte dat zij op de een of andere manier voor de dood van hun dierbare verantwoordelijk zijn.

Nabestaanden zijn vaak geneigd om anderen uit schaamte uit de weg te gaan. Ze zijn bang dat ze met verwijten, veroordeling en stigma te maken krijgen. Nabestaanden vertonen misschien ook aan trauma gerelateerde reacties, vooral degene die het lichaam vindt. Rouwende nabestaanden kunnen zelf ook suïcidale gedachten krijgen.

Die grote kwelling en smart zijn heel reëel. Toch is onze Heiland 'onder alle dingen […] neergedaald' (zie LV 88:6; 122:8), 'opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden' (Alma 7:12) en 'opdat wij […] genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip' (Hebreeën 4:16).

Voor wie rouwen:

- Leg de schuld niet bij anderen en zeker niet bij uzelf.
- Zorg goed voor uw geest: vertrouw op de gave van keuzevrijheid, houd rekening met onverwachte wendingen (zie 1 Nephi 9:6) en vertrouw op de macht van de Heer om genezing en vrede te schenken (zie Filippenzen 4:7).
- Zorg goed voor uw lichaam: zorg voor een verstandig patroon wat eten, rust en lichaamsbeweging betreft.
- Vraag steun van mensen die u vertrouwt (familie, vrienden, bisschop). Laat anderen u door deze crisis heen helpen.
- Onderneem opbouwende activiteiten die voor afleiding zorgen.
- Praat met een bekwame therapeut en/of neem deel aan een steungroep voor mensen die met zelfmoord te maken hebben.
- Wees geduldig in uw genezingsproces.

Voor wie zorgen voor iemand die rouwt:

- Wees liefdevol, maak geen verwijten en oordeel niet. Zie in hoe 'de Heer […] zijn barmhartigheden aanpas[t]' (LV 46:15).
- Bied hulp, vraag de nabestaanden wat u voor hen kunt betekenen, al is het maar met iets kleins, of vergezel ze naar activiteiten.
- Wees geduldig, bied een luisterend oor en accepteer de gevoelens die ze in hun eigen tempo onder woorden brengen.
- Mijd clichés en misplaatste geruststellende woorden zoals 'Het komt wel goed', 'Het had erger gekund', 'Ik weet hoe je je voelt', Ik begrijp het wel', 'Het is Gods wil', 'De tijd heelt alle wonden' enzovoort.
- Probeer geen antwoorden aan te dragen voor vragen waarop geen antwoord is.
- Vergelijk hun verdriet niet met uw eigen verdriet, ook niet als het eveneens met zelfmoord te maken had.
- Praat net zo met hen over hun dierbare als u over iemand zou praten die op een andere wijze overleden was.
- Verzeker betrokken kinderen dat zij er niet verantwoordelijk voor zijn.
- Draag mogelijkheden voor extra steun bij hun rouwproces aan als zij dat willen (therapie, steungroepen enzovoort). ■

Cayo Sopi en Anthony Linat zijn al van kinds af aan vrienden. Cayo is lid van de kerk. Hij hoopte altijd dat Anthony ook lid zou worden.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAAF

Cayo en Anthony

Parijs (Frankrijk)

Anthony:

Ik zag wel dat Cayo anders was dan mijn andere vrienden. We doen allemaal wel domme dingen in onze jeugd, maar Cayo hield me redelijk op het goede pad.

Vanaf mijn achtste tot aan mijn achttiende dacht ik vaak over de doop na. Maar ik deed er zo lang over omdat ik best veel in mijn leven veranderen moest, ook al probeerde ik wel goede beginselen na te leven.

Cayo:

Het duurde even, ruim tien jaar, maar uiteindelijk heeft hij zich laten dopen.

Ik geloof dat de Heer zijn uiterste best doet zodat wij werkelijk, oprecht en grondig kunnen veranderen. Een heilige der laatste dagen en een discipel van Christus worden, is niet zozeer een kwestie van een bepaalde houding aannemen. Nee, het gaat erom dat we een echte verandering in onszelf bemerken. Ik heb die verandering bij Anthony gezien.

Lees meer over het verhaal van Cayo en Anthony op **lds.org/go/91738**.

Leer van ouderling Oaks meer over het evangelie uitdragen op **lds.org/go/91739**.

Toen ons kindje zelf begon te ademen, leek hij wel te zeggen: 'Mama, ik ga sterk zijn en mijn deel doen.'

WE ZAGEN ONS KINDJE STERVEN

Na de eerste echografie zei onze arts dat er een kans was dat onze baby het syndroom van Down had. Mijn man en ik hadden dat niet verwacht. Mijn toekomstbeeld veranderde meteen.

Ik had tijdens de zwangerschap voortdurend vragen en maakte me zorgen. Maar we bereidden ons zorgvuldig voor op de komst van onze baby. Toen het eindelijk zover was, voelde ik in mijn hart dat er een prachtig en bijzonder kind geboren zou worden.

We noemden hem Santiago. Kort na zijn geboorte vernamen we dat hij niet alleen het syndroom van Down, maar ook ernstige hart-, lever- en longaandoeningen had. De artsen en verpleegsters sloten hem meteen op een beademingsapparaat en een hart-longmachine aan. De dagen verstreken en we begonnen te bespreken hoe we Santiago samen met zijn broers zouden opvoeden. We beseften dat we onze hemelse Vader echt nodig hadden.

De kleine 'Santi' maakte vooruitgang en had het beademingsapparaat niet meer nodig. Toen hij zelf begon te ademen, leek hij wel te zeggen: 'Mama, ik ga sterk zijn en mijn deel doen.' Hij kneep met zijn handje in onze vingers. Hij was sterk, maar zijn hart begaf het. Hij kreeg een hartstilstand. Kort daarop keerde hij terug naar zijn hemelse Vader.

Ik had nooit verwacht dat ik zoiets zou meemaken. Je kijkt zo uit naar de komst van je kind, maakt plannen voor hem en ziet hem dan sterven. Het is een van de pijnlijkste dingen die ouders kunnen meemaken.

Mijn man en ik gingen na Santiago's begrafenis naar de tempel. Toen we binnengingen, voelden we ons getroost. Ik wist dat ik mijn kindje op een dag zou leren kennen en als moeder zou kunnen liefhebben. Ik ben dankbaar voor de tempel en voor ons eeuwige gezin. Het is nu aan ons om getrouw te zijn, zodat we met onze kleine Santiago herenigd kunnen worden. ■

Rocio Alvarado, Santiago (Chili)

ILLUSTRATIE ALLEN GARNS

DE HEILAND: DE VOLMAAKTE HEELMEESTER

Een patiënt kwam eens naar mijn praktijk toen een periodieke bloedtest abnormale waarden opleverde. In de tijd tussen de test en haar bezoek had zij op internet gezocht wat de waarden zouden kunnen betekenen. Toen we elkaar zagen, was ze erg bezorgd. Ik probeerde haar de uitslag uit te leggen, maar ze was nog steeds bezorgd.

'Maakt u zich geen zorgen over wat verkeerd kan gaan,' zei ik. 'Dat is immers mijn werk! Daarom ben ik hier. Ik heb hard gestudeerd om te weten hoe ik dit aan moet pakken. We slaan ons hier samen doorheen en als u mijn instructies volgt, kunt u weer gezond worden. Vertrouw op me en laat mij de last van de medische zorgen dragen. Dan kunt u al uw energie gebruiken om weer gezond te worden.'

Dat suste haar angsten. We spraken af dat we bijkomende proeven zouden doen en ik beloofde dat we eensgezind voorwaarts zouden gaan.

Maanden later stond mijn leven op zijn kop. De druk van mijn werk, een kindje op komst en een nakende verhuizing overweldigden me. Ik was gefrustreerd, zenuwachtig en bang.

Ik bad oprecht over mijn zorgen, zonden en frustraties. De Geest getuigde tijdens mijn gebed over het belang van de Heiland in mijn leven. Het leek wel of Hij tegen me zei:

'Maakt u zich geen zorgen over wat er kan gebeuren. Dat is immers mijn werk! Daarom ben Ik hier. Ik heb alles geleden om te weten hoe Ik dit aan moet pakken. Heb geloof in Mij en samen slaan we er ons wel doorheen. Als u mijn instructies volgt, kunt u weer gezond worden. Vertrouw op Me en laat Me de last van deze geestelijke zorgen dragen. Dan kunt u al uw energie inzetten om het beste uit uzelf te halen.'

Zodra ik dit besefte, verdwenen mijn zorgen, schuldgevoel en frustratie. Geloof in Hem verwijderde de onvruchtbare gevoelens die mijn vooruitgang belemmerden. Ik kon me concentreren op de zaken die ik wel in de hand had. Ik kon het evangelie naleven en me tijdens mijn beproevingen tot de Heiland wenden.

Op dezelfde manier dat een dokter ons naar lichamelijke gezondheid kan leiden, kan de Heiland, die de volmaakte Heelmeester is, de last van schaamte, zorgen, schuld en zelfs gevoelens van frustratie en angst wegnemen. Hij kan ons de weg wijzen om geestelijk weer gezond te zijn. Dat is zijn werk en Hij voert dat volmaakt uit. ■

Matt Lindsey, Hawaii (VS)

'Maakt u zich geen zorgen over wat er kan gebeuren. Dat is immers mijn werk! Daarom ben Ik hier.'

ILLUSTRATIE JOSHUA DENNIS

MIJN VERSLAVING: DE HULP VAN DE HEILAND

Enkele jaren geleden stonden mijn vrouw en ik op het punt van scheiden vanwege mijn alcoholverslaving. Zelfs de tranen van mijn dochters brachten geen verandering bij me teweeg. Toen de zendelingen bij ons thuis kwamen, duurde het niet lang totdat mijn vrouw en dochters zich lieten dopen. Maar ik kon geen goddelijke dingen accepteren.

Mijn alcoholverslaving beheerste mijn hele leven. Ik ging na mijn werk naar de bar en kwam vaak niet op mijn werk opdagen, omdat ik dronken was. Als ik dronk, werd ik agressief. Ik had ook vaak ruzie en vocht met anderen.

Als ik naar mijn werk ging, huilden mijn dochters. Ze vroegen of ze met me mee mochten, zodat ik niet zou drinken. Ik beloofde dat ik niet zou drinken, maar ik hield me nooit aan mijn beloften. Ik wilde alleen maar drinken.

Uiteindelijk besefte ik dat ik hulp nodig had. Met de hulp van de zendelingen deed ik mijn best om mijn verslaving te overwinnen. Aanvankelijk kon ik niet langer dan een week met drinken stoppen.

Op een dag lazen de zendelingen een tekst uit het Boek van Mormon voor, waardoor mijn leven veranderde: 'Indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden' (Ether 12:27).

Ik had de hulp van de Heiland nodig. Zonder Hem zou ik mijn verslaving nooit kunnen overwinnen. Ik merkte dat hoe meer ik op Hem vertrouwde, hoe langer ik de alcohol kon laten staan. Na verscheidene bezoeken van de zendelingen nam ik hun uitnodiging aan om me te laten dopen.

Sindsdien is mijn leven veranderd. In de afgelopen acht jaar heb ik geen druppel alcohol meer gedronken. Ik ben nu vrij. En dat heb ik aan de Heer te danken. ■

Victor Muñoz Walde, Huancayo (Peru)

> Ik beloofde mijn dochters dat ik niet zou drinken, maar ik hield me nooit aan mijn beloften.

ILLUSTRATIE JOSHUA DENNIS

Toen mama moeite had met inslapen, kreeg ik de ingeving om haar uit de Schriften voor te lezen.

RUST VINDEN IN DE SCHRIFTEN

Als kind kreeg ik de diagnose Juveniele Idiopathische Artritis (jeugdreuma). Ik was vaak ziek en mijn ouders brachten vele uren met mij door in de spreekkamers van artsen. Ze waren bezorgd om mijn gezondheid en voelden zich machteloos, omdat ze het probleem niet konden verhelpen. Ik had nooit door hoe zij zich voelden, totdat ik op mijn beurt machteloos moest toezien hoe mijn moeder tegen borstkanker streed.

Op een weekend reed ik naar mama's huis in New Jersey, zodat ik na haar chemobehandeling bij haar kon zijn. Ik wilde bij haar zijn en mijn broers even vrijstellen van de dagelijkse zorg die zij haar gaven. Vanwege de behandeling moest er 's nachts iemand bij haar zijn. Daarom was er voor haar een bed in de woonkamer neergezet. Ik was van plan op de bank te slapen. Mama leed pijn en ik kon niets doen. Ik voelde me machteloos en gefrustreerd.

Toen mama moeite had met inslapen, kreeg ik de ingeving om haar uit de Schriften voor te lezen. Ze hield van de Schriften, maar ze was te zwak om ze zelf vast te houden of te lezen. Toen ik haar vroeg wat ze wilde horen, zei ze dat ze dol was op het boek Alma. Ik las vluchtig de korte samenvattingen van de hoofdstukken en had het gevoel dat ik hoofdstuk 7 moest voorlezen.

De Geest vervulde de kamer toen ik de woorden van Alma over Christus' zending hier op aarde las: 'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld' (Alma 7:11–12).

Ik las verder totdat mama rustig in slaap viel. Door de Schriften was de Trooster in haar huis gekomen en kon ze slapen. Ik kreeg een sterker getuigenis van de macht van de Schriften en van Jezus Christus, die bereid was om onze Heiland te zijn en ons in al onze moeiten te troosten. ■

Inger de Montecinos, Virginia (VS)

ILLUSTRATIE ALLEN GARNS

Ouderling
Hugo Montoya
van de Zeventig

HET GEVAAR VAN TWIJFEL OVERWINNEN

Zelfs een grote boom kan aan een onzichtbare schimmel bezwijken. Dat geldt ook voor geloof: als we twijfel laten groeien, kan het onze geestelijke wortels net zo lang laten verrotten tot we omvallen.

De Heiland werd tijdens zijn aardse bediening door Satan op de proef gesteld.

'En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger.

'En de verzoeker kwam bij Hem en zei: *Als U Gods Zoon bent,* zeg dan dat deze stenen broden worden' (Mattheüs 4:2–3; cursivering gewijzigd).

De tegenstander verleidde de Heiland door zijn goddelijke aard in twijfel te trekken. Hij gebruikte de voorwaardelijke zinsnede '*Als* U Gods Zoon bent.'

Maar met kracht ontleend aan de Schriften verwierp de Heer de verleiding. Hij zei: 'Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt' (Mattheüs 4:4).

Door het gesprek tussen Jezus Christus en Satan krijgen wij een duidelijke indruk hoe de tegenstander ons ertoe verleidt om sluipende twijfels in ons hart en ons verstand toe te laten.

Een verborgen invasie

In mijn jeugd hadden we in het Mexicaanse Sonora waar ik opgroeide grote bomen, de Ficus Nitida. Met bijna dertig meter hoogte hebben ze een enorme stam, en grote takken en bladerstructuren. Onlangs zijn veel van deze bomen aangevallen door een ziekte die we de Texaanse wortelrot noemen. Als deze schimmel toeslaat, zijn de gevolgen pas jaren later te zien. De schimmel laat de wortels van deze prachtige bomen geleidelijk aan verrotten, waarop ze langzaamaan doodgaan. De bladeren worden geel en vallen af. Vervolgens drogen de stam en de takken uit, en moeten de bomen worden omgehakt.

Net als de schimmel die deze bomen in zijn greep krijgt, kunnen twijfels hun intrede in onze gedachten doen. Als we toestaan dat ze groeien, kunnen ze in de loop van de tijd onze wortels aantasten en ons geloofsfundament laten verrotten, totdat ook wij moeten worden omgehakt.

Zogenaamde vrienden kunnen twijfel zaaien door kwetsende vragen te stellen. Internetsites kunnen

FOTO'S © GETTY IMAGES

twijfel teweegbrengen door informatie zonder context te plaatsen. Maar twijfels nemen vooral toe als wij zelf, doordat we ons verlaten of overstelpt voelen, onze lasten in twijfel trekken. De vader van de leugen kan ons de klachten van de natuurlijke mens influisteren, zoals 'Waarom ik, Heer?', of 'Ik ben uw dienstknecht, waarom laat U toe dat …'. Hij heeft een onheilspellend doel: onze zekerheid dat we Gods kinderen zijn, afzwakken.

Om dergelijke twijfel tegen te gaan, moeten we in gedachten houden hoe volmaakt het plan van onze Vader is. In plaats van ons met negatieve vragen bezig te houden, zouden we net als Joseph Smith om kracht moeten vragen: 'Denk aan uw lijdende heiligen, o onze God; en uw dienstknechten zullen zich voor eeuwig in uw naam verheugen' (LV 121:6). We moeten er ook op vertrouwen dat de Heer ons zal verlossen (zie 1 Korinthe 10:13).

Onder bedreiging met een vuurwapen beroofd

Door iets wat ik heb meegemaakt, heb ik geleerd om twijfel te vervangen door hoop. Ik was toen ringpresident. Mijn kinderen waren nog klein. Mijn vrouw en ik hadden een tortillabedrijf, en we werkten tot diep in de nacht.

Een van die nachten, toen mijn vrouw en ik van middernacht tot 3:00 uur 's morgens tortilla's moesten maken, kwamen er drie jonge mannen binnen. Ze waren alle drie high van de drugs. Twee van hen droegen een bivakmuts en een lange regenjas. Onder hun regenjas hadden ze een wapen. Ze bedreigden ons, hielden ons binnen en deden de deur dicht. Een van hen hield buiten de wacht en riep telkens: 'Dood ze! Dood ze!'

Een van hen zette de loop van zijn vuurwapen tegen mijn slaap en dwong me om te gaan liggen. De andere zette de loop van zijn vuurwapen op de borstkas van mijn vrouw. Ik bad dat mijn kinderen geen wezen zouden worden en dat de Heer ons zou beschermen. Uiteindelijk sloten de rovers ons in het toilet op en reden ze weg in mijn auto.

We bevrijdden onszelf en belden om hulp. De politie arriveerde en mijn broer kwam ook. Zo gauw we konden, brachten we mijn vrouw naar huis. En toen zochten mijn broer en ik vruchteloos naar mijn auto. Om vijf uur in de ochtend keerde ik erg verdrietig terug naar huis.

Waar was mijn gezin?

Tot mijn verbazing waren mijn vrouw en kinderen er niet. Een buur vertelde me dat mijn dochtertje van vier buikpijn had en dat ze haastig met haar naar het ziekenhuis waren gegaan. Wetend dat we dringend geld nodig zouden hebben voor haar zorg, meende ik dat ik geen andere keus had dan terug te keren naar het tortillabedrijf en de bestellingen voor die dag af te werken. Daar mijn vrouw en ik de enige medewerkers waren, was ik alleen. Ik werkte als een bezetene: ik kneedde, deed deeg in de machine, paste de afmeting aan, en rende me het vuur uit de sloffen om tortilla's te maken en klanten te bedienen.

Het was inmiddels acht uur. Ik dacht na over de gebeurtenissen van die nacht. En ik vroeg me af: 'Als jij de ringpresident bent, waarom overkomt je dit dan allemaal?'

Alles behalve tortilla's

Ik zette die negatieve gedachte uit mijn hoofd en bad om kracht. Toen hoorde ik iemand achter mij zeggen: 'President.' Het was mijn bisschop, met een broeder uit de wijk — mijn huisonderwijzers.

De bisschop zei: 'Wij kunnen geen tortilla's maken, dus daar kunnen we niet mee helpen. Maar maak je geen zorgen om je auto, je vrouw, je zieke dochter of je andere kinderen. Blijf hier, dan helpen wij met de rest.' Mijn ogen vulden zich met tranen van dankbaarheid.

Behalve de tortilla's zorgden ze voor alles. Toen ik die middag thuiskwam, was mijn huis schoon en netjes, waren mijn overhemden gestreken en stond er eten voor me klaar. Er was niemand thuis, maar ik wist dat de ZHV langs was geweest.

De geestelijke wortels van mijn familiestamboom zijn al zes generaties lang door het onwankelbare geloof van mijn overgrootvader gesterkt.

De politie had mijn auto gevonden en iemand uit de wijk had de administratieve kosten betaald om die vrij te laten geven.

Ik haastte me om mijn vrouw en dochter te bezoeken. De bisschop was geweest en had mijn dochter gezalfd. Ze had een blindedarmontsteking, maar alles was onder controle.

Ik had het met mijn vrouw over de bisschop en we waren onder de indruk van het feit dat hij voor de hulp die hij ons had gegeven geen gebruik had gemaakt van de vastengaven of de goederen uit het voorraadhuis. In plaats daarvan had hij gebruik gemaakt van de middelen die onze wijkleden liefdevol ter beschikking hadden gesteld.

Toen mijn dochter enkele dagen later aan het herstellen was en mijn echtgenote me met de tortilla's hielp, kwamen er drie vrouwen binnen. Het waren de moeders van de jonge dieven. Ze kwamen hun excuus aanbieden. Ze legden uit dat de politie hun zoons had gearresteerd. En deze moeders sleepten hun zoons later mee om ons vergeving te vragen. We vergaven hen.

Zij twijfelden niet

Een voorbeeld uit mijn familiegeschiedenis herinnert me eraan dat ik niet moet twijfelen. In 1913 verkondigden ouderling Ernest Young en zijn collega's in Mexico het evangelie aan een weduwe — mijn betovergrootmoeder, Maria de Jesus de Monroy, haar drie dochters, Natalia, Jovita en Guadalupe, en haar enige zoon, Rafael — mijn overgrootvader. Ze werden op 10 juni gedoopt. Twee maanden later verlieten alle Amerikaanse staatsburgers, vanwege de Mexicaanse revolutie, het land.

Op 29 augustus 1913, de dag dat president Rey L. Pratt en alle Amerikaanse zendelingen zouden vertrekken, ging Rafael Monroy, een 34-jarige bekeerling die nog maar twee maanden lid was, naar het zendingshuis om zijn zorgen te uiten. 'Wat zal er van ons worden?' vroeg hij. 'Er is in San Marcos geen gemeente en we hebben het priesterschap niet.' President Pratt luisterde naar Rafael en vroeg hem toen om te gaan zitten. Hij legde zijn handen op Rafaels hoofd, bevestigde het Melchizedeks priesterschap op hem, ordende hem tot ouderling en stelde hem aan als president van de gemeente San Marcos.

Rafael begreep dat zijn doopverbond heilig en eeuwig was en hij begreep ook dat hij anderen over het evangelie moest vertellen. 23 maanden lang werkte hij met zijn raadgever, Vicente Morales, aan de bekering en doop van meer dan vijftig mensen. En ze predikten nog tot tientallen anderen.

Vervolgens bereikte op 17 juli 1915 de revolutie San Marcos. De revolutionaire soldaten beschuldigden Rafael en Vicente van hulp aan de vijand, het verbergen van wapens en lidmaatschap van een vreemde godsdienst. Ze namen hen gevangen, martelden ze en hingen ze op totdat ze flauwvielen. Toen gaven de soldaten ze nog een laatste kans om hun leven te redden. Ze zouden hen sparen als ze hun godsdienst afzwoeren. Rafael antwoordde: 'Dat kan ik niet, want ik weet dat het waar is.'

Rafael en Vicente twijfelden niet. Ze bleven hun kennis en getuigenis trouw. Aan het eind van de dag werden ze door het zuidelijke bevrijdingsleger geëxecuteerd. Ze gaven hun leven voor hun geloof.[1]

Dit geldt nu ook

Laten we er niet aan twijfelen dat dit werk waar is. Als we door twijfel geplaagd worden, laten we dan aan onze geestelijke ervaringen denken. Dat zal onze twijfels tenietdoen. Dit geldt vooral voor teruggekeerde zendelingen die zijn gaan twijfelen, voor mensen die al jaren lid zijn maar het volharden moe zijn, en voor recente bekeerlingen die aanvankelijk grote vreugde voelden maar hun geloof nog niet gevoed hebben.

Als dit voor u geldt, zou ik zeggen: als het evangelie waar was toen u uw zendingsaanvraag instuurde (en dat was het!), als het waar was toen u naar de tempel ging (en dat was het!), als het waar was toen u zich bekeerde en liet dopen, of toen u anderen hielp om zich te bekeren en zich te laten dopen (en dat was het!), als het waar was toen u zich liet verzegelen (en dat was het!), dan is het nu evenzeer waar!

Jezus liet met zijn voorbeeld zien dat we kracht aan de Schriften kunnen ontlenen. Joseph Smith liet zien dat in gebed vragen verlichting geeft. Zij die hun leven hebben gegeven zonder te twijfelen, hebben laten zien dat er, zelfs als we met de dood bedreigd worden, hoop is.

We moeten ons niet aan wanhoop overgeven, want beproevingen en verleidingen zijn maar tijdelijk. We kunnen allemaal hoop putten uit deze uitspraak van de Heiland: 'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet' (LV 6:36). ■

NOOT

1. Zie Rey L. Pratt, in Conference Report, april 1920, 90–93.

De muziek beproeven

Marcel Hall

Ik vond altijd dat ik sommige evangelienormen best met een korreltje zout kon nemen. Dus ging ik mijn eigen gang en besloot zelf welke normen wel en niet belangrijk waren. Een van de normen die ik aan mijn laars lapte, was niet naar godslasterlijke en vulgaire muziek luisteren. (Zie *Voor de kracht van de jeugd* [2011], 22.) Ik had niet het idee dat de muziek waar ik naar luisterde van invloed op mijn gedrag en mijn gevoelens over het evangelie was. Ik had nog steeds een sterk getuigenis van Jezus Christus. Ik deed ook mijn best om anderen te dienen en ging trouw naar de kerk. Ik hield mezelf voor dat die muzikanten helaas geen deugdzaam leven leidden, maar dat ik gerust naar hun muziek kon luisteren. Ik kon verder immers gewoon naar het evangelie leven.

Het kwam in de periode dat ik me op een zending voorbereidde, niet eens bij me op dat de muziek waar ik naar luisterde mijn geestelijke vooruitgang in de weg stond.

Maar nog geen paar uur nadat ik mijn zendingsoproep geopend had, drong de Schrifttekst in Alma 32:27 zich aan me op: 'Maar zie, indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen — ja, al kunt gij niet meer doen dan verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij zó gelooft dat gij plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden.'

Het woordje *beproeven* sprong er voor me uit. Wilde ik de zegeningen ontvangen die ik nu misliep, dan moest ik de proef op de som nemen. Ik besloot het drie weken lang zonder mijn ongepaste muziek te stellen. Daar had ik eerst best moeite mee. Maar na een paar dagen sleepte de gemoedsrust die ik elke dag voelde, me er doorheen. Zelfs mijn studie ging erop vooruit. Ik kon me beter concentreren en was meer op de Geest afgestemd in een periode waarin leiding van boven van groot belang was.

Als ik een sterker getuigenis wilde ontwikkelen en geestelijke vooruitgang wilde maken, moest ik mijn gedrag niet langer goedpraten.

Ik merkte dat ook mijn verlangens veranderden. Ik wilde alle zegeningen

ontvangen die mijn hemelse Vader voor mij in petto heeft. Ik ben door mijn veranderde muziekgewoonten gaan beseffen dat er geen normen zijn die je met een korreltje zout kunt nemen. Elk gebod dat we krijgen is bedoeld om onze band met onze hemelse Vader aan te halen en ons meer op Hem te laten lijken. We beroven ons alleen maar van zijn beloofde zegeningen als we selectief gehoorzamen.

Doordat we evangelienormen naleven en de geboden onderhouden, worden we een ware discipel van Christus. Zetten we die stap van goed naar nog beter, dan doen wij onze Vader in de hemel een groot genoegen. We kunnen ons in dit evangelie niet passief opstellen. We gaan vooruit of we raken achterop. Het idee van 'ik doe het op dit moment wel redelijk goed' gaat ons onherroepelijk bezuren. We kunnen ons beter op Jezus Christus en de kracht van zijn verzoening verlaten om elke dag ten minste enige vooruitgang te maken. Dan zal zijn vrede ons deel zijn en weten we dat we de persoon worden die Hij voor ogen heeft. ■

De auteur woont in Utah (VS).

ONZE WIL VOEGEN

'Volkomen geluk is alleen te vinden door onze wil naar Gods wil te voegen. Alles wat we minder doen, levert minder op (zie Alma 12:10–11). […]

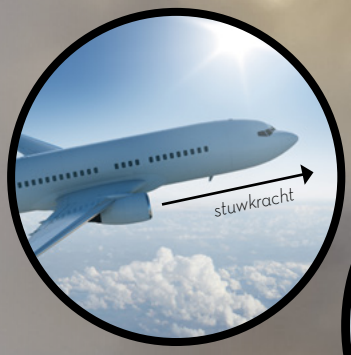
'Velen van ons laten zich van toewijding afhouden, doordat we ten onrechte denken dat we onze individualiteit verliezen als we onze eigen wil in die van God laten opgaan (zie Mosiah 15:7). Maar waar we werkelijk bang voor zijn, is niet onszelf, maar zelfzuchtige dingen, zoals onze positie, tijd, status en bezit te verliezen. Geen wonder dat de Heiland zegt dat we onszelf moeten verliezen (zie Lukas 9:24). Hij vraagt ons alleen maar ons oude ik prijs te geven om ons nieuwe ik te vinden. Dat is geen verlies van identiteit, maar het vinden van onze ware identiteit!'

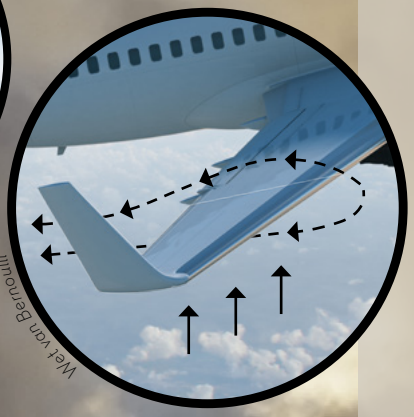
Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Swallowed Up in the Will of the Father', *Ensign*, november 1995, 23.

WAAROM VLIEGTUIGEN VLIEGEN

VAN EEN VLIEGTUIG KUN JE VEEL OVER GEHOORZAAMHEID, OPENBARING EN GEESTELIJKE RICHTING LEREN.

TWEE KRACHTEN

Als vliegtuigmonteur leerde ik dat een vliegtuig twee krachten nodig heeft om te kunnen vliegen:

1. ***Stuwkracht,*** of voorwaartse beweging, met voldoende snelheid om stijgkracht te krijgen. Stuwkracht overwint de luchtweerstand, die de beweging tegenwerkt.
2. ***Stijgkracht ontstaat*** door het verschil in druk van de lucht die zich over de vleugel heen beweegt en de lucht die onder de vleugel doorgaat (de wet van Bernoulli genoemd). Stijgkracht overwint de zwaartekracht, die het vliegtuig anders terug naar de aarde zou trekken.

Richard M. Romney
Kerkelijke tijdschriften

WAT DIT MET JOU TE MAKEN HEEFT

Met een paar eenvoudige vergelijkingen zie je enkele inspirerende gelijkenissen tussen de principes van het vliegen en de beginselen van het evangelie.

GEESTELIJKE STIJGKRACHT

Door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie krijgen we een voorwaartse beweging of momentum. Het geeft de geestelijke stuwkracht waarmee we geestelijke stijgkracht krijgen. We blijven erdoor vooruit komen. Het laat ons boven de wereld uitstijgen, waar we duidelijk kunnen zien hoe we naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren.

KOERSCORRECTIE

Na je doop heb je de gave van de Heilige Geest ontvangen. Dat is het beste geestelijke navigatie-instrument van allemaal. Als je gehoorzaam blijft, zal de stille zachte stem je constant influisteren wat je moet doen, waar je heen moet gaan en hoe je moet reageren. Als je goed luistert, zal zij je leiden.

Maar of je de middelen gebruikt die de Heer je heeft gegeven om je koers te corrigeren, hangt van jou af. Enkele controlepunten zijn: bid je regelmatig, onderzoek je de Schriften, woon je de diensten bij, bereid je je voor op en ga je naar de tempel? En ook bekering, waardoor je zowel grote als kleine aanpassingen aan je geestelijke positie, hoogte en richting kunt aanbrengen.

AFBEELDINGEN: GETTY IMAGES

KOERSCORRECTIE

Natuurlijk gebeurt er nog veel meer als het vliegtuig vliegt. Maar veel daarvan hangt met nog twee andere systemen samen.

1. De piloot kan het vliegtuig op koers houden met ***navigatie-instrumenten.*** Dat zijn instrumenten en wijzers in de cockpit, maar ook radarbakens en stemcontact met de verkeerstoren.
2. ***Met de vluchtbesturing*** kan de richting van het vliegtuig worden veranderd. Dat doe je onder meer met het richtingsroer (aan de staart van het vliegtuig), de rolroeren of ailerons (aan de voorvleugels), hoogteroeren (aan de achtervleugels), spoilers, vleugelneuskleppen en stabilisatoren. Daarmee kan het vliegtuig rollen, klimmen, duiken, draaien en zachtjes neerkomen als het tijd is om te landen.

GOED OP DE GROND

Piloten zijn afhankelijk van het grondpersoneel. Het grondpersoneel maakt het vliegtuig klaar voor de vlucht, stuurt het vliegtuig naar en van de start- en landingsbaan, verricht voor en na de vlucht inspecties, en voert onderhoud uit of beveelt dit aan. Het grondpersoneel is verantwoordelijk voor het onderhoud en de veiligheid van het vliegtuig.

GEESTELIJKE CERTIFICERING

Net als een piloot ben je afhankelijk van je geestelijke grondpersoneel. Onderdeel van jouw grondpersoneel zijn je ouders, jongemannen- of jongevrouwenleid(st)ers, je bisschop en zijn raadgevers, huisonderwijzers, seminarieleerkrachten en rechtschapen vrienden. Beschouw je gesprekken met hen als de inspecties vóór en na een vlucht. Net zoals een vliegtuig regelmatig wordt gecontroleerd, heb jij de gelegenheid om je geschiktheid regelmatig in een gesprek te controleren. Je geestelijke grondpersoneel zal je helpen bij het beoordelen van je capaciteiten, het opstellen van je vluchtplan, en je advies geven over de geestelijke windsnelheid en mogelijke turbulentie. Voor bepaalde activiteiten, zoals naar de tempel gaan, moet vastgesteld worden of je klaar bent om op te stijgen. Toespraken tijdens de algemene conferentie zijn als contact met de verkeersleider die het overzicht over alle vliegtuigen heeft en belangrijke instructies voor je navigatie geeft. Als je het advies opvolgt, vermijd je mogelijke gevaren.

KLAAR OM TE VLIEGEN

In geestelijke zin is het de bedoeling dat wij vliegen. Wij zijn kinderen van onze hemelse Vader en Hij wil dat wij geestelijk de hoogte in gaan. Als zijn kinderen moeten we omhoog reiken, want met zijn hulp kunnen we altijd naar nieuwe hoogten opklimmen. ■

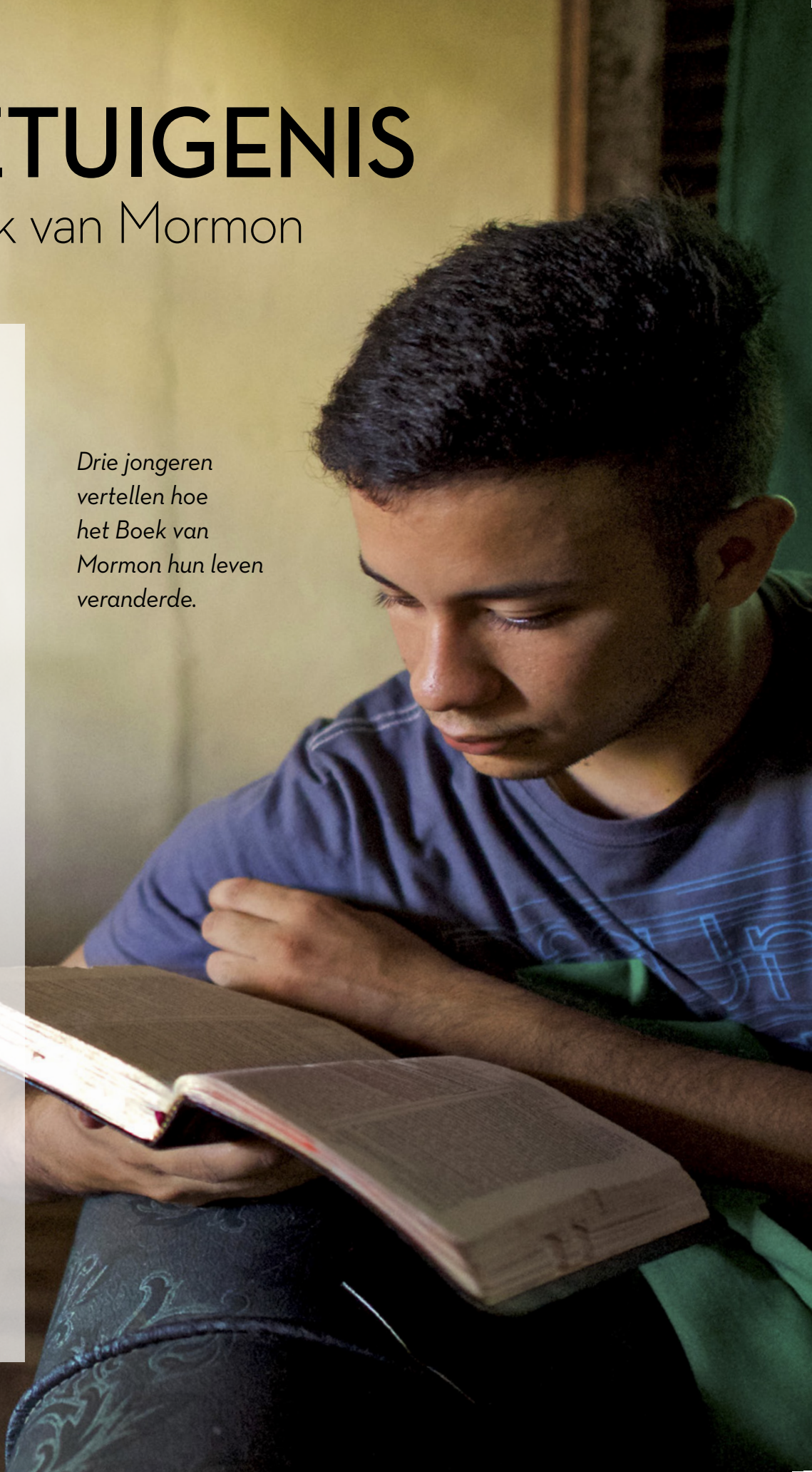
Ga naar youth.lds.org voor meer informatie over dit onderwerp.

JE GETUIGENIS
en het Boek van Mormon

Drie jongeren vertellen hoe het Boek van Mormon hun leven veranderde.

Joseph Smith heeft gezegd dat het Boek van Mormon 'het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook' (inleiding tot het Boek van Mormon). Het Boek van Mormon is een krachtig getuigenis van Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. Alles verandert als je weet dat het waar is.

De mensen die de volgende getuigenissen schreven, hebben zich tot Jezus Christus en zijn evangelie bekeerd vanwege hun ervaringen toen ze het Boek van Mormon lazen en erover baden. Het Boek van Mormon oprecht lezen en erover bidden kan ook jou veranderen.

DETAIL,

GEWOON LEZEN EN BIDDEN

Michael Peak,
Idaho (VS)

Toen ik zeventien was, vertelde een vriendin me dat ze mormoon was. Ik had toen geen idee wat dat inhield. Van mijn ouders hoefde ik niet naar de kerk, dus wist ik weinig over de Bijbel of God. Dat wilde ik ook niet. Ik zei tegen mijn vriendin: 'Als ik er meer over te weten wil komen, zoek ik dat zelf wel uit.'

Toen ze zag dat ik niet erg geïnteresseerd was in de kerk, gaf ze me alleen een exemplaar van het Boek van Mormon. Toen vroeg ze om het te lezen en erover te bidden. Ze drong niet aan en werd niet kwaad dat ik niets over de kerk wilde horen. Al wat ze wilde, was dat ik zou lezen en bidden.

Later die avond opende ik het boek en zag voorin haar getuigenis. Toen ik dat las, voelde ik dat ik meer over dit boek te weten moest komen. Dus begon ik vanaf 1 Nephi te lezen. Ik kon het boek maar niet wegleggen. Ik wilde er meer over te weten komen.

Kort daarna ging ik naar een gezinsavond bij haar thuis. Daar hoorde ik over het evangelie van Jezus Christus. Hoewel ik niets over het evangelie wist, leek alles logisch. Toen ik meer te weten kwam, veranderde mijn houding ten opzichte van de kerk, God en Jezus Christus. Voor één keer in mijn leven wilde ik doen wat Hij wilde dat ik deed. Ik kreeg al snel les van de zendelingen, liet me dopen en werd tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bevestigd.

Het Boek van Mormon heeft mijn leven veranderd. Als ik nu terugkijk, zie ik dat de Heilige Geest me aanspoorde om meer te weten te komen. Het evangelie leerde me wie ik ben, waar ik vandaan kom en waarheen ik kan gaan als ik getrouw blijf. Ik ben dankbaar voor mijn vriendin die het aan me gaf en me toonde dat een echte vriend evangeliewaarheden uitdraagt.

DE OPROEP VAN EEN PROFEET AANVAARDEN

Portia Marjorie J. Alvaro,
Texas (VS)

Toen ik elf was, verhuisde mijn familie van de Filipijnen naar Amerika. In het begin voelde ik me een buitenbeentje. Maar zodra ik Engels kon spreken, nam ik al gauw de plaatselijke cultuur over. Ik luisterde graag naar popmuziek, probeerde verschillende kapsels uit en kleedde me naar de laatste mode. Ik had geen getuigenis. Ik nam eerder een rebelse houding aan.

Mijn leven nam een andere wending toen ik besloot gehoor te geven aan de oproep van de profeet en het Boek van Mormon ernstig ging bestuderen. Ik las het boek van voor tot achter. Het was fijn en heerlijk, maar ik wist nog steeds niet zeker of het waar was.

Met een bang hart probeerde ik de belofte van Moroni in Moroni 10:4–5 uit. Ik verwachtte dat engelen zouden verschijnen, maar er gebeurde niets. Ik dacht: is dat alles?

Ondanks mijn teleurstelling bleef ik het boek bestuderen. Op zekere nacht droomde ik over het Boek van Mormon. Toen ik wakker werd, brandde er een vuur in mijn hart en voelde ik mij vredig en gerustgesteld. Ik dacht: dit is het. Dit is mijn antwoord.

Van toen af aan nam mijn zelfvertrouwen sterk toe. Ik haalde betere resultaten, nam vaker deel aan schoolactiviteiten en werd vooral heel actief in de kerk. Ik blijf het Boek van Mormon bestuderen en de leringen die erin staan, toepassen. Wat ik meemaakte toen ik het Boek van Mormon las, vormt een anker in mijn leven.

HET BOEK DAT ME GERED HEEFT

Anoniem

Ons gezin werd lid van de kerk toen ik twaalf was. Ik had toen geen flauw benul van de grootte van dat geschenk. Ik wist niet eens of de kerk waar was, maar mijn ouders waren onder de indruk van de boodschap van de zendelingen. Ik mocht de zendelingen graag, maar ik begreep hun lessen niet helemaal. Uiteindelijk nodigden ze ons uit om ons te laten dopen. Ons gezin besloot dat we ons allemaal zouden laten dopen of helemaal niet. Ik stemde ermee in en liet me dopen, maar ik was niet bekeerd.

Ik ging naar de kerk en het seminarie. Helaas werden de andere gezinsleden later minderactief. Ik had in de kerk vrienden en ging naar het seminarie en de activiteiten om bij hen te zijn. Het evangelie en de leer konden me niets schelen. Ik vond de kerk over het algemeen saai. Ik raakte op het slechte pad en bedreef bijvoorbeeld winkeldiefstal en vandalisme. Mijn vader begon ons te mishandelen. Ik overwoog zelfmoord.

Maar zelfmoord was eigenlijk nooit een optie. Ik kon het mijn lieve moeder niet aandoen. En dus moest ik een oplossing zien te vinden. Ik keek om me heen en zag mijn vrienden van de kerk. Het enige wat zij wél hadden, en ik niet, was een getuigenis. En dus begon ik op mijn zestiende, vier jaar na mijn doop, het Boek van Mormon voor het eerst te lezen.

Het was moeilijk en ik deed er uiteindelijk twee jaar over. Op een dag las ik in 3 Nephi over het bezoek van de Heiland aan de Nephieten na zijn opstanding. Hij zegende hun kinderen en engelen daalden neer uit de hemel en omringden hen. Het leek wel alsof ik erbij was en die wonderbare gebeurtenis met mijn eigen ogen zag. De Heilige Geest getuigde van dat prachtige moment.

Ik moest stoppen met lezen want de tranen vertroebelden mijn zicht. Toen ik tot bedaren was gekomen, ging ik verder. Een paar weken later had ik het boek uitgelezen. Ik knielde en bad om te weten of het waar was. Maar ik kreeg geen antwoord.

De dagen verstreken. Ik knielde regelmatig en vroeg of het boek waar was, of de kerk waar was, maar kreeg geen antwoord. Weken nadat ik het boek uitgelezen had, knielde ik wanhopig een laatste keer en vroeg: 'Hemelse Vader, is het Boek van Mormon waar?' Ik kreeg een onverwacht antwoord: 'Ik heb het je al verteld. Je weet dat het waar is.'

Ik had mijn getuigenis al een paar weken eerder ontvangen toen ik las dat Christus de kinderen zegende. Ik wist dat deze kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, het koninkrijk van God op aarde is. Dat ze door een profeet hersteld is en, net zoals vroeger, door een profeet geleid wordt.

Ik overdrijf niet als ik zeg dat het Boek van Mormon me gered heeft. Maar het is waarschijnlijk juister om te zeggen dat het herstelde evangelie me gered heeft en dat het me nog dagelijks vernieuwt en voedt. Het is mijn kostbaarste bezit. ■

JIJ KUNT ER ZELF ACHTER KOMEN

Of je nu al een getuigenis van het Boek van Mormon hebt of dat getuigenis zelf wilt ontvangen, het Boek van Mormon lezen en erover bidden, verdiept je bekering.

Door het Boek van Mormon komen we allemaal dichter tot Jezus Christus. Door het Boek van Mormon zul je tot het besef komen dat Jezus de Christus is, dat Joseph Smith een profeet was en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen Gods ware kerk op aarde is. Stel je hart open als je het boek opent en je zult zien dat je leven beter wordt.

25 WAARHEDEN IN HET BOEK VAN MORMON

Als je de waarheden in het Boek van Mormon onder gebed bestudeert, kun je geestelijke kennis krijgen, leiding en antwoorden op jouw vragen en die van anderen. Dit zijn enkele waarheden die je zult vinden als je het Boek van Mormon in het seminarie, thuis en in de kerk leest. Bestudeer ze, denk erover na en bid erover. Overweeg ook hoe je de dingen die je leert, kunt toepassen en er anderen over kunt vertellen. Dan zul je deze belangrijke waarheden beter begrijpen, zal je getuigenis ervan groeien, en zul je ze ter harte nemen.

Jezus Christus is de Heiland en **Joseph Smith** is de profeet die Hij gekozen heeft.

Inleiding tot het Boek van Mormon

GOD BEREIDT ALTIJD EEN WEG, zodat je zijn geboden kunt onderhouden.

1 Nephi 3:7

Het Boek van Mormon en de Bijbel getuigen van Christus.

1 Nephi 13:26-29, 39-42

We ontvangen **leiding** van **God** door **geloof, ijver** en **gehoorzaamheid**.

1 Nephi 16:27-29

HET BOEK VAN MORMON *is door de gave en macht van God vertaald.*

2 Nephi 27:6-23

Alleen **Jezus Christus** kan ons redden.

2 Nephi 25:19-20

De **WOORDEN VAN CHRISTUS** zullen je zeggen wat je moet doen.

2 Nephi 32:3

GELEERD ZIJN *is goed als we naar Gods raad luisteren.*

2 Nephi 9:28-29

ILLUSTRATIES EN BACKGROUND, GETTY IMAGES

God heeft al zijn kinderen volmaakt lief.
2 Nephi 26:33

DE GEEST
spreekt de waarheid.
Jakob 4:13

We **dienen** God door anderen te **dienen**.
Mosiah 2:17

DE NATUURLIJKE MENS
is een vijand van God.
Mosiah 3:19

GOD
weet alles en is de bron van alle waarheid.
Mosiah 4:9

We sluiten een verbond met de Heer door ons te laten **DOPEN.**
Mosiah 18:8-10

De Heer geeft ons **KRACHT** om beproevingen te doorstaan.
Mosiah 23:20-24; 24:13-15

Jezus Christus *heeft voor onze zonden, pijnen en ziekten geleden.*
Alma 7:11-13

GELOOF IS GEEN volmaakte kennis.
Alma 32:21

Leer in je jeugd de **geboden** te onderhouden.
Alma 37:35

Christus is een vast fundament.
Helaman 5:12

De **Heer zal** alle **woorden vervullen** die Hij **door zijn profeten** heeft gesproken.
3 Nephi 1:1-26

GOD VERRICHT WONDEREN
naar ons geloof en zijn wil.
Mormon 9:20-21

Geloof is hopen op dingen die waar zijn, maar die men niet ziet.
Ether 12:6

We bidden in de naam van **JEZUS CHRISTUS.**
3 Nephi 18:15, 20-21

NAASTENLIEFDE
is de reine liefde van Christus. *Moroni 7:45, 47-48*

We **ontvangen een getuigenis** van het **Boek van Mormon** door **erin te lezen, erover na te denken** en **erover te bidden.**
Moroni 10:3-5 ■

TIEN MINUTEN PER DAG

We hebben vijf jongeren gevraagd gehoor te geven aan de uitnodiging van ouderling Stevenson om tien minuten in het Boek van Mormon te lezen in plaats van voor een scherm te zitten.

Hadley Griggs
Kerkelijke tijdschriften

Hebben jullie ooit een Schriftstudiedoel gesteld dat hier op lijkt: 'Vanaf vandaag *zal* ik elke dag een uur lang de Schriften bestuderen — en dat zal ik *op volmaakte wijze* doen'?

Als je ooit zo'n doel hebt gesteld, hoe is dat gegaan? De kans is groot dat het niet zo goed is gegaan. Het kan heel moeilijk zijn om een nieuwe gewoonte te ontwikkelen, vooral omdat we vaak onrealistische doelen bedenken (net als het bovenstaande) waardoor we al snel vermoeid of overweldigd raken.

Als we van Schriftstudie een gewoonte willen maken, kunnen we het best klein beginnen. Ouderling Gary E. Stevenson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft een goede suggestie gedaan: 'Veel jonge mensen [besteden] per dag gemiddeld zeven uur aan de tv, computer of smartphone. […] Kun je een deel van die tijd — vooral de tijd die je aan sociale media, internet, gamen of televisie besteedt — aan het lezen van het Boek van Mormon wijden? […] Al is het maar tien minuten.'[1]

We hebben vijf jongeren gevraagd om gehoor te geven aan de uitnodiging van ouderling Stevenson. Ze hebben bijgehouden hoeveel tijd ze voor een scherm doorbrengen en hebben tien minuten daarvan aan het bestuderen van het Boek van Mormon toegewijd. Lees maar hoe het ging. Misschien inspireren ze jou om het ook te doen!

ILLUSTRATIES IKER AYESTARAN

‘Toen ik de eerste week bijhield hoeveel tijd ik aan sociale media besteedde, stond ik versteld over hoeveel tijd ik op mijn telefoon doorbracht. Het was een goed idee om een klein deel van die tijd aan het Boek van Mormon te besteden, vooral omdat ijverig de Schriften bestuderen niet een van mijn sterkste punten is.

‘Ironisch genoeg was de eerste dag dat ik ’s morgens in de Schriften las een *verschrikkelijke* dag. Maar ik wist dat ik baat zou hebben bij het bestuderen van de Schriften. Dus ik bleef lezen.

‘Omdat ik elke dag las, had ik vooral het gevoel dat ik de Geest meer bij me had. Ik vond het gemakkelijker om beslissingen te nemen. Ik kon meer liefde voor de mensen om me heen opbrengen en ik had een groter verlangen om te dienen. Als ik ’s morgens mijn Schriften bestudeerde, had ik een veel betere dag. En als ik ’s avonds las, sliep ik beter. Ik kan het iedereen van harte aanraden. Het maakt zo’n groot verschil!’

Bryn C. (18), Utah (VS)

‘Toen ik het gebruik van mijn telefoon bijhield, merkte ik dat ik mijn telefoon het meest op zondag gebruikte. Dat vond ik bedroevend, want het is de dag waarop ik het dichtst bij mijn Heiland moet zijn. In plaats daarvan zat ik naar mijn scherm te staren.

‘Toen ik mijn Schriften ging lezen, las ik elke avond tien minuten voordat ik naar bed ging. Dat was ongeveer een hoofdstuk per avond. Toen ik dat deed, merkte ik dat ik veel gemakkelijker in slaap viel. Ik nam gedurende de week ook betere beslissingen. En ik kreeg meer zelfvertrouwen.

‘Ik ben dankbaar voor die uitnodiging. En ik ben van plan elke dag tien minuten te blijven lezen en ’s avonds te bidden.’

Ryan E. (16), Alabama (VS)

‘Ik dacht niet dat ik *zoveel* tijd aan sociale media

besteedde, totdat mij werd gevraagd om mijn tijd bij te houden. Toen besefte ik hoeveel tijd door sociale media in beslag werd genomen.

‘Zodra ik dagelijkse Schriftstudie een hogere prioriteit gaf, kreeg ik een groter verlangen om het Boek van Mormon te lezen en ervan te leren. Toen ik elke dag tien minuten las, raakte ik steeds meer bij de verhalen betrokken. Halverwege besloot ik om vóór mijn Schriftstudie in gebed te gaan om antwoord op mijn vragen te vinden. En door middel van de Heilige Geest kreeg ik altijd antwoord.

‘Ik weet dat God door de Schriften tot ons spreekt en dat het Boek van Mormon eveneens een testament aangaande Jezus Christus is. Door vurige en gebedvolle studie kan het ons echt tot zegen zijn. Ik ben heel dankbaar dat ik hieraan heb mogen deelnemen, en ik moedig iedereen aan om hetzelfde te doen. Mijn leven is erdoor veranderd.’

Sydney B. (16), Arizona (VS)

‘Voordat ik bijhield hoeveel tijd ik besteedde,

dacht ik dat het heel moeilijk zou zijn om tijd voor Schriftstudie vrij te maken. Maar toen ik besefte hoeveel tijd ik aan sociale media besteedde, was het heel makkelijk om tien minuten vrij te maken! Ik kon tijdens de lunch of vlak voor het seminarie lezen.

‘Nadat ik in de Schriften had gelezen, was ik me veel bewuster van waar ik op sociale media naar keek. Als ik iets slechts tegenkwam, met slechte taal of een negatieve boodschap, merkte ik dat en probeerde ik dat meer dan voorheen te vermijden. Ik merkte ook dat mijn gebeden oprechter waren en dat ik meer antwoorden ontving. Ik wil hier nog heel lang mee doorgaan!’

Izzie J. (16), Californië (VS)

‘Hoewel ik een paar keer vergat te lezen, was het toch een succes. Ik besefte dat ik vóór de uitnodiging van ouderling Stevenson maar drie minuten per avond in de Schriften las. Doordat ik elke avond tien minuten las, vond er een verandering in mijn leven plaats. Als ik lees, weet ik dat de Geest bij me is en voel ik de dagelijkse zegeningen van geestelijke bescherming. Net zoals het moeilijk kan zijn om te gaan lezen als je een tijd niet in de Schriften hebt gelezen, kon ik niet meer stoppen toen het een gewoonte was geworden.

‘Ik merkte dat als ik ’s avonds voor het slapen gaan in de Schriften las, ik in slaap viel of niet zoveel leerde. Het was voor mij het beste om ’s morgens of vlak na school te lezen.

‘Ik heb ervan genoten en moedig iedereen aan om het te proberen.’

Rachel A. (15), Colorado (VS) ■

Wil je het ook proberen? Lees dit artikel op de website van LDS Youth. Daar staan acht tips om van dit doel een succes te maken: lds.org/go/91761.

NOOT

1. Gary E. Stevenson, ‘Wend je tot het boek, wend je tot de Heer’, *Liahona,* november 2016, 46.

OVERSTELPT?

‘Hoe vinden we onze weg door de vele belangrijke zaken in ons leven? Wij vereenvoudigen en zuiveren ons perspectief. Sommige zaken zijn slecht en moeten gemeden worden; sommige zaken zijn leuk; sommige zaken zijn belangrijk; en sommige zaken zijn absoluut noodzakelijk.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, algemene aprilconferentie 2007.

AANGESTIPT

Ik heb me met de nodige hulp van herhaalde zonden bekeerd. Maar ik ben bang dat ik ga terugvallen. Hoe kan ik verleiding weerstaan en gelukkig blijven?

Vervang je angst door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, in zijn macht die je verheft en verandert, en in zijn liefde en barmhartigheid. Denk aan je hemelse Vader en Jezus Christus en vergeet niet dat Ze het goed met je voorhebben. Wees nederig, bid, bestudeer de Schriften en wees getrouw. (Zie Mosiah 4:11–12.) Dan kun je vreugde hebben. Dat is, 'zoals Jezus Christus onderwees, het geschenk voor wie bewust proberen rechtschapen te leven'.[1]

Je volledig bekeren kan best moeilijk zijn. Het vergt tijd, vooral als je meermaals gezondigd hebt. Vermijd situaties die verleiding in de hand werken. Je moet misschien je dagelijkse routine en omgeving veranderen, en andere vrienden kiezen. Vergeet niet dat je je nog steeds kunt bekeren en kunt veranderen als je een fout maakt. Blijf het proberen. Je hemelse Vader en je Heiland laten je niet vallen. 'De verzoening [kan] iedere smet schoonwassen, hoe hardnekkig ook, hoelang of hoeveel die ook herhaald is.'[2] ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Vreugde en geestelijk overleven', *Liahona*, november 2016, 84.
2. Boyd K. Packer, 'Het plan van geluk', *Liahona*, mei 2015, 28.

Wat moet ik doen als mijn naaste familieleden en vrienden de kerk ter discussie stellen en afvallig worden?

Als mensen die je na aan het hart liggen zich beginnen af te vragen of de kerk waar is, heb ze lief en blijf sterk. Als ze met je over de kerk spreken, concentreer je dan op hun gevoelens en probeer niet te bewijzen dat je gelijk hebt. Geef hun geen schaamtegevoel omdat ze vragen of twijfels hebben. Reageer niet verbaasd of beledigd, zelfs als je je zo voelt. Bespreek hun vragen zo mogelijk kalm. Help ze om naar antwoorden te zoeken en aan hun geloof, overtuiging en getuigenis die ze *nog* hebben, vast te houden. (Zie voor raad op lds.org/go/91763.)

Als iemand niets meer met de kerk te maken wil hebben, hoeft dat geen einde van jullie relatie te zijn. Heb ze lief, wees vriendelijk tegen ze, en bid voor ze. Als de kerk en het evangelie jullie niet meer verbindt, houd dan vast aan de zaken die je nog wel gemeen hebt. Laat ze weten dat je om *hen* geeft, niet alleen om hun contact met de kerk. Maar geef ook je eigen geestelijke doelen niet op. Probeer om ze te verheffen, maar laat ze jou niet naar beneden halen. ■

President
Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

HOE KUN JE DE HEILIGE GEEST UITNODIGEN?

Een van de manieren waardoor ik weet dat ik de invloed van de Heilige Geest voel, is dat ik een licht voel en gelukkig ben. Als de Heilige Geest ver van me lijkt, voel ik een duisternis en ben ik ongelukkig. Ik heb de eb en vloed van licht en geluk in mijn leven gevoeld en jij ook.

Ik houd ervan dat licht te voelen en ik wil gelukkig zijn. Ik hoef niet op moeilijkheden en beproevingen te wachten om de steun van de Heilige Geest te willen. Ik kan ervoor kiezen me te herinneren hoe dat gezelschap was. En wanneer ik dat doe, wil ik vanuit het diepst van mijn hart die zegen weer.

Wanneer we de Heilige Geest en de bijhorende gemoedsrust en vreugde willen, weten we wat ons te doen staat. We smeken God er in geloof om. Het gelovig gebed is nodig om het gezelschap van de Heilige Geest te krijgen. Er dient geloof te zijn dat God de Vader, de Schepper van alle dingen, leeft en wil dat we de Heilige Geest bij ons hebben en ons de Trooster wil sturen. Er is geloof nodig dat Jezus de Christus is en dat Hij verzoening voor onze zonden bracht en de banden des doods verbrak. We benaderen onze Vader eerbiedig met dat geloof en vol vertrouwen dat Hij zal antwoorden. We besluiten ons gebed met dat geloof in de naam van Jezus Christus als zijn ware discipelen; vol vertrouwen dat onze grondige bekering, onze doop door zijn dienstknechten en onze trouwe dienst voor zijn zaak ons hebben gereinigd en dat we de zegen die we willen, het gezelschap van de Heilige Geest, waardig zijn. ■

Naar een toespraak op 25 januari 2005 gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University–Idaho.

HOE HEB JIJ DIT TOEGEPAST?

Ik ontvang de Heilige Geest door de kracht van gebed, door mijn gedachten rein te houden en de normen van het evangelie na te leven. De rol van de Geest leren begrijpen is een voortdurend proces. En dan doen wat mijn Heiland van me vraagt, geeft me een toegenomen verlangen om ernaar te handelen en christelijker te worden.

Katie S. (17), Auckland Region (Nieuw-Zeeland)

ONZE PLEK

DE ZEGENINGEN VAN HET SEMINARIE

In mijn tweede seminariejaar zaten we met maar drie leerlingen in de klas, maar we hadden een geweldige leerkracht die ons graag over het evangelie vertelde. Op een dag hoorden we dat veel mensen dachten dat de kerk ten gronde zou gaan, toen Joseph Smith en zijn broer Hyrum overleden waren. Maar andere leden van de kerk in die tijd beseften dat dit de kerk van God was en niet die van de mens. Onze leerkracht leerde ons dat de kerk niet zou ophouden te bestaan, omdat zij de kerk van Jezus Christus is.

Die les was van grote invloed op ons. Die middag besloten we dat we de Heer met heel ons hart, ziel, verstand en sterkte zouden dienen. We bereidden ons op een voltijdzending voor. Ik ging door met het seminarie.

In de volgende twee jaar zag ik duidelijk dat mijn deelname aan het seminarie mij tot zegen was. Ook versterkte mijn voorbereiding op mijn zending mijn getuigenis en mijn verlangen om te dienen.

Door mijn deelname aan het seminarie merkte ik hoe belangrijk ik voor mijn hemelse Vader ben. Ik kon het evangelie beter in mijn leven toepassen en bovenal ging ik inzien dat het evangelie niet alleen voor de zondag is. Door het seminarie werd mijn verlangen om op zending te gaan steeds bekrachtigd. Ik twijfel er niet aan of de zegeningen van het seminarie een bron van kracht voor me blijven. Niemand zegt dat het makkelijk is, maar als we besluiten aan het seminarie mee te doen, zal de Heer ons zegenen en ons kracht geven om de verlangens van ons hart te vervullen. ■

Begona C., Guayaquil, (Ecuador)

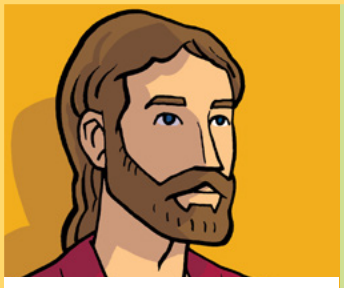

VLUCHTELINGEN HELPEN

Jongeren in Thailand hebben samen honderd hygiënesets voor vluchtelingen in Bangkok samengesteld. De producten waren door leden van de kerk gedoneerd. De hygiënesets werden verdeeld over verschillende plaatselijke organisaties die vluchtelingen helpen die vanuit de hele wereld naar Thailand komen. De jeugdconferentie voor meerdere ringen maakte deel uit van de landelijke viering van de vijftigste verjaardag van de toewijding van Thailand aan de verkondiging van het evangelie op 2 november 1966 door president Gordon B. Hinckley (1910–2008).

Conferentietellen

Hier is een leuke manier om tijdens de algemene conferentie bij te houden hoe vaak je bepaalde woorden hoort. Leg elke keer dat je het woord in een toespraak hoort, een munt of een boon op een vierkantje. Als je een woord vijf keer hebt gehoord, kun je het stapeltje door een andere munt of een boon van een andere kleur vervangen. Op de lege regels vul je andere woorden in die je tijdens de conferentie hoort.

Jezus Christus

profeten

verzoening

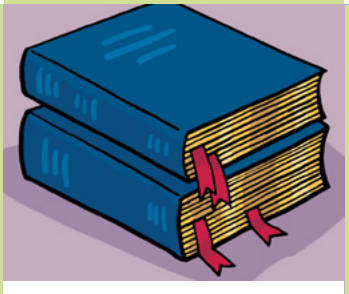
onze hemelse Vader

liefhebben

gezin

Schriften

kinderen

ILLUSTRATIES ADAM KOFORD

Een schilderij van Christus

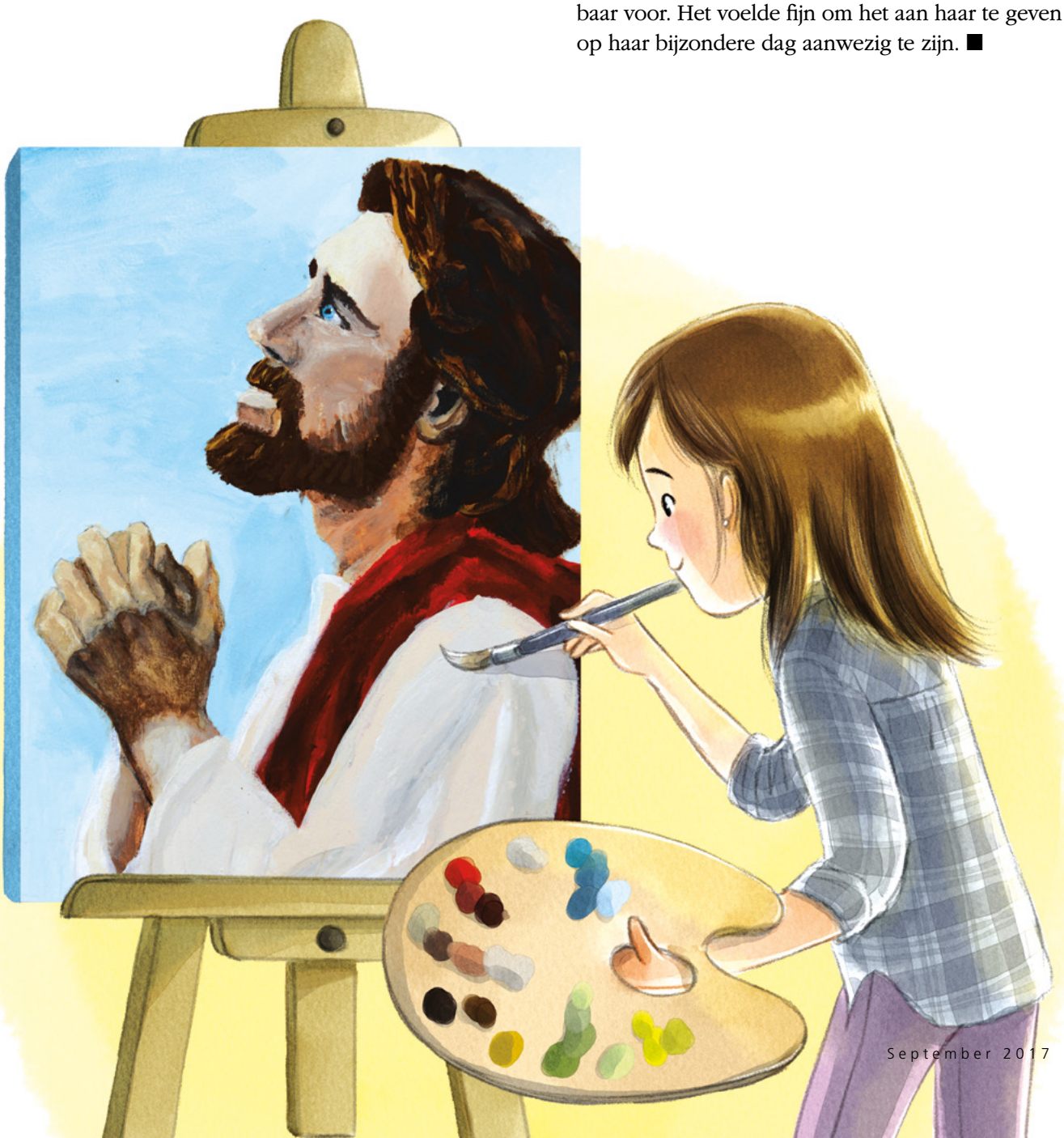

Tesla S. (11), Utah (VS)

Elke zondagavond werken mijn vader en ik samen aan mijn doelen in mijn boekje *Geloof in God*. Een van de doelen die ik wilde bereiken om talenten te ontwikkelen, was een schilderij van Christus maken.

Toen ik dat doel had opgeschreven, nodigde een schoolvriendin me voor haar eerste communie uit. De eerste communie is een bijzondere gebeurtenis in de katholieke kerk. Het is de eerste keer dat iemand aan het avondmaal mag deelnemen. Mijn vriendin had veel gedaan om zich op haar eerste communie voor te bereiden, en ik wist dat het belangrijk voor haar was.

Ik besloot het schilderij van Christus te maken en het aan haar cadeau te geven. Ik werkte heel hard aan mijn schilderij. Toen het klaar was, kocht ik er een mooie lijst voor en gaf het aan mijn vriendin. Ze was er erg dankbaar voor. Het voelde fijn om het aan haar te geven en op haar bijzondere dag aanwezig te zijn. ■

SCHILDERIJ TESLA S.; ILLUSTRATIE TRACY BISHOP

Jane's keuze

Jessica Larsen
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Connecticut, 1842

'De Heer is mijn Herder […]' Jane Elizabeth Manning werd door muziek omgeven, maar kon zich niet op de woorden concentreren. Ze keek naar haar handen en was diep in gedachten verzonken.

Ze was een jaar geleden lid van de Presbyteriaanse kerk geworden. Maar ze had het gevoel dat er iets ontbrak. Ik ben naar iets meer op zoek, dacht ze. Maar wat zou dat zijn?

Na de kerkdienst liep Jane met de rest van de aanwezigen naar buiten. De bladeren aan de bomen begonnen al rood en goudkleurig te worden. Het zonlicht weerkaatste op de nabijgelegen rivier, de Norwalk.

'Er is een zendeling in de stad gekomen', zei een man. 'Hij is mormoon en hij beweert dat God weer tot profeten spreekt.'

Jane stond stil om te luisteren. Was ze hiernaar op zoek geweest?

'Profeten?' zei een andere man ongelovig. 'Net als in de Bijbel? Wie wil daar naar luisteren?'

'Ik!' riep Jane uit. Enkele mensen keken naar haar, waaronder de pastoor. Jane voelde dat haar wangen warm werden.

ILLUSTRATIES JIM MADSEN

De pastoor fronste. ‘Je kunt maar beter niet naar hem luisteren. Het is toch allemaal onzin. Begrijp je wat ik bedoel?’ Toen ze niets zei, knikte hij met zijn hoofd en ging met iemand anders praten. Jane zag hem weglopen en ging toen snel naar huis.

Ze woonde niet bij haar moeder, broers en zussen. Ze woonde op de boerderij van de familie Fitch. Ze werkte daar al vanaf haar zesde jaar als dienstmeisje. Ze werkte hard. Ze hielp mevrouw Fitch met de was, met strijken en koken. Ze stond meestal vóór zonsopgang op. Ze stookte het vuur op, kneedde het brood en karnde de boter. En ze bezocht haar familie zo vaak mogelijk.

Enkele dagen later, toen ze de overhemden van meneer Fitch aan de waslijn hing, dacht Jane nog steeds aan de zendeling. De kleren klapperden in de frisse wind.

De pastoor had gezegd dat ze beter niet naar hem kon luisteren, maar […] ze wilde toch gaan. Ze moest erachter zien te komen of deze mormoon haar kon helpen om de waarheid te vinden. Toen ze de was had opgehangen, had ze een beslissing genomen. Ze zou naar de bijeenkomst gaan, wat iedereen daar ook van zei.

Op zondag stond Jane vroeg op, deed haar mooiste jurk aan en liep alleen naar de vergaderzaal. Ze ging achterin de zaal op een houten bank zitten. Jane glimlachte toen ze zag hoeveel mensen er gekomen waren. Ze was dus niet de enige die op zoek was naar de waarheid!

Iedereen werd stil toen ouderling Wandell opstond. Het uur vloog voorbij toen hij over het Boek van Mormon en de profeet Joseph vertelde. Hij zei dat mensen, net als Christus, door onderdompeling gedoopt konden worden. En hij sprak over de heiligen die zich ver weg in de stad Nauvoo hadden gevestigd. Tegen het einde van de bijeenkomst klopte Jane’s hart zo hard dat ze moeite met ademen had.

Die avond ging Jane bij haar familie op bezoek.

‘En wat vond je van de boodschap van de zendeling?’ vroeg haar moeder, toen Jane had uitgelegd wat ze die dag had gedaan.

‘Ik weet zeker dat hij het ware evangelie verkondigde’, zei Jane. ‘Ik moet het aanvaarden. Ik ga me volgende week zondag laten dopen.’

‘Dopen? Je wordt lid van een andere kerk?’ vroeg haar broer Isaac, die er een stoel bij pakte.

‘Ja! Hier was ik naar op zoek. Het is waar.’

Isaac merkte dat ze het echt meende. ‘En wat gebeurt er dan?’ vroeg hij zachtjes. ‘Wat doe je als je gedoopt bent?’

‘Dan sluit ik me bij de andere heiligen aan’, zei Jane. ‘Dan ga ik naar Nauvoo.’

Wordt vervolgd … ■

De auteur woont in Texas (VS).

ONS PRIKBORD

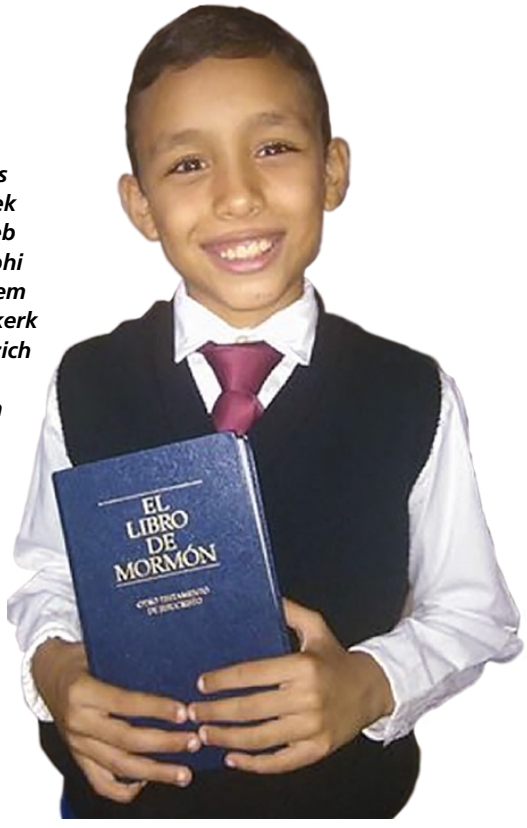

Jaziel B. (10), Argentinië

Ik ben vandaag blij. Deze foto is genomen op de dag dat ik het Boek van Mormon had uitgelezen. Ik heb veel geleerd. Bijvoorbeeld dat Nephi gehoorzaamde in alles wat God hem gebood en dat Alma de jonge de kerk vervolgde. Achteraf bekeerde hij zich dankzij het bezoek van een engel en de gebeden van zijn ouders, en predikte hij het evangelie.

Ik ben dankbaar dat mijn ouders me elke dag hebben aangemoedigd om in het Boek van Mormon te lezen en dat mijn jeugdwerkleidsters me met het Geloof in God-boekje hebben geholpen dit doel te bereiken.

Sebastian C. (10), Venezuela

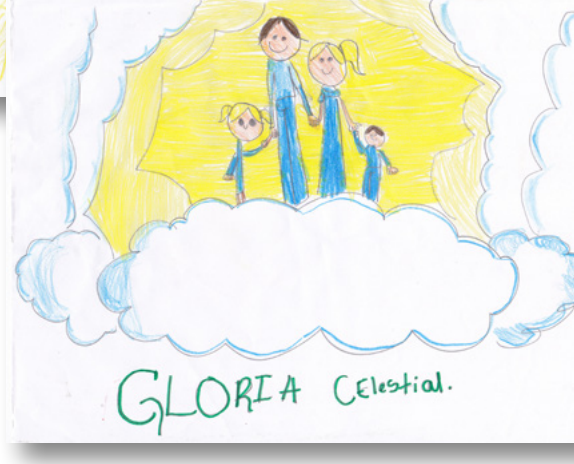

Ik houd van Jezus Christus en mijn hemelse Vader en de Heilige Geest. Ik weet dat ik uit de dood zal opstaan. Ik voel de warmte van de Heilige Geest. Mijn hemelse Vader heeft Jezus Christus gestuurd. Ik wil net zoals Zij zijn.

Gabriela F. (8), Brazilië

'Ons gezin kan eeuwig zijn', Rubi (8), 'Hemelse glorie', Rebeca (8), El Salvador

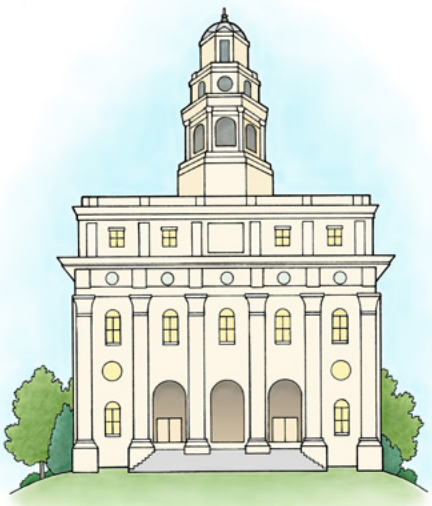
De ZHV-zusters en de Nauvootempel

Knip deze figuren uit om verhalen uit de kerkgeschiedenis te vertellen.

Jane Manning

Nauvootempel

De eerste heiligen vestigden zich op een plek die ze Nauvoo noemden. Ze werkten hard om het moerasland te ontruimen en hun huizen te bouwen. Ze bouwden ook de Nauvootempel! De mannen hieuwen stenen en sleepten ze aan. De vrouwen bereidden maaltijden, maakten kleren voor de werklui en verzamelden centjes om voorraden aan te schaffen. De zustershulpvereniging werd opgericht en Emma Smith was de eerste presidente. Ondertussen kwamen nieuwe kerkleden vanuit de hele wereld naar Nauvoo. Jane Manning maakte in New York een tocht van 1.290 km om zich bij de heiligen te voegen!

Je kunt ook Emma Smith van de uitgave van maart 2017 gebruiken om dit verhaal te vertellen! Vind meer figuren uit de kerkgeschiedenis op liahona.lds.org.

ILLUSTRATIES BETH WHITTAKER

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

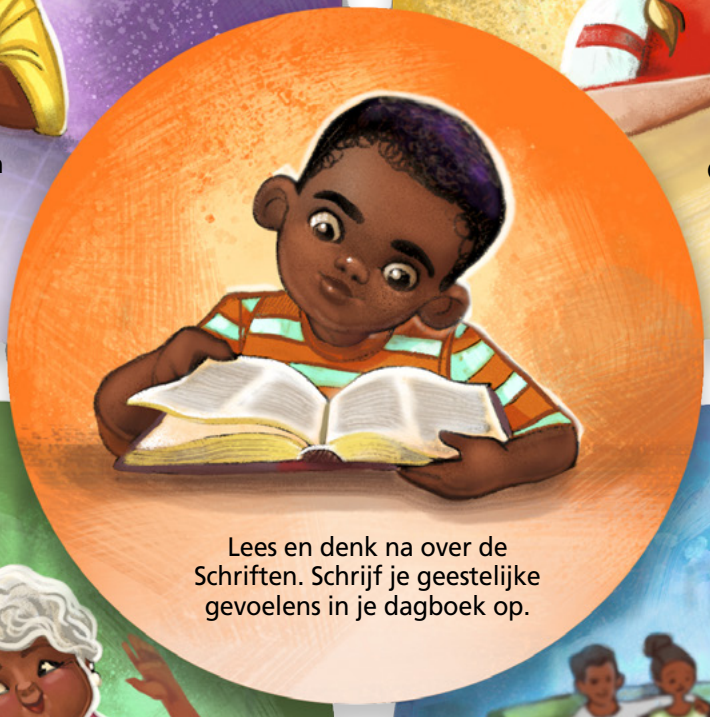
Hoe kan ik mijn getuigenis versterken?

Denk aan momenten waarop je de Geest hebt gevoeld.

Ga zaken uit de weg die je getuigenis niet opbouwen en versterken.

Lees en denk na over de Schriften. Schrijf je geestelijke gevoelens in je dagboek op.

Reik andere mensen als christen de helpende hand. Daardoor kun je de liefde van God diep in je hart voelen.

Geef je getuigenis aan je familieleden.

ILLUSTRATIES HOLLIE HIBBERT

Uit: 'Vergeet het niet', Liahona, *november 2016, 113–115.*

Jean B. Bingham
Algemeen presidente van de zustershulpvereniging

Speel niet met VUUR!

*'Wees toch gehoorzaam, aan de geboden, want dat is veilig, brengt vrede en rust.' (*Kinderliedjes*, 68).*

Als kind moest ik altijd het vuilnis verbranden. Ik verzamelde het afval uit het hele huis. Dat stopte ik in een grote metalen ton in de achtertuin. Dan stak ik een lucifer aan en gooide die in de ton.

Op een dag waaide het heel hard en de lucifers gingen steeds uit. Ik besloot om van een krant een fakkel te maken. Ik dacht dat de vlam dan wel lang genoeg zou branden om het vuilnis aan te steken. Ik wist dat het niet goed was om met vuur te spelen, maar ik negeerde het waarschuwende gevoel. Ik rolde een krant op, stak die met een lucifer aan en gooide die in de ton.

Poef! Door de harde wind vloog de krant in brand en het vuilnis vatte ook snel vlam. Er schoten grote vlammen langs mijn gezicht. Gelukkig zat mijn haar in een paardenstaart. Maar mijn pony was verschroeid! Mijn wimpers en mijn wenkbrauwen waren verdwenen. Het ging zo snel!

Dat was een belangrijke les: als je met iets gevaarlijks speelt, kun je gewond raken! Onze ouders en de Heilige Geest waarschuwen ons om gevaarlijke dingen als pornografie en drugs te vermijden. Als we ervoor kiezen om hun waarschuwingen in de wind te slaan, zijn de gevolgen niet te overzien.

Ik ben dankbaar dat mijn haar weer is aangegroeid. Dat lijkt op bekering. Als we verkeerde beslissingen nemen, kunnen we ervoor kiezen om te veranderen. Door de verzoening van Jezus Christus kunnen we vergeving ontvangen. Hoe jong of oud we ook zijn, onze Heiland staat altijd klaar om ons te helpen. We kunnen weer een vredig gevoel krijgen, net als toen we gedoopt werden.

Onze hemelse Vader heeft ons geboden gegeven, omdat Hij ons liefheeft. Hij wil ons beschermen en helpen. Onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus hebben ons zulke prachtige gaven gegeven! ■

Allemaal kinderen

Julie Cornelius-Huang
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Wij eisen het goed recht de almachtige God te aanbidden volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen aanbidden hoe, waar of wat zij willen' (Geloofsartikelen 1:11).

Iren had het op bezoek in Taiwan naar zijn zin. Zijn grootvader, zijn *Yéyé*, nam hem en zijn zusje, Ila, mee naar de dierentuin en op een boottocht naar een eilandje. Ze bezochten prachtige tuinen met mangobomen en orchideeën. En ze gingen naar een berg waar apen hun eten probeerden te stelen! Ila was bang van de apen, maar Iren vond ze geweldig.

Yéyé wilde Iren en Ila tonen waar hun familie vandaan kwam. Hij liet ze kennismaken met hun familieleden. Hij nam ze ook mee uit eten om andere gerechten te proberen. Iren had geoefend om met stokjes te eten. Hij was er echt goed in.

Op een dag nam Yéyé Iren, Ila en hun ouders mee naar een bijzondere plek. Het was een groot gebouw met grote open deuren en een glanzende houten vloer. Voor ze binnengingen, deden ze hun schoenen uit. 'Je moet hier eerbiedig zijn', zei mama. 'Net zoals in de kerk.'

'Is dit een kerk?' vroeg Iren. Het leek helemaal niet op een kerk. Het kleurrijke dak van het gebouw had gekrulde randen. Mensen in donkerblauwe gewaden gingen stilletjes naar binnen en naar buiten.

'Min of meer', zei mama. 'Het is een boeddhistische tempel. Maar mensen komen hier niet naartoe om te trouwen of aan elkaar verzegeld te worden zoals in onze tempels. Dit is een kerk van Yéyés geloof. Hij komt hier naartoe om over de leringen van Boeddha te horen en anderen te helpen.'

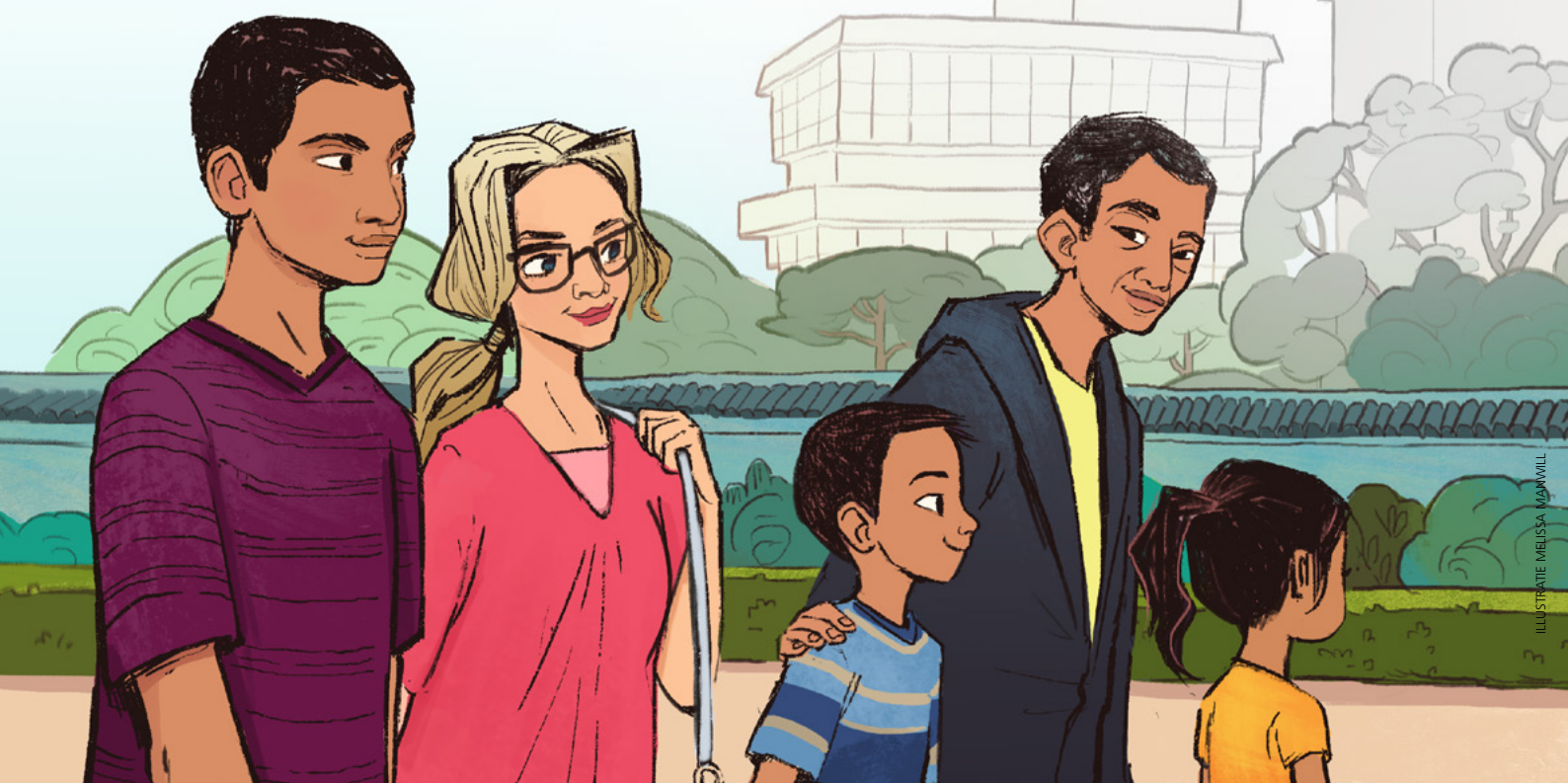
Papa zei: 'Weet je nog dat we een maand geleden op het nieuws die aardbeving in Taiwan zagen? Yéyé en de andere vrijwilligers in zijn tempel hielpen na de aardbeving.'

'Wat deden ze dan?' vroeg Ila.

'Ik denk dat ze mensen water brachten en het puin opruimden', zei papa. 'Ze hielpen de mensen die hun huis kwijtgeraakt waren ook om onderdak te vinden.'

'Wauw', zei Iren. Hij grinnikte naar Yéyé. 'Dat was vast heel veel werk!'

Toen ze de tempel binnengingen, merkte Iren hoe stil

ILLUSTRATIE MELISSA MAKWELL

en vredig het er was. Hij keek om zich heen en zag een groot houten beeld. Ila en Iren bekeken het aandachtig.

'Is dat Boeddha?' vroeg Ila.

Mama knikte.

Yéyé zei iets tegen papa in het Chinees, drukte zijn handen tegen elkaar en boog drie keer voor het Boeddhabeeld.

'Yéyé laat ons zien hoe hij zijn eerbied voor Boeddha toont', fluisterde papa.

Iren fronste zijn wenkbrauwen. 'Is dat niet …?' Hij probeerde zich iets te herinneren dat hij gehoord had. 'Is dat niet afgoderij?'

'Boeddhisten aanbidden Boeddha eigenlijk niet', zei papa. 'Boeddha was een groot leraar. Ze bezoeken zijn beeld om aan zijn leringen te denken.'

'De mensen die hier buigen, tonen hun eerbied — een beetje zoals iemand een hand geven', fluisterde mama. 'Yéyé buigt om zijn eerbied voor Boeddha en zijn leringen te tonen.'

Mama sloeg haar armen om Iren en Ila. 'En weet je wat?'

'Wat?' vroeg Ila.

'Dit zijn allemaal kinderen van God. Hij houdt van hen. Hij vindt het geweldig dat ze elkaar helpen.'

Iren keek naar Yéyé en de andere mensen, die daar rustig zaten. Hij kreeg een warm, goed gevoel en wist dat mama de waarheid zei. Iren bad tot zijn hemelse Vader: 'Dank u dat ik meer van uw kinderen mag leren kennen.' ■

De auteur woont in Utah (VS).

'Het is een boeddhistische tempel', zei mama. 'Dit is Yéyés geloof.'

van God

Jezus is vriendelijk

Kim Webb Reid

Op een dag was Jezus aan het onderwijzen. Er kwamen gezinnen met baby's en kleine kinderen naar Hem toe. Ze wilden dat Jezus de kinderen zegende.

Maar de discipelen wilden niet dat de kinderen Jezus lastigvielen. Ze probeerden ze weg te sturen.

ILLUSTRATIES APRYL STOTT

Jezus zei toen tegen zijn discipelen dat ze de kinderen tot Hem moesten laten komen. Hij zei dat volwassenen geloof moesten hebben zoals een kind om de hemel binnen te gaan.

Jezus nam de kinderen in zijn armen en zegende hen.

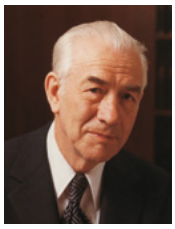
Jezus houdt van kinderen. Hij wil dat ik tegen iedereen vriendelijk ben. ■

Uit Lukas 18:15–17

Ik kan vriendelijk zijn

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

Ouderling Mark E. Petersen (1900–1984)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

HET BOEK VAN MORMON: WERKELIJK EEN WONDER

Van begin tot einde is het Boek van Mormon een openbaring, een geïnspireerde vertaling, het werk van God en niet van een mens.

Ik […] getuig van de goddelijke roeping van de profeet Joseph Smith en […] verkondig mijn geloof in het wonder van de vertaling en uitgave van het Boek van Mormon. […]

Op 22 september 1823, vlakbij Palmyra (New York), onthulde een engel van God aan een [zeventienjarige] jongen, Joseph Smith genaamd, waar het lag.

[…] Laten we eens stilstaan bij de eigenlijke vertaling van deze kroniek. Joseph Smith zegt dat hij dat met de gave en de macht van God had gedaan. […] Ongeletterd als hij in die tijd was, had hij het nooit op een andere manier kunnen doen. […]

Hoe kunnen critici [dan] zeggen dat Joseph Smith, in zijn jeugd, zo geleerd was dat hij opzettelijk passages uit de Bijbel kon of zou nemen en het feilloos deed voorkomen alsof ze tot het manuscript voor het Boek van Mormon behoorden?

Zijn moeder zei dat hij in die vroege fase van zijn leven de Bijbel nog niet eens helemaal doorgelezen had. Hoe kon hij dan zorgvuldig gekozen passages zo correct en kundig in het Boek van Mormon verwerken?

Hij had de Bijbel als kind niet helemaal doorgelezen en dus niet voldoende kennis om dergelijk redactiewerk te verrichten, als hij al goed in schrijven en redigeren was geweest. Maar over die vaardigheden beschikte hij op die jonge leeftijd niet.

Het Boek van Mormon is [evenwel] een literair en religieus meesterwerk, en gaat de innigste wensen of beste vermogens van welke boerenjongen dan ook ver te boven. […]

Lees bijvoorbeeld maar eens de prachtige redevoeringen van de Heiland in dat boek. Merk op dat de Heer profeten uit de Bijbel citeert. Willen we beweren dat de ongeschoolde Joseph Smith de brutaliteit of de vaardigheden had om redevoeringen van de Heiland te herschrijven en er passages [uit de Bijbel] in opnam met het idee om te verbeteren wat Jezus gezegd had?

[…] [Joseph Smith] knoeide niet met het werk van Mormon, de redevoeringen van Jezus, de magnifieke verdediging van Abinadi, of de geschriften van Maleachi of Jesaja. Hij was puur vertaler, geen redacteur of auteur. Hij was evenmin een dief die plagiaat pleegde. […]

Van begin tot einde is het Boek van Mormon een openbaring, een geïnspireerde vertaling, het werk van God en niet van een mens. Het is van begin tot eind waar. ■

Naar 'It Was a Miracle!' Ensign*, november 1977, 11–13.*

ACHTERGRONDKLEUR GETTY IMAGES

MORONI ONDERWIJST JOSEPH,
CLARK KELLEY PRICE

Op de avond en morgen van 21–22 september 1823 vertelt de engel Moroni Joseph Smith over de gouden platen. Joseph gaat naar de heuvel Cumorah, maar het lukt hem niet om de platen aan te raken, omdat hij in de verleiding begerig was om zich met de platen te verrijken. Moroni verschijnt nogmaals en toont Joseph 'de heerlijkheid van God' en 'de vorst der duisternis'. Moroni legt het doel van de tegengestelde visioenen uit: 'Zodat je in het vervolg deze twee machten zult herkennen en nooit beïnvloed of overwonnen zult worden door de boze.' (Zie Latter-day Saints' Messenger and Advocate, *oktober 1835, 196–198.)*

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

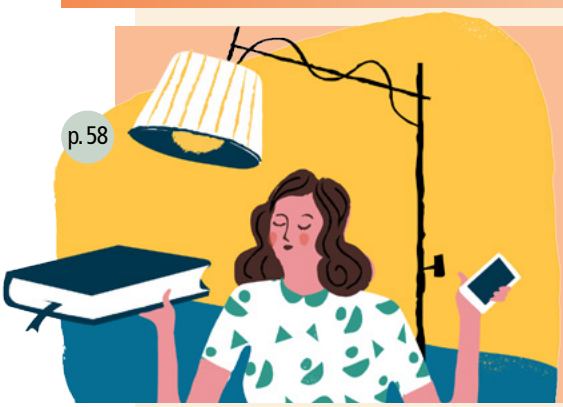
HET GEVAAR VAN TWIJFEL OVERWINNEN

Net zoals een ziekte bomen kan aantasten, kan twijfel onze geestelijke wortels verzwakken. Hoe kunnen we twijfel tegengaan in benarde tijden?

p. 44

VOOR JONGEREN

p. 58

TIEN MINUTEN PER DAG

Vijf jongeren merken dat hun leven verandert als ze dagelijks tien minuten in het Boek van Mormon lezen in plaats van voor een scherm te zitten. Neem die uitdaging ook aan!

VOOR KINDEREN

Conferentietellen

Een leuke manier om bij te houden wat de profeet en de apostelen tijdens de algemene conferentie zeggen!

p. 66

4 021449120 9 DUTCH

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN